PLATONIS

PARMENIDES ET PHILEBUS.

POST

CAROLUM FRIDERICUM HERMANNUM

RECOGNOVIT

MARTINUS WOHLRAB.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXIX.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Hac praefandi opportunitate uti mihi liceat, qua meam Platonis edendi rationem contra eos defendam, qui de ea iudicium fecerunt. Fecerunt autem Bruns in Deutsche Literaturz. 1887 p. 1727—28, Cohn in Philol. Anz. 1887 p. 635—37, B. in Literar. Centralbl. 1888 p. 122—23, Jordan in Wochenschr. f. klass. Philol. 1888 p. 952—56, 989—92, Wallies in Berliner philol. Wochenschr. 1888 p. 957—64.

Horum iudicum gravissimum esse Iordanum facile quisque concedet; versatus enim est quam maxime in libris Platonicis et cognoscendis et aestimandis. Quaenam igitur ille docet de eorum cognatione? Nempe ex aliis non pendere Bodleianum $\mathfrak{A}$, Tubingensem $\mathfrak{T}$, Venetos Π et t, Vindobonenses 1 et Υ, in prima tetralogia Vaticanum Δ. Iordanum igitur si sequimur, ad Euthyphronem, apologiam, Critonem edendum adhibendi sunt $\mathfrak{A}(\mathfrak{T})\Pi\Delta 1\,\mathrm{t}\,\Upsilon$, ad Phaedonem $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi\Delta\Upsilon\mathrm{t}$, ad Cratylum, Theaetetum, sophistam, politicum $\mathfrak{A}\Pi\mathrm{t}\Upsilon$. Ego nonne idem fere inveni? Scilicet in stemmatis Euth., apol., Crit. $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi = a^1$, $\Delta = a^3$, $1 = a^4$, $\mathrm{t} = b^1$, $\Upsilon = b^2$, in Phaed. $\mathfrak{A}\mathfrak{T}\Pi = a^1$, $\Delta = a^2$, $\Upsilon = a^3$, $\mathrm{t} = b$, in Crat. $\mathfrak{A}\Pi = a^1$, $\Upsilon = a^3$, $\mathrm{t} = b$, in Theaet., soph., polit. $\mathfrak{A}\Pi = a$, $\mathrm{t} = b^1$, $\Upsilon = b^2$. Quae cum ita sint, Iordanus a me discedit, quod in primis tribus dialogis D ($= a^2$), in Cratylo r ($= a^2$) ego ex aliis libris ortos esse nego, ille affirmat. Multo sane pauciora et leviora ea, in quibus dissentimus, ea, in quibus consentimus, plura et graviora.

a*

Dicet aliquis hoc interesse inter Iordanum et me, quod ille familiae cuiusque unum praebeat testem, ego eos libros, qui unius familiae esse videantur, siglis quibusdam comprehenderim. Ego vero illam rationem praestabiliorem esse concessi ipse. Cur in hac recognitione paranda eam non secutus sim, exposui in eo libello, qui est de libris Platonicis manuscriptis, p. 646. Huius excusationis qui rationem habuerunt nullam, non mihi videntur esse aequi iudices. Revera autem eosdem libros familiae cuiusque principes habere me atque Iordanum inde cognoscitur, quod eos et in stemmatis et in illo libello primo loco posui. Hoc fortasse offendit, quod libros 𝔄 Π(𝔗) non separatim respiciendos esse duxi. Huius rei causa est, quod artiore propinquitatis vinculo inter se coniuncti sunt, quam ceteri.

Alia autem via Iordanus, alia ego ad idem pervenimus. Ille enim plerumque e librorum, quorum numerum ipse vidit maximum, habitu et natura, e lectionum similitudinibus ego eorum necessitudines iudicavi. Utraque autem ratione verum posse inveniri quis est qui infitietur? Utraque igitur si eadem indagata sunt, ea satis videntur confirmata esse.

Quibus in rebus si mecum facit Iordanus, forsitan mireris, quod Schanzium sequens in unis 𝔄 et t niti orationem Platonicam perseverat. Nimirum aliorum librorum utilitatem magnam esse negat. At hac in re secum videtur pugnare ipse. Magnopere enim eos errare dicit, qui libros in meliores et deteriores dividant; ex eorum necessitudinibus pendere omnia (Fleckeisens Jahrb. 1876 p. 770 sq., Wochenschr. p. 952). Accedit, quod Iordanus ipse ea, quae Schanzius affert, ad perspiciendas lectionum rationes non utique satis esse concedit confugiendumque esse non numquam ad Bekkeri et Stallbaumii copias vastas (Wochenschr. p. 990). Cui malo quomodo mederis? Nempe reclu-

dendis omnibus fontibus, e quibus oratio Platonica manavit. Quod quoniam fit iis libris respiciendis, qui ex aliis non suspensi sunt, non video, quo quis iure stemmata mea vituperet meumque Platonis edendi consilium. Hoc sane in Hermanni editione novanda non plane persecutus sum; in hac enim ea sola licuit afferre, quae mea iudicia firmare viderentur. Sed si per vires et aetatem licebit, ne ampliori quidem illi editoris officio deero.

Nihil igitur moror librorum multitudinem mihi obici, quos non neglegendos duxerim. Mira profecto per se haec est vituperatio. Ante omnia enim videtur quaerendum esse, qui libri ex aliis, qui exstant, non descripti sint. Horum si numerus est magnus, multi, si est parvus, pauci ad emendandam scriptorum orationem adhibendi sunt. Numerus autem in variis Platonis dialogis varius est, maximus in tetralogia prima, in quo codices collati sunt plurimi, minor in ceteris. In secunda tres mihi videntur respiciendi esse, duo Schanzio.

At Brunsius non satis me ostendisse dicit, quibus lectionum similitudinibus adductus libros in familias diviserim; quare acquiescendum esse in Schanzii ratione, qui omnes libros e duobus 𝔄 et t ortos esse vult. Quocum si discrepui, demonstrandum mihi erat, in Euthyphrone, apologia, Critone D Δ 1 non posse ex 𝔄, Υ non ex t derivari, in Phaedone Δ Υ non ex 𝔄, in Cratylo r Υ non ex 𝔄, in Theaeteto, sophista, politico Υ non ex t. Et profecto hoc docere conatus sum in Platohandschriften de D p. 698, de Δ p. 681 sq., de 1 p. 717, de Υ p. 714. Itaque cur Brunsius Schanzii me dicat rationes neque respexisse neque refellisse, cogitatione non satis possum assequi.

Unum autem quam maxime miror, quod Iordanus quae de librorum necessitudinibus exposuerim et ipsa librorum stemmata non putat mihi videri gravissima,

longe vero gravissimum illud, quod extrema praefatione dixerim, esse libros quosdam, qui scribentium ingeniis non nulla debeant. Quid? Mene quae toto fere libello demonstrare volui, ea minoris pendere, quam quae uno illo loco obiter commemoravi? Scilicet quod libros esse dixi, qui a scribentibus correcti tamen neglegendi non sint, dubium esse non potest, quin scribentium coniecturas in iis esse putaverim, eas autem coniecturas minime spernendas. Coniecturas autem cum haud ignorem a librorum lectionibus esse diversas, non satis perspicio, quo iure Iordanus me opinetur fundamenta emendationis confudisse cum adiumentis.

Schanzium vituperavi, quod varias codicis Bodleiani manus non satis distinxit; hoc saltem necessarium esse duxi discernere manum antiquam et recentem (Platohandschr. p. 726). Schanzium defendit Iordanus (Wochenschr. p. 991). Sed video in novissimis Euthyphronis et Critonis editionibus a Schanzio ipso desiderio meo nunc esse satisfactum.

Dresdae Nonis Decembribus MDCCCLXXXVIII.

Wohlrab.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

[ἢ περὶ ἰδεῶν, λογικός].

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ St. III p. 126

ΚΕΦΑΛΟΣ, ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ, ΑΝΤΙΦΩΝ, ΓΛΑΥΚΩΝ, ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΖΗΝΩΝ, ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

I. ΚΕΦ *Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν
ἀφικόμεθα, κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ
Γλαύκωνι· καί μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδεί-
μαντος· 'χαῖρ',' ἔφη, 'ὦ Κέφαλε, καὶ εἴ του δέει τῶν
τῇδε, ὧν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.' 'ἀλλὰ μὲν δή,' εἶπον
ἐγώ, 'πάρειμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν.'
'λέγοις ἄν,' ἔφη, 'τὴν δέησιν.' καὶ ἐγὼ εἶπον· 'τῷ
ἀδελφῷ | ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν ὄνομα; οὐ γὰρ* B
*μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησα
δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ ἐκείνου.
τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.' 'πάνυ
γε,' ἔφη· 'αὐτῷ δέ γε Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυν-
θάνει;' 'οἵδ',' εἶπον ἐγώ, 'πολῖταί μοί εἰσι, μάλα
φιλόσοφοι, ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθο-
δώρῳ τινὶ Ζήνωνος ἑταίρῳ πολλὰ ἐντετύχηκε, καὶ |
τοὺς λόγους, οὕς ποτε Σωκράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρ-* C
μενίδης διελέχθησαν, πολλάκις ἀκούσας τοῦ Πυθοδώ-

ρου ἀπομνημονεύει.' 'ἀληθῆ,' ἔφη, 'λέγεις.' 'τούτων
τοίνυν,' εἶπον, 'δεόμεθα διακοῦσαι.' 'ἀλλ' οὐ χαλεπόν,'
ἔφη· 'μειράκιον γὰρ ὢν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν,
ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς
ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ'
αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἰκεῖ δὲ
127 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.' ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, | καὶ
κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι χαλινόν τινα χαλκεῖ
ἐκδιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἵ
τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὧν ἕνεκα παρεῖμεν, ἀνεγνώ-
ρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας καὶ ἠσπάζετο,
καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους τὸ μὲν πρῶ-
τον ὤκνει· πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι· ἔπειτα μέντοι
διηγεῖτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθό-
B δωρον ὅτι ἀφίκοιντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ | μεγάλα
Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην
εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν
δὲ κἀγαθὸν τὴν ὄψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ
ἑξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε
εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι
αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν
C δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ | τῷ Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν
Κεραμεικῷ· οἷ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τόν τε Σωκράτη καὶ
ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλούς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι
τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον
ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε
σφόδρα νέον. ἀναγιγνώσκειν οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήνωνα
αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα· καὶ εἶναι
πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων,
D ἡνίκα αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη | ὁ Πυθόδωρος ἔξωθεν

The argument [illegible] be filled up as [illegible]: —

If [illegible] you must [illegible] difference
But if [illegible] that [illegible] unlike [illegible] —

If [illegible] of things [illegible] [illegible] unlike [illegible] [illegible] one another. Then [illegible] unlike [illegible]. But [illegible] unlike [illegible] — therefore there is not [illegible]

[illegible] Zeno's [illegible] the [illegible] paradox [illegible] A thing [illegible] [illegible]

[illegible] the [illegible] [illegible]

καὶ τὸν Παρμενίδην μετ᾽ αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον, καὶ σμίκρ᾽ ἄττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος.

II. Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης· 'πῶς,' φάναι, 'ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλά ἐστι τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ E
ὅμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὅμοια οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἷόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;' 'οὕτω,' φάναι τὸν Ζήνωνα. 'οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὅμοια εἶναι καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι· εἰ γὰρ πολλὰ εἴη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἆρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονταί σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα, ὡς οὐ πολλά ἐστι; καὶ τούτου αὐτοῦ οἴει σοι τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγεῖ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσουσπερ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ ἔστι πολλά;
οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;' 'οὔκ, 128
ἀλλά,' φάναι τὸν Ζήνωνα, 'καλῶς συνῆκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.' 'μανθάνω,' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ᾠκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. ταὐτὸν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἓν φῂς εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ· ὅδε δὲ B
αὖ οὐ πολλά φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἓν

φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἑκάτερον λέγειν,
ὥστε μηδὲν τῶν αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι
λέγοντας ταὐτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν
τὰ εἰρημένα εἰρῆσθαι.' 'ναί,' φάναι τὸν Ζήνωνα, 'ὦ
Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος
C οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι· | καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι
σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα·
ἀλλὰ πρῶτον μέν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντά-
πασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἅπερ σὺ λέγεις
διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτό-
μενον ὥς τι μέγα διαπραττόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες
τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά
τις ταῦτα τὰ γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς
D τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν κωμῳδεῖν, | ὡς εἰ ἕν ἐστι,
πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ
ἐναντία αὑτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα
πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα
καὶ πλείω τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς ἔτι γελοι-
ότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις, ἡ εἰ πολλά ἐστιν,
ἢ ἡ τοῦ ἓν εἶναι, εἴ τις ἱκανῶς ἐπεξίοι. διὰ τοιαύτην
δὴ φιλονεικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καί τις
αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλεύσασθαι ἐξε-
E γένετο, | εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἴτε μή. ταύτῃ
οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φι-
λονεικίας οἴει αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου
φιλοτιμίας· ἐπεί, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπείκασας.'

III. 'Ἀλλ' ἀποδέχομαι,' φάναι τὸν Σωκράτη, 'καὶ
ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τόδε δέ μοι εἰπέ· οὐ νομί-
129 ζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος, | καὶ
τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον·

τούτοιν δὲ δυοῖν ὄντοιν καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τἆλλα ἃ
δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς
ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίγνεσθαι ταύτῃ τε
καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ τῆς
ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφότερα;
εἰ δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μετα-
λαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὅμοιά τε καὶ
ἀνόμοια | αὐτὰ αὑτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ B
τὰ ὅμοιά τις ἀπέφαινεν ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνό-
μοια ὅμοια, τέρας ἄν, οἶμαι, ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων
μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφότερα ἀποφαίνει πεπονθότα,
οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, οὐδέ γε
εἰ ἓν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἑνὸς καὶ
ταὐτὰ ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὖ μετέχειν· ἀλλ'
εἰ ὃ ἔστιν ἕν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὖ τὰ
πολλὰ δὴ ἕν, τοῦτο | ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν C
ἄλλων ἁπάντων ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε
καὶ εἴδη ἐν αὑτοῖς ἀποφαίνοι τἀναντία ταῦτα πάθη
πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν· εἰ δ' ἐμὲ ἕν τις ἀποδείξει
ὄντα καὶ πολλά, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βού-
ληται πολλὰ ἀποφαίνειν, ὡς ἕτερα μὲν τὰ ἐπὶ δεξιά
μού ἐστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν
τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὄπισθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω
ὡσαύτως· πλήθους γάρ, οἶμαι, μετέχω· ὅταν δὲ ἕν,
ἐρεῖ | ὡς ἑπτὰ ἡμῶν ὄντων εἷς ἐγώ εἰμι ἄνθρωπος D
μετέχων καὶ τοῦ ἑνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφό-
τερα. ἐὰν οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῇ πολλὰ καὶ ἓν
ταὐτὰ ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα,
φήσομεν αὐτὸν πολλὰ καὶ ἓν ἀποδεικνύναι, οὐ τὸ ἓν
πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἕν, οὐδέ τι θαυμαστὸν λέγειν,

ἀλλ' ἅπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν· ἐὰν δέ τις, ὃ νῦν
δὴ ἐγὼ ἔλεγον, πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ
καθ' αὑτὰ τὰ εἴδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιό-
E τητα | καὶ πλῆθος καὶ τὸ ἓν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, εἶτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα
συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι ἀποφαίνῃ, ἀγαίμην
ἂν ἔγωγ',' ἔφη, 'θαυμαστῶς, ὦ Ζήνων. ταῦτα δὲ
ἀνδρείως μὲν πάνυ ἡγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι· πολὺ
μέντ' ἂν ὧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην, εἴ τις
ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι
130 παντοδαπῶς πλεκομένην, | ὥσπερ ἐν τοῖς ὁρωμένοις
διήλθετε, οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις
ἐπιδεῖξαι.'

IV. *Λέγοντος δή*, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σω-
κράτους ταῦτα αὐτὸς μὲν οἴεσθαι ἐφ' ἑκάστου ἄχθε-
σθαι τόν τε Παρμενίδην καὶ τὸν Ζήνωνα, τοὺς δὲ
πάνυ τε αὐτῷ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλή-
λους βλέποντας μειδιᾶν ὡς ἀγαμένους τὸν Σωκράτη.
ὅπερ οὖν καὶ παυσαμένου αὐτοῦ εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην·
B 'ὦ Σώκρατες,' φάναι, 'ὡς ἄξιος εἶ ἄγασθαι τῆς | ὁρμῆς
τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καί μοι εἰπέ, αὐτὸς σὺ οὕτω
διῄρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἴδη αὐτὰ ἄττα, χωρὶς
δὲ τὰ τούτων αὖ μετέχοντα; καί τί σοι δοκεῖ εἶναι
αὐτὴ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ
ἓν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νῦν δὴ Ζήνωνος
ἤκουες;' 'ἔμοιγε,' φάναι τὸν Σωκράτη. 'ἦ καὶ τὰ
τοιάδε,' εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, 'οἷον δικαίου τι εἶδος
αὐτὸ καθ' αὑτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων αὖ
τῶν τοιούτων;' 'ναί,' φάναι. 'τί δ', ἀνθρώπου εἶδος |
C χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἷοι ἡμεῖς ἐσμὲν πάντων, αὐτό

[illegible] regard, the theories must [illegible]

τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;' 'ἐν ἀπορίᾳ,' φάναι, 'πολλάκις δή, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.' 'ἦ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν εἶναι, οἷον θρὶξ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμότατόν τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἴτε χρὴ φάναι καὶ τούτων ἑκάστου εἶδος εἶναι χωρίς, ὃν ἄλλο αὖ ὧν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα, εἴτε καὶ μή;' 'οὐδαμῶς,' D
φάναι τὸν Σωκράτη, 'ἀλλὰ ταῦτα μέν γε, ἅπερ ὁρῶμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ᾖ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή τι ᾖ περὶ πάντων ταὐτόν· ἔπειτα ὅταν ταύτῃ στῶ, φεύγων οἴχομαι, δείσας μή ποτε εἴς τιν' ἄβυθον φλυαρίαν ἐμπεσὼν διαφθαρῶ· ἐκεῖσε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν εἴδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.' | 'νέος γὰρ εἶ ἔτι,' φάναι τὸν E
Παρμενίδην, 'ὦ Σώκρατες, καὶ οὔπω σου ἀντείληπται φιλοσοφία, ὡς ἔτι ἀντιλήψεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν.

V. Τόδε οὖν μοι εἰπέ. δοκεῖ σοι, ὡς φῄς, εἶναι εἴδη ἄττα, ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, | οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαβόντα 131
ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίγνεσθαι;' 'πάνυ γε,' φάναι τὸν Σωκράτη. 'οὐκοῦν ἤτοι ὅλου τοῦ εἴδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο;' 'καὶ πῶς ἄν;' εἶπεν. 'πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἑκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἓν ὄν, ἢ πῶς;' 'τί γὰρ κωλύει,'

B φάναι τὸν Σωκράτη, 'ὦ Παρμενίδη, ἐνεῖναι;' 'ἓν | ἄρα
ὂν καὶ ταὐτὸν ἐν πολλοῖς χωρὶς οὖσιν ὅλον ἅμα ἐν-
έσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὑτοῦ χωρὶς ἂν εἴη.' 'οὐκ ἄν, εἴ
γε,' φάναι, 'οἷον ἡ ἡμέρα εἴη, ἣ μία καὶ ἡ αὐτὴ οὖσα
πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδέν τι μᾶλλον αὐτὴ αὑτῆς
χωρίς ἐστιν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἓν ἐν
πᾶσιν ἅμα ταὐτὸν εἴη.' 'ἡδέως γε,' φάναι, 'ὦ Σώ-
κρατες, ἓν ταὐτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς, οἷον εἰ ἱστίῳ
καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης ἓν ἐπὶ πολλοῖς
C εἶναι ὅλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον | ἡγεῖ λέγειν;' 'ἴσως,'
φάναι. 'ἦ οὖν ὅλον ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἱστίον εἴη ἄν, ἢ
μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ;' 'μέρος.' 'μεριστὰ ἄρα,'
φάναι, 'ὦ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἴδη, καὶ τὰ μετ-
έχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν ἑκάστῳ
ὅλον, ἀλλὰ μέρος ἑκάστου ἂν εἴη.' 'φαίνεται οὕτω
γε.' 'ἦ οὖν ἐθελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἓν εἶδος
ἡμῖν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἓν ἔσται;' 'οὐδα-
μῶς,' εἰπεῖν. 'ὅρα γάρ,' φάναι· 'εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος
D μεριεῖς καὶ ἕκαστον | τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους
μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ μεγέθους μέγα ἔσται, ἆρα
οὐκ ἄλογον φανεῖται;' 'πάνυ γ',' ἔφη. 'τί δέ; τοῦ
ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι ἕξει ᾧ ἐλάτ-
τονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῳ ἔσται;'
'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἕξει·
τούτου δὲ αὐτοῦ τὸ σμικρὸν μεῖζον ἔσται ἅτε μέρους
ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μεῖζον
ἔσται· ᾧ δ' ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθέν, τοῦτο σμι-
E κρότερον | ἔσται ἀλλ' οὐ μεῖζον ἢ πρίν.' 'οὐκ ἂν
γένοιτο,' φάναι, 'τοῦτό γε.' 'τίν' οὖν τρόπον,' εἰπεῖν,
'ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι τὰ ἄλλα μεταλήψεται,

Then Socrates will you [illegible], [illegible] allow that [illegible] [illegible] the one [illegible] undergo division & will still be a unity. If [illegible] part [illegible] self-greatness & each of the many greats, i.e. [illegible] [illegible] part of greatness smaller than greatness itself [illegible] that [illegible] irrational. Again will any thing [illegible] a small part of the equal

But again one of us will have a part of [illegible] & the small will be greater [illegible] the same part [illegible] because if the small is a part [illegible] [illegible] small as greater — [illegible] will [illegible] the small [illegible]

μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν δυνά-
μενα;' 'οὐ μὰ τὸν Δία,' φάναι, 'οὔ μοι δοκεῖ εὔκολον
εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι.' 'τί δὲ δή;
πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;' 'τὸ ποῖον;' 'οἶμαί σε ἐκ τοῦ
τοιοῦδε ἓν ἕκαστον | εἶδος οἴεσθαι εἶναι· ὅταν πόλλ' 132
ἄττα μεγάλα σοι δόξῃ εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα
ἡ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἓν τὸ μέγα ἡγεῖ
εἶναι.' 'ἀληθῆ λέγεις,' φάναι. 'τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα
καὶ τἆλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα
ἴδῃς, οὐχὶ ἕν τι αὖ μέγα φανεῖται, ᾧ ταῦτα πάντα
ἀνάγκη μεγάλα φαίνεσθαι;' 'ἔοικεν.' 'ἄλλο ἄρα εἶδος
μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ μέγεθος γε-
γονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὖ πᾶσιν
| ἕτερον, ᾧ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δὴ B
ἓν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλ' ἄπειρα τὸ πλῆθος.'

VI. 'Ἀλλά,' φάναι, 'ὦ Παρμενίδη,' τὸν Σωκράτη,
'μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ᾖ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ
αὐτῷ προσήκῃ ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω
γὰρ ἂν ἕν γε ἕκαστον εἴη καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἃ
νῦν δὴ ἐλέγετο.' 'τί οὖν;' φάναι, 'ἓν ἕκαστόν ἐστι
τῶν νοημάτων, νόημα δὲ οὐδενός;' 'ἀλλ' ἀδύνατον,'
εἰπεῖν. 'ἀλλὰ τινός;' 'ναί.' 'ὄντος ἢ οὐκ | ὄντος;' C
'ὄντος.' 'οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα
ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὖσαν ἰδέαν;' 'ναί.' 'εἶτα οὐκ
εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἓν εἶναι, ἀεὶ ὂν τὸ
αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν;' 'ἀνάγκη αὖ φαίνεται.' 'τί δὲ δή;'
εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, 'οὐκ ἀνάγκη, εἰ τἆλλα φῂς
τῶν εἰδῶν μετέχειν, ἢ δοκεῖν σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον
εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;'
'ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο,' φάναι, 'ἔχει λόγον, ἀλλ', ὦ Παρμε-

D νίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται | ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις ἐοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.' 'εἰ οὖν τι,' ἔφη, 'ἔοικε τῷ εἴδει, οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;' 'οὐκ ἔστι.' 'τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἆρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἑνὸς
E τοῦ αὐτοῦ | εἴδους μετέχειν;' 'ἀνάγκη.' 'οὗ δ' ἂν τὰ ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ᾖ, οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ εἶδος;' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ εἴδει ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλῳ· εἰ δὲ μή, παρὰ τὸ εἶδος ἀεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, καὶ ἂν
133 ἐκεῖνό τῳ ὅμοιον ᾖ, | ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι ὅμοιον γίγνηται.' 'ἀληθέστατα λέγεις.' 'οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τἆλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλά τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ᾧ μεταλαμβάνει.' 'ἔοικεν.' 'ὁρᾷς οὖν,' φάναι, 'ὦ Σώκρατες, ὅση ἡ ἀπορία, ἐάν τις ὡς εἴδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὑτὰ διορίζηται;' 'καὶ μάλα.' 'εὖ τοίνυν ἴσθι,' φάναι, 'ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν
B οὐδέπω ἅπτει αὐτῆς ὅση ἐστὶν ἡ | ἀπορία, εἰ ἓν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων ἀεί τι ἀφοριζόμενος θήσεις.' 'πῶς δή;' εἰπεῖν. 'πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα,' φάναι, 'μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γιγνώσκεσθαι ὄντα τοιαῦτα οἷά φαμεν δεῖν εἶναι τὰ εἴδη, τῷ ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐνδείξασθαι, ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος ὢν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφυής, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ

[illegible] original [illegible]
[illegible] réservé en particulier [illegible]
[illegible]

πόρρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἕπεσθαι, ἀλλ' ἀπίθανος | ἂν εἴη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων C
αὐτὰ εἶναι.' 'πῇ δή, ὦ Παρμενίδη;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'ὅτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις αὐτήν τινα καθ' αὑτὴν αὐτοῦ ἑκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολογῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.' 'πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἔτι εἴη;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'καλῶς λέγεις,' εἰπεῖν. 'οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἵ
εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὑτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' | οὐ D
πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπῃ δή τις αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὑτά ἐστιν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἴδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ ὀνομάζεται οὕτως.' 'πῶς λέγεις;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'οἷον,' φάναι τὸν Παρμενίδην, 'εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότου δή που, ὅ ἐστι
δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός | ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, E
ὅ ἐστι δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφότερα ταῦτά ἐστιν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὅ ἐστι, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὑτῶν καὶ πρὸς αὑτὰ ἐκεῖνά |
τέ ἐστι, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς ἑαυτά. ἢ οὐ 134
μανθάνεις ὃ λέγω;' 'πάνυ γ',' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'μανθάνω.'

VII. 'Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη,' φάναι, 'αὐτὴ μὲν ὃ ἔστιν ἐπιστήμη τῆς ὃ ἔστιν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκεί-

νης εἴη ἐπιστήμη;' 'πάνυ γε.' 'ἑκάστη δὲ αὖ τῶν ἐπιστημῶν, ἣ ἔστιν, ἑκάστου τῶν ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὔ;' 'ναί.' 'ἡ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας εἴη, καὶ αὖ ἑκάστη ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων
B ἑκάστου | ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;' 'ἀνάγκη.' 'ἀλλὰ μὴν αὐτά γε τὰ εἴδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν οὔτε παρ' ἡμῖν οἷόν τε εἶναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'γιγνώσκεται δέ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοῦ τῆς ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;' 'ναί.' 'ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκ ἄρα ὑπό γε ἡμῶν γιγνώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέν, ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ |
C πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν.' 'κινδυνεύει.' 'ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.' 'τὸ ποῖον;' 'φαίης ἂν ἢ οὔ, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην; καὶ κάλλος καὶ τἆλλα πάντα οὕτως;' 'ναί.' 'οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἄν τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;' 'ἀνάγκη.' 'ἆρ' οὖν οἷός τε αὖ
D ἔσται ὁ θεὸς τὰ | παρ' ἡμῖν γιγνώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;' 'τί γὰρ οὔ;' 'ὅτι,' ἔφη ὁ Παρμενίδης, 'ὡμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, μήτ' ἐκεῖνα τὰ εἴδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἣν ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὑτὰ ἑκάτερα.' 'ὡμολόγηται γάρ.' 'οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὔτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἡ ἐκείνων

ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, | οὔτ' ἂν ἡ ἐπιστήμη ἡμᾶς E
γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς τ' ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γιγνώσκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ, ἐκεῖνοί τε αὖ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπόται ἡμῶν εἰσὶν οὔτε γιγνώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες.' 'ἀλλὰ μὴ λίαν,' ἔφη, 'θαυμαστὸς ὁ λόγος <ᾖ>, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσειε τοῦ εἰδέναι.' 'ταῦτα μέντοι, ὦ Σώκρατες,' ἔφη ὁ Παρμενίδης, 'καὶ ἔτι ἄλλα πρὸς
τούτοις | πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἴδη, εἰ εἰσὶν 135
αὗται αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων καὶ ὁριεῖταί τις αὐτό τι ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴτε ὅτι μάλιστα εἴη, πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα· καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν τε τὶ λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι· καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφυοῦς τοῦ δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι
γένος τι ἑκάστου καὶ οὐσία αὐτὴ καθ' | αὑτήν, ἔτι δὲ B
θαυμαστοτέρου τοῦ εὑρήσοντος καὶ ἄλλον δυνησομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον.' 'συγχωρῶ σοι,' ἔφη, 'ὦ Παρμενίδη,' ὁ Σωκράτης· 'πάνυ γάρ μοι κατὰ νοῦν λέγεις.' 'ἀλλὰ μέντοι,' εἶπεν ὁ Παρμενίδης, 'εἴ γέ τις δή, ὦ Σώκρατες, αὖ μὴ ἐάσει εἴδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ νῦν δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὁριεῖται εἶδος ἑνὸς
ἑκάστου, οὐδὲ ὅπῃ τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει, μὴ ἐῶν ἰδέαν τῶν ὄντων | ἑκάστου τὴν αὐτὴν ἀεὶ εἶναι, C
καὶ οὕτως τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ᾐσθῆσθαι.' 'ἀληθῆ λέγεις,' φάναι.

VIII. ‘Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῇ τρέψει
ἀγνοουμένων τούτων;’ ‘οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν
γε τῷ παρόντι.’ ‘πρῴ γάρ,’ εἰπεῖν, ‘πρὶν γυμνασθῆναι,
ὦ Σώκρατες, ὁρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τε τί καὶ δί-
καιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἓν ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα
D γὰρ καὶ | πρῴην σου ἀκούων διαλεγομένου ἐνθάδε
Ἀριστοτέλει τῷδε. καλὴ μὲν οὖν καὶ θεία, εὖ ἴσθι,
ἡ ὁρμή, ἣν ὁρμᾷς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἕλκυσον δὲ σαυτὸν
καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι
καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι
νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.’ ‘τίς
οὖν ὁ τρόπος,’ φάναι, ‘ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;’
‘οὗτος,’ εἰπεῖν, ‘ὅνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό
E γέ σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην | εἰπόντος, ὅτι οὐκ
εἴας ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην
ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνα ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ
λάβοι καὶ εἴδη ἂν ἡγήσαιτο εἶναι.’ ‘δοκεῖ γάρ μοι,’
ἔφη, ‘ταύτῃ γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ ὅμοια καὶ
ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὁτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα ἀποφαίνειν.’
‘καὶ καλῶς γ’,’ ἔφη. ‘χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ
ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκο-
136 πεῖν τὰ ξυμβαίνοντα | ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ
μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον
γυμνασθῆναι.’ ‘πῶς λέγεις;’ φάναι. ‘οἷον,’ ἔφη, ‘εἰ
βούλει περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, ἣν Ζήνων ὑπέθετο,
εἰ πολλά ἐστι, τί χρὴ ξυμβαίνειν καὶ αὐτοῖς τοῖς πολ-
λοῖς πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς τὸ ἓν καὶ τῷ ἑνὶ πρός τε
αὑτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλά· καὶ αὖ εἰ μή ἐστι πολλά,
πάλιν σκοπεῖν, τί ξυμβήσεται καὶ τῷ ἑνὶ καὶ τοῖς πολ-
B λοῖς καὶ πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ | αὖθις αὖ

ἐὰν ὑποθῇ, εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστι, τί ἐφ'
ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως ξυμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς
ὑποτεθεῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς
ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ
κινήσεως καὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς
καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ ἑνὶ
λόγῳ, περὶ ὅτου ἂν ἀεὶ ὑποθῇ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ
ὄντος καὶ ὁτιοῦν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν
τὰ ξυμβαίνοντα πρὸς αὑτὸ | καὶ πρὸς ἓν ἕκαστον τῶν C
ἄλλων, ὅτι ἂν προέλῃ, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς ξύμ-
παντα ὡσαύτως· καὶ τἆλλα αὖ πρὸς αὑτά τε καὶ πρὸς
ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῇ ἀεί, ἐάντε ὡς ὂν ὑποθῇ ὃ ὑπετί-
θεσο, ἐάντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις τελέως γυμνασάμε-
νος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.' 'ἀμήχανον,' ἔφη,
'λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματείαν, καὶ οὐ σφόδρα
μανθάνω. ἀλλά μοι τί οὐ διῆλθες αὐτὸς ὑποθέμενός
τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;' | 'πολὺ ἔργον,' φάναι, 'ὦ D
Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῷδε.' 'ἀλλὰ σύ,' εἰπεῖν
τὸν Σωκράτη, 'Ζήνων, τί οὐ διῆλθες ἡμῖν;' καὶ τὸν
Ζήνωνα ἔφη γελάσαντα φάναι· 'αὐτοῦ, ὦ Σώκρατες,
δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ᾖ ὃ λέγει.
ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν πλείους
ἦμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα
πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ· ἀγνο-
οῦσιν γὰρ οἱ πολλοί, ὅτι ἄνευ ταύτης | τῆς διὰ πάντων E
διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀλη-
θεῖ νοῦν σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει
συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.'

IX. Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήνωνος, ἔφη ὁ Ἀντι-
φῶν φάναι τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ

Παρμενίδου καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὃ λέγοι καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην· 'ἀνάγκη,' φάναι, 'πείθεσθαι. καί τοι δοκῶ μοι
137 *τὸ τοῦ Ἰβυκείου | ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι· κἀγώ μοι δοκῶ μεμνημένος μάλα φοβεῖσθαι, πῶς χρὴ τηλικόνδε ὄντα διανεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πλῆθος λόγων· ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι, ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει,*
B *αὐτοί ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα | καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἄρξωμαι καὶ τῆς ἐμαυτοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ὑποθέμενος, εἴτε ἕν ἐστιν εἴτε μὴ ἕν, τί χρὴ ξυμβαίνειν;' 'πάνυ μὲν οὖν,' φάναι τὸν Ζήνωνα. 'τίς οὖν;' εἰπεῖν, 'μοὶ ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἥκιστα γὰρ ἂν πολυπραγμονοῖ, καὶ ἃ οἴεται μάλιστ' ἂν ἀποκρίνοιτο· καὶ ἅμα*
C *ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἡ ἐκείνου ἀπόκρισις.' | 'ἕτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη,' φάναι, 'τοῦτο,' τὸν Ἀριστοτέλη· 'ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων· ἀλλ' ἐρώτα ὡς ἀποκρινουμένου.'*

X. *'Εἶεν δή,' φάναι· 'εἰ ἕν ἐστιν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἕν;' 'πῶς γὰρ ἄν;' 'οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλον αὐτὸ δεῖ εἶναι.' 'τί δή;' 'τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν.' 'ναί.' 'τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῇ, ὅλον ἂν εἴη;' 'πάνυ γε.' 'ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὂν*
D *καὶ μέρη ἔχον.' 'ἀνάγκη.' 'ἀμφοτέρως | ἂν ἄρα οὕτως*

Parmenides [illegible]
[illegible] in the 1st Hypothesis

τὸ ἓν πολλὰ εἴη, ἀλλ' οὐχ ἕν.' 'ἀληθῆ.' 'δεῖ δέ γε μὴ πολλὰ ἀλλ' ἓν αὐτὸ εἶναι.' 'δεῖ.' 'οὔτ' ἄρα ὅλον ἔσται οὔτε μέρη ἕξει, εἰ ἓν ἔσται τὸ ἕν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὔτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἤδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη.' 'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου.' 'πῶς δ' οὔ;' 'ἄπειρον ἄρα τὸ ἕν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτὴν ἔχει.' 'ἄπειρον.' 'καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε | γὰρ ἂν στρογγύλου οὔτε E
εὐθέος μετέχοι.' 'πῶς;' 'στρογγύλον γέ πού ἐστι τοῦτο, οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ.' 'ναί.' 'καὶ μὴν εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοιν ἐπίπροσθεν ᾖ.' 'οὕτως.' 'οὐκοῦν μέρη ἂν ἔχοι τὸ ἓν καὶ πόλλ' ἂν εἴη, εἴτ' εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὔτε ἄρα εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν, | ἐπείπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.' 138
'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὂν οὐδαμοῦ ἂν εἴη· οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη.' 'πῶς δή;' 'ἐν ἄλλῳ μὲν ὂν κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου, ἐν ᾧ ἐνείη, καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἅπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἑνός τε καὶ ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῇ κύκλῳ ἅπτεσθαι.' 'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὂν κἂν ἑαυτὸ εἴη περιέχον ὂν οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν ἑαυτῷ | εἴη· ἔν τῳ B
γάρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἄν τι εἴη αὐτὸ τὸ περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταὐτὸν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἓν οὐκ ἂν εἴη ἔτι ἓν ἀλλὰ δύο.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐκ ἄρα ἐστὶ πού τὸ ἕν, μήτε ἐν ἑαυτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.' 'οὐκ ἔστιν.'

XI. '"Ορα δή, οὕτως ἔχον εἰ οἷόν τέ ἐστιν ἑστά-
ναι ἢ κινεῖσθαι.' 'τί δὴ γὰρ οὔ;' 'ὅτι κινούμενόν γε
C ἢ φέροιτο ἢ ἀλλοιοῖτο ἄν· | αὗται γὰρ μόναι κινήσεις.'
'ναί.' 'ἀλλοιούμενον δὲ τὸ ἓν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που
ἓν ἔτι εἶναι.' 'ἀδύνατον.' 'οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν
γε κινεῖται.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἀλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;'
'ἴσως.' 'καὶ μὴν εἰ φέροιτο τὸ ἕν, ἤτοι ἐν τῷ αὐτῷ
ἂν περιφέροιτο κύκλῳ ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ
ἑτέρας.' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν κύκλῳ μὲν περιφερόμενον
ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ περὶ τὸ μέσον
D φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ | μήτε μέσου
μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτὲ
ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι;' 'οὐδεμία.' 'ἀλλὰ δὴ χώραν
ἀμεῖβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;'
'εἴπερ γε δή.' 'οὐκοῦν εἶναι μέν που ἔν τινι αὐτὸ
ἀδύνατον ἐφάνη;' 'ναί.' 'ἆρ' οὖν γίγνεσθαι ἔτι ἀδυ-
νατώτερον;' 'οὐκ ἐννοῶ ὅπῃ.' 'εἰ ἔν τῳ τι γίγνεται,
οὐκ ἀνάγκη μήτε πω ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον,
μήτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου παντάπασιν, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;'
E 'ἀνάγκη.' 'εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται τοῦτο, | ἐκεῖνο ἂν
μόνον πάσχοι οὗ μέρη εἴη· τὸ μὲν γάρ ἄν τι αὐτοῦ
ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἴη ἅμα· τὸ δὲ μὴ ἔχον
μέρη οὐχ οἷόν τέ που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ ὅλον ἅμα
μήτε ἐντὸς εἶναι τινὸς μήτε ἔξω.' 'ἀληθῆ.' 'οὗ δὲ
μήτε μέρη εἰσὶ μήθ' ὅλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι
ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαί που, μήτε κατὰ μέρη μήτε
κατὰ ὅλον ἐγγιγνόμενον;' 'φαίνεται.' 'οὔτ' ἄρα ποι
139 ἰὸν | καὶ ἔν τῳ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὔτ' ἐν
τῷ αὐτῷ περιφερόμενον οὔτε ἀλλοιούμενον.' 'οὐκ
ἔοικεν.' 'κατὰ πᾶσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἓν ἀκίνητον.'

'ἀκίνητον.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναί γέ φαμεν ἔν τινι αὐτὸ ἀδύνατον.' 'φαμὲν γάρ.' 'οὐδ' ἄρα ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν.' 'τί δή;' 'ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ εἴη, ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ ἐστίν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'ἀλλ' οὔτε ἐν ἑαυτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ τὸ ἓν | ἐν τῷ αὐτῷ.' B 'οὐκ ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὂν οὔθ' ἡσυχίαν ἄγει οὔθ' ἕστηκεν.' 'οὐ γὰρ οἷόν τε.' 'τὸ ἓν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὔθ' ἕστηκεν οὔτε κινεῖται.' 'οὔκουν δὴ φαίνεταί γε.' 'οὐδὲ μὴν ταὐτόν γε οὔθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ' αὖ ἕτερον οὔτε αὑτοῦ οὔτε ἑτέρου ἂν εἴη.' 'πῇ δή;' 'ἕτερον μέν που ἑαυτοῦ ὂν ἑνὸς ἕτερον ἂν εἴη καὶ οὐκ ἂν εἴη ἕν.' 'ἀληθῆ.' 'καὶ μὴν ταὐτόν γε ἑτέρῳ ὂν ἐκεῖνο ἂν εἴη, αὐτὸ δ' οὐκ ἂν εἴη· | ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἴη ὅπερ C ἔστιν, ἕν, ἀλλ' ἕτερον ἑνός.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ταὐτὸν μὲν ἄρα ἑτέρῳ ἢ ἕτερον ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.' 'οὐ γάρ.' 'ἕτερον δέ γε ἑτέρου οὐκ ἔσται, ἕως ἂν ᾖ ἕν. οὐ γὰρ ἑνὶ προσήκει ἑτέρῳ τινὸς εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἑτέρῳ ἑτέρου, ἄλλῳ δὲ οὐδενί.' 'ὀρθῶς.' 'τῷ μὲν ἄρα ἓν εἶναι οὐκ ἔσται ἕτερον· ἢ οἴει;' 'οὐ δῆτα.' 'ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται· εἰ δὲ μὴ αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό· αὐτὸ δὲ μηδαμῇ ὂν ἕτερον οὐδενὸς | ἔσται ἕτερον.' D 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ μὴν ταὐτὸν ἑαυτῷ ἔσται.' 'πῶς δ' οὔ;' 'οὐχ ἥπερ τοῦ ἑνὸς φύσις, αὕτη δήπου καὶ τοῦ ταὐτοῦ.' 'τί δή;' 'ὅτι οὐκ, ἐπειδὰν ταὐτὸν γένηταί τῳ τι, ἓν γίγνεται.' 'ἀλλὰ τί μήν;' 'τοῖς πολλοῖς ταὐτὸν γενόμενον πολλὰ ἀνάγκη γίγνεσθαι, ἀλλ' οὐχ ἕν.' 'ἀληθῆ.' 'ἀλλ' εἰ τὸ ἓν καὶ τὸ ταὐτὸν μηδαμῇ διαφέρει, ὁπότε τι ταὐτὸν ἐγίγνετο, ἀεὶ ἂν ἓν ἐγίγνετο,

καὶ ὁπότε ἕν, ταὐτόν.' 'πάνυ γε.' 'εἰ ἄρα τὸ ἓν |
E ἑαυτῷ ταὐτὸν ἔσται, οὐχ ἓν ἑαυτῷ ἔσται· καὶ οὕτω ἓν ὂν οὐχ ἓν ἔσται· ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύνατον ἄρα καὶ τῷ ἑνὶ ἢ ἑτέρου ἕτερον εἶναι ἢ ἑαυτῷ ταὐτόν.' 'ἀδύνατον.' 'οὕτω δὴ ἕτερόν γε ἢ ταὐτὸν τὸ ἓν οὔτ' ἂν αὐτῷ οὔτ' ἂν ἑτέρῳ εἴη.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐδὲ μὴν ὅμοιόν τινι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὔθ' ἑαυτῷ οὔθ' ἑτέρῳ.' 'τί δή;' 'ὅτι τὸ ταὐτόν που πεπονθὸς ὅμοιον.' 'ναί.' 'τοῦ δέ γε ἑνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν
140 φύσιν τὸ ταὐτόν.' 'ἐφάνη γάρ.' | 'ἀλλὰ μὴν εἴ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ ἓν εἶναι τὸ ἕν, πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἕν, τοῦτο δὲ ἀδύνατον.' 'ναί.' 'οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταὐτὸν πεπονθὸς εἶναι τὸ ἓν οὔτε ἄλλῳ οὔθ' ἑαυτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδὲ ὅμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλῳ οὔθ' ἑαυτῷ.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἕν· καὶ γὰρ οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἕν.' 'πλείω γάρ.' 'τό γε μὴν ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνό-
B μοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ, | εἴπερ τὸ ταὐτὸν πεπονθὸς ὅμοιον.' 'ὀρθῶς.' 'τὸ δέ γε ἕν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς ἀνόμοιόν ἐστιν οὔθ' ἑαυτῷ οὔθ' ἑτέρῳ.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὔτε ἄρα ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὔθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη τὸ ἕν.' 'οὐ φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὂν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'πῇ δή;' 'ἴσον μὲν ὂν τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ, ᾧ ἂν ἴσον ᾖ.' 'ναί.' 'μεῖζον δέ που ἢ ἔλαττον ὄν,
C οἷς μὲν ἂν ξύμμετρον ᾖ, τῶν | μὲν ἐλαττόνων πλείω μέτρα ἕξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω.' 'ναί.' 'οἷς δ' ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ

μειζόνων μέτρων ἔσται.' 'πῶς γὰρ οὔ;' 'οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων ὡντινωνοῦν τῶν αὐτῶν;' 'ἀδύνατον.' 'ἴσον μὲν ἄρα οὔτ' ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.' 'οὔκουν φαίνεταί γε.' 'ἀλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὂν ἢ ἐλαττόνων, ὅσωνπερ μέτρων,
τοσούτων | καὶ μερῶν ἂν εἴη· καὶ οὕτως αὖ οὐκέτι D
ἓν ἔσται, ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα.' 'ὀρθῶς.' 'εἰ δέ γε ἑνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γίγνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῳ αὐτὸ εἶναι.' 'ἐφάνη γάρ.' 'οὔτε ἄρα ἑνὸς μέτρου μετέχον οὔτε πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, οὔτε ἑαυτῷ ποτέ, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ· οὐδ' αὖ μεῖζον οὐδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔθ' ἑτέρου.' 'παντάπασι μὲν οὖν οὕτως.'

XII. 'Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ | νεώτερον ἢ τὴν E
αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τὸ ἓν δοκεῖ τῳ δυνατὸν εἶναι;' 'τί δὴ γὰρ οὔ;' 'ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὑτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἑνί, οὔθ' ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.' 'ἐλέγομεν γὰρ οὖν.' 'καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'πῶς οὖν οἷόν
τε ἔσται τινὸς | ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ 141
τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῳ τοιοῦτον ὄν;' 'οὐδαμῶς.' 'οὐκ ἄρ' ἂν εἴη νεώτερον οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον τὸ ἓν οὔτε αὑτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἆρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναιτ' ἂν εἶναι τὸ ἕν, εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ᾖ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ αὐτὸ αὑτοῦ πρεσβύτερον γίγνε-

σθαι;' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεω-
B τέρου πρεσβύτερον;' 'τί μήν;' 'τὸ | πρεσβύτερον ἄρα
ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται,
εἴπερ μέλλει ἕξειν ὅτου πρεσβύτερον γίγνεται.' 'πῶς
λέγεις;' 'ὧδε· διάφορον ἕτερον ἑτέρου οὐδὲν δεῖ γί-
γνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἤδη
ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγονέναι, τοῦ δὲ
μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγονέναι
οὔτε μέλλειν οὔτε εἶναί πω διάφορον, ἀλλὰ γίγνεσθαι
C καὶ ἄλλως οὐκ εἶναι.' 'ἀνάγκη γάρ.' 'ἀλλὰ | μὴν τό
γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶ καὶ οὐδενὸς
ἄλλου.' 'ἔστι γάρ.' 'τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γι-
γνόμενον ἀνάγκη καὶ νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίγνεσθαι.'
'ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ μήτε πλείω ἑαυτοῦ γίγνεσθαι
χρόνον μήτ' ἐλάττω, ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίγνε-
σθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγονέναι καὶ μέλλειν ἔσε-
σθαι.' 'ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα.' 'ἀνάγκη ἄρα
ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ μετέχει |
D τοῦ τοιούτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτήν τε αὐτὸ αὑτῷ
ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβύτερόν τε αὑτοῦ ἅμα καὶ νεώ-
τερον γίγνεσθαι.' 'κινδυνεύει.' 'ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἑνὶ
τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.' 'οὐ γὰρ μετῆν.'
'οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἔν τινι
χρόνῳ.' 'οὔκουν δή, ὥς γε ὁ λόγος αἱρεῖ.' 'τί οὖν;
τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μέθεξιν
δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος;' 'καὶ μάλα.' 'τί
E δέ; τὸ ἔσται | καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται
οὐ τοῦ ἔπειτά που μέλλοντος;' 'ναί.' 'τὸ δὲ δὴ ἔστι
καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;' 'πάνυ μὲν
οὖν.' 'εἰ ἄρα τὸ ἓν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου,

N.B.
(i) ἐφύετο !!
!! (ii) Sense then
unnecessary

II

οὔτε ποτὲ γεγόνει οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε γίγνεται οὔτ' ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτ' ἔσται.' 'ἀληθέστατα.' 'ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἄν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι;' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἓν οὐσίας μετέχει.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἕν.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν ὥστε ἓν εἶναι· εἴη γὰρ ἂν ἤδη ὂν καὶ οὐσίας μετέχον· ἀλλ' ὡς ἔοικε, τὸ ἓν οὔτε ἕν ἐστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν.' 'κινδυνεύει.' | 'ὃ δὲ μὴ ἔστι, τούτῳ τῷ μὴ 142
ὄντι εἴη ἄν τι ἢ αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;' 'καὶ πῶς;' 'οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδ' ὀνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γιγνώσκεται, οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'ἦ δυνατὸν οὖν περὶ τὸ ἓν ταῦθ' οὕτως ἔχειν;' 'οὔκουν ἔμοιγε δοκεῖ.'

XIII. 'Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ | ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν, ἐάν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἀλλοῖον B
φανῇ;' 'πάνυ μὲν οὖν βούλομαι.' 'οὐκοῦν ἓν εἰ ἔστι, φαμέν, τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα ταῦτα· οὐχ οὕτω;' 'ναί.' 'ὅρα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἓν εἰ ἔστιν, ἆρα οἷόν τε αὐτὸ εἶναι μέν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;' 'οὐχ οἷόν τε.' 'οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἑνὸς εἴη ἂν οὐ ταὐτὸν οὖσα τῷ ἑνί· οὐ γὰρ ἂν ἐκείνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν ἐκεῖνο τὸ ἓν ἐκείνης μετεῖχεν, ἀλλ' ὅμοιον | ἂν ἦν λέγειν ἕν C
τε εἶναι καὶ ἓν ἕν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις, εἰ ἓν ἕν, τί χρὴ ξυμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἓν ἔστιν· οὐχ οὕτω;' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι

σημαῖνον τὸ ἔστι τοῦ ἕν;' 'ἀνάγκη.' 'ἆρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας μετέχει τὸ ἕν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδάν τις συλλήβδην εἴπῃ ὅτι ἓν ἔστιν;' 'πάνυ γε.' 'πάλιν δὴ λέγωμεν, ἓν εἰ ἔστι, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν, εἰ οὐκ ἀνάγκη ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὂν τὸ ἓν σημαίνειν, οἷον μέρη ἔχειν;' 'πῶς;' 'ὧδε· |
D εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἑνὸς ὄντος λέγεται καὶ τὸ ἓν τοῦ ὄντος ἑνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἥ τε οὐσία καὶ τὸ ἕν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου, οὗ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἑνὸς ὄντος, ἆρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἓν ὂν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίγνεσθαι μόρια τό τε ἓν καὶ τὸ εἶναι;' 'ἀνάγκη.' 'πότερον οὖν ἑκάτερον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνον προσεροῦμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόριον τό γε μόριον προσρητέον;' 'τοῦ ὅλου.' 'καὶ ὅλον ἄρα ἐστίν, ὃ ἂν ἓν ᾖ, καὶ μόριον ἔχει.' 'πάνυ γε.' 'τί οὖν; τῶν μο-
E ρίων ἑκάτερον τούτων τοῦ ἑνὸς ὄντος, τό τε ἓν | καὶ τὸ ὄν, ἆρα ἀπολείπεσθον ἢ τὸ ἓν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὂν τοῦ ἑνὸς μορίου;' 'οὐκ ἂν εἴη.' 'πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἑκάτερον τό τε ἓν ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὖ μορίοιν τὸ μόριον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως ἀεί, ὅτιπερ ἂν μόριον γένηται, τούτω τὼ μορίω ἀεὶ ἴσχει· τό τε γὰρ ἓν τὸ ὂν ἀεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὂν τὸ ἕν· ὥστε ἀνάγκη
143 δύ' ἀεὶ | γιγνόμενον μηδέποτε ἓν εἶναι.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἓν ὂν εἴη;' 'ἔοικεν.' 'ἴθι δὴ καὶ τῇδε ἔτι.' 'πῇ;' 'οὐσίας φαμὲν μετέχειν τὸ ἕν, διὸ ἔστιν;' 'ναί.' 'καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἓν ὂν πολλὰ ἐφάνη.' 'οὕτως.' 'τί δέ; αὐτὸ τὸ ἕν, ὃ δή φαμεν οὐσίας μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ μόνον καθ' αὑτὸ λάβωμεν ἄνευ τούτου οὗ

φαμὲν μετέχειν, ἆρά γε ἓν μόνον φανήσεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο;' 'ἕν, οἶμαι ἔγωγε.' | 'ἴδωμεν B δή· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἕν, ἀλλ' ὡς ἓν οὐσίας μετέσχεν.' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἡ οὐσία, ἕτερον δὲ τὸ ἕν, οὔτε τῷ ἓν τὸ ἓν τῆς οὐσίας ἕτερον οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἡ οὐσία τοῦ ἑνὸς ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'ὥστε οὐ ταὐτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἑνὶ οὔτε τῇ οὐσίᾳ τὸ ἕτερον.' 'πῶς γάρ;' 'τί οὖν; ἐὰν προελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν | οὐσίαν καὶ τὸ ἕτερον C εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἓν εἴτε τὸ ἓν καὶ τὸ ἕτερον, ἆρ' οὐκ ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει προαιρούμεθά τινε ὣ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω;' 'πῶς;' 'ὧδε· ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν;' 'ἔστιν.' 'καὶ αὖθις εἰπεῖν ἕν;' 'καὶ τοῦτο.' 'ἆρ' οὖν οὐχ ἑκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;' 'ναί.' 'τί δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἕν, ἆρα οὐκ ἀμφοτέρω;' 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ ἕν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἑκάστου ἄμφω λέγω;' 'ναί.' 'ὢ δ' | ἂν ἄμφω ὀρθῶς D προσαγορεύησθον, ἆρα οἷόν τε ἄμφω μὲν αὐτὼ εἶναι, δύο δὲ μή;' 'οὐχ οἷόν τε.' 'ὢ δ' ἂν δύο ἦτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἑκάτερον αὐτοῖν ἓν εἶναι;' 'οὐδεμία.' 'τούτων ἄρα ἐπείπερ σύνδυο ἕκαστα ξυμβαίνει εἶναι, καὶ ἓν ἂν εἴη ἕκαστον.' 'φαίνεται.' 'εἰ δὲ ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐστί, συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ οὐ τρία γίγνεται τὰ πάντα;' 'ναί.' 'τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια;' 'πῶς δ' οὔ;' 'τί δέ; δυοῖν ὄντοιν οὐκ ἀνάγκη | εἶναι καὶ δίς, καὶ E τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει τῷ τε δύο τὸ δὶς

ἓν καὶ τῷ τρία τὸ τρὶς ἕν;' 'ἀνάγκη.' 'δυοῖν δὲ ὄντοιν καὶ δὶς οὐκ ἀνάγκη δύο δὶς εἶναι; καὶ τριῶν καὶ τρὶς οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρὶς εἶναι;' 'πῶς δ' οὔ;' 'τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δὶς ὄντων καὶ δυοῖν ὄντοιν καὶ τρὶς ὄντοιν οὐκ ἀνάγκη τε τρία δὶς εἶναι καὶ δύο τρίς;' 'πολλή γε.' 'ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκις ἂν εἴη καὶ
144 περιττὰ περιττάκις καὶ | ἄρτια περιττάκις καὶ περιττὰ ἀρτιάκις.' 'ἔστιν οὕτω.' 'εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἴει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι, ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;' 'οὐδαμῶς γε.' 'εἰ ἄρα ἔστιν ἕν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι.' 'ἀνάγκη.' 'ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πόλλ' ἂν εἴη καὶ πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων· ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίγνεται;' 'καὶ πάνυ γε.' 'οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχοι ἂν αὐτῆς;' 'ναί.'

B XIV. | 'Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἡ οὐσία νενέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;' 'οὐδαμῶς.' 'κατακεκερμάτισται ἄρα ὡς οἷόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι μέρη ἀπέραντα
C τῆς | οὐσίας.' 'ἔχει οὕτως.' 'πλεῖστα ἄρα ἐστὶ τὰ μέρη αὐτῆς.' 'πλεῖστα μέντοι.' 'τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν, ὃ ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;' 'καὶ πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο;' 'ἀλλ' εἴπερ γε, οἶμαι, ἔστιν, ἀνάγκη αὐτὸ ἀεί, ἕωσπερ ἂν ᾖ, ἕν γέ τι εἶναι, μηδὲν δὲ ἀδύνατον.' 'ἀνάγκη.' 'πρὸς ἅπαντι ἄρα ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει πρόσεστι τὸ ἕν, οὐκ ἀπολειπόμενον

οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου
οὐδενός.' 'οὔτω.' 'ἆρα οὖν | ἓν ὂν πολλαχοῦ ἅμα D
ὅλον ἐστί; τοῦτο ἄθρει.' 'ἀλλ' ἀθρῶ καὶ ὁρῶ ὅτι
ἀδύνατον.' 'μεμερισμένον ἄρα, εἴπερ μὴ ὅλον· ἄλλως
γάρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν
παρέσται ἢ μεμερισμένον.' 'ναί.' 'καὶ μὴν τό γε
μεριστὸν πολλὴ ἀνάγκη εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.'
'ἀνάγκη.' 'οὐκ ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς
πλεῖστα μέρη ἡ οὐσία νενεμημένη εἴη. οὐδὲ γὰρ πλείω
τοῦ ἑνὸς νενέμηται, | ἀλλ' ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἑνί· οὔτε E
γὰρ τὸ ὂν τοῦ ἑνὸς ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος,
ἀλλ' ἐξισοῦσθον δύ' ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.' 'παντά-
πασιν οὕτω φαίνεται.' 'τὸ ἓν ἄρα αὐτὸ κεκερματισμέ-
νον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ πλῆθός
ἐστιν.' 'φαίνεται.' 'οὐ μόνον ἄρα τὸ ὂν ἓν πολλά
ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενεμη-
μένον πολλὰ ἀνάγκη εἶναι.' 'παντάπασι μὲν οὖν.'

XV. 'Καὶ μὴν ὅτι γε ὅλου τὰ μόρια μόρια, πε-
περασμένον ἂν εἴη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἕν· ἢ οὐ περι-
έχεται ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ μόρια;' | 'ἀνάγκη.' 'ἀλλὰ μὴν 145
τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη.' 'πῶς δ' οὔ;' 'τὸ ἓν
ἄρα ὂν ἕν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ ὅλον καὶ μόρια,
καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.' 'φαίνεται.'
'ἆρ' οὖν οὐκ, ἐπείπερ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα ἔχον;'
'ἀνάγκη.' 'τί δ'; εἰ ὅλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ
μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὅλον εἶναι ἄνευ
τριῶν τούτων; κἂν του ἓν ὁτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῇ,
ἐθελήσει ἔτι ὅλον εἶναι;' 'οὐκ ἐθελήσει.' 'καὶ ἀρχὴν
δή, ὡς ἔοικεν, καὶ τελευτὴν | καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ B
ἕν.' 'ἔχοι.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων

ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη.' 'οὐ γάρ.' 'καὶ σχήματος δή τινος, ὡς ἔοικε, τοιοῦτον ὂν μετέχοι ἂν τὸ ἕν, ἤτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἤ τινος μικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν.' 'μετέχοι γὰρ ἄν.' 'ἆρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;' 'πῶς;' 'τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὅλου.' 'οὕτως.' 'πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου
C περιέχεται;' 'ναί.' 'καὶ | μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὑτοῦ τὸ ἕν ἐστι, καὶ οὔτε τι πλέον οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἕν ἐστιν;' 'πῶς δ' οὔ;' 'εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι δὲ τά τε πάντα τὸ ἓν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἕν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἓν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη.' 'φαίνεται.' 'ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὖ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσίν ἐστιν, οὔτε ἐν πᾶσιν οὔτε ἐν τισί. εἰ γὰρ ἐν
D πᾶσιν, | ἀνάγκη καὶ ἐν ἑνί· ἔν τινι γὰρ ἑνὶ μὴ ὂν οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἔν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἓν τῶν ἁπάντων ἐστί, τὸ δὲ ὅλον ἐν τούτῳ μὴ ἔνι, πῶς ἔτι ἔν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται;' 'οὐδαμῶς.' 'οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν. εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλέον ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἴη, ὅ ἐστιν ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'μὴ ὂν δ' ἐν πλέοσι μηδ' ἐν ἑνὶ μηδ' ἐν ἅπασι τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἑτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ ἔτι εἶναι;'
E 'ἀνάγκη.' | 'οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὂν οὐδὲν ἂν εἴη, ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὑτῷ ἐστίν, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ εἶναι;' 'πάνυ γε.' 'ᾗ μὲν ἄρα τὸ ἓν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν· ᾗ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ· καὶ οὕτω τὸ ἓν ἀνάγκη αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ

εἶναι καὶ ἐν ἑτέρῳ.’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ
ἓν ἆρ’ οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ ἑστάναι;’ ‘πῇ;’
‘ἕστηκε μέν που, εἴπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν. ἐν γὰρ
ἑνὶ ὂν καὶ ἐκ τούτου | μὴ μεταβαῖνον ἐν τῷ αὐτῷ ἂν 146
εἴη, ἐν ἑαυτῷ.’ ‘ἔστι γάρ.’ ‘τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ
ἀεὶ ὂν ἑστὸς δήπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.’ ‘πάνυ γε.’ ‘τί
δέ; τὸ ἐν ἑτέρῳ ἀεὶ ὂν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μηδέ-
ποτ’ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, μηδέποτε δὲ ὂν ἐν τῷ αὐτῷ
μηδὲ ἑστάναι, μὴ ἑστὸς δὲ κινεῖσθαι;’ ‘οὕτως.’ ‘ἀνάγκη
ἄρα τὸ ἕν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἀεὶ ὂν καὶ ἐν ἑτέρῳ,
ἀεὶ κινεῖσθαί τε καὶ ἑστάναι.’ ‘φαίνεται.’ ‘καὶ μὴν
ταὐτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ,
καὶ | τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταὐτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, B
εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.’ ‘πῶς;’ ‘πᾶν που
πρὸς ἅπαν ὧδε ἔχει· ἢ ταὐτόν ἐστιν ἢ ἕτερον· ἢ ἐὰν
μὴ ταὐτὸν ᾖ μηδ’ ἕτερον, μέρος ἂν εἴη τούτου, πρὸς
ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἴη.’ ‘φαίνεται.’
‘ἆρ’ οὖν τὸ ἓν αὐτὸ αὑτοῦ μέρος ἐστίν;’ ‘οὐδαμῶς.’
‘οὐδ’ ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ αὑτοῦ ὅλον ἂν εἴη,
πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.’ ‘οὐ γὰρ οἷόν τε.’ ‘ἀλλ’ ἆρα
ἕτερόν ἐστιν ἑνὸς τὸ ἕν;’ ‘οὐ δῆτα.’ | ‘οὐδ’ ἄρα C
ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἴη.’ ‘οὐ μέντοι.’ ‘εἰ οὖν μήτε
ἕτερον μήθ’ ὅλον μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτό ἐστιν,
οὐκ ἀνάγκη ἤδη ταὐτὸν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;’ ‘ἀνάγκη.’
‘τί δέ; τὸ ἑτέρωθι ὂν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ
ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι,
εἴπερ καὶ ἑτέρωθι ἔσται;’ ‘ἔμοιγε δοκεῖ.’ ‘οὕτω μὴν
ἐφάνη ἔχον τὸ ἕν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ὂν ἅμα καὶ ἐν
ἑτέρῳ.’ ‘ἐφάνη γάρ.’ ‘ἕτερον ἄρα, ὡς ἔοικεν, εἴη
ταύτῃ ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἕν.’ ‘ἔοικεν.’ ‘τί οὖν; | εἴ τού D

τι ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἑτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;' 'ἀνάγκη.'

XVI. 'Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἕν ἐστιν, ἅπανθ' ἕτερα τοῦ ἑνός, καὶ τὸ ἓν τῶν μὴ ἕν;' 'πῶς δ' οὔ;' 'ἕτερον ἄρα ἂν εἴη τὸ ἓν τῶν ἄλλων.' 'ἕτερον.' 'ὅρα δή· αὐτό τε ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτερον ἆρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις;' 'πῶς δ' οὔ;' 'ἦ οὖν ἐθελήσει ταὐτὸν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταὐτῷ ποτὲ εἶναι;' 'οὐκ ἐθελήσει.' 'εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν ταὐτῷ μηδέποτε ἔσται, οὐδὲν ἔστι
E τῶν ὄντων, ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ ἕτερον | χρόνον οὐδένα. εἰ γὰρ ὁντινοῦν εἴη ἔν τῳ, ἐκεῖνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταὐτῷ εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;' 'οὕτως.' 'ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ἐστιν, οὐδέποτε ἔν τινι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ ἕτερον.' 'ἀληθῆ.' 'οὔτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἓν οὔτε ἐν τῷ ἑνὶ ἐνείη ἂν τὸ ἕτερον.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐκ ἄρα τῷ ἑτέρῳ γ' ἂν εἴη τὸ ἓν τῶν μὴ ἓν οὐδὲ τὰ μὴ ἓν τοῦ ἑνὸς ἕτερα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα τοῦ
147 ἑτέρου.' 'πῶς γάρ;' | 'εἰ δὲ μήτε αὑτοῖς ἕτερά ἐστι μήτε τῷ ἑτέρῳ, οὐ πάντη ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων;' 'ἐκφεύγοι.' 'ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἑνός γε μετέχει τὰ μὴ ἕν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἓν ἦν, ἀλλά πῃ ἂν ἓν ἦν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη ἄρα τὰ μὴ ἕν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἓν ἦν παντάπασιν, ἀριθμόν γε ἔχοντα.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'τί δέ; τὰ μὴ ἓν τοῦ ἑνὸς ἆρα μόριά ἐστιν; ἢ κἂν οὕτω μετεῖχε τοῦ ἑνὸς τὰ μὴ ἕν;' 'μετεῖχεν.' 'εἰ ἄρα πάντη τὸ
B μὲν ἕν ἐστι, τὰ | δὲ μὴ ἕν, οὔτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἓν τὸ ἓν εἴη οὔτε ὅλον ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ ἓν τοῦ ἑνὸς μόρια, οὔτε ὅλα ὡς μορίῳ τῷ ἑνί.' 'οὐ

γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια μήτε ὅλα μήτε
ἕτερα ἀλλήλων ταὐτὰ ἔσεσθαι ἀλλήλοις.' 'ἔφαμεν γάρ.'
'φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἓν πρὸς τὰ μὴ ἓν οὕτως ἔχον τὸ
αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;' 'φῶμεν.' 'τὸ ἓν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταὐτὸν
ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ.' 'κινδυνεύει φαίνεσθαι ἔκ |
γε τοῦ λόγου.' 'ἆρ' οὖν καὶ ὅμοιόν τε καὶ ἀνόμοιον C
ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;' 'ἴσως.' 'ἐπειδὴ γοῦν
ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη, καὶ τἄλλά που ἕτερ' ἂν
ἐκείνου εἴη.' 'τί μήν;' 'οὐκοῦν οὕτως ἕτερον τῶν
ἄλλων, ὥσπερ καὶ τἆλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε μᾶλλον
οὔτε ἧττον;' 'τί γὰρ ἄν;' 'εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον μήτε
ἧττον, ὁμοίως.' 'ναί.' 'οὐκοῦν ᾗ ἕτερον εἶναι πέπονθε
τῶν ἄλλων καὶ τἄλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτῃ ταὐτὸν
ἂν πεπονθότα εἶεν τό τε ἓν τοῖς ἄλλοις καὶ τἄλλα |
τῷ ἑνί.' 'πῶς λέγεις;' 'ὧδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων D
οὐκ ἐπί τινι καλεῖς;' 'ἔγωγε.' 'τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα
εἴποις ἂν πλεονάκις ἢ ἅπαξ;' 'ἔγωγε.' 'πότερον οὖν
ἐὰν μὲν ἅπαξ εἴπῃς, ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὗπέρ ἐστι
τοὔνομα, ἐὰν δὲ πολλάκις, οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἐάντε ἅπαξ
ἐάντε πολλάκις ταὐτὸν ὄνομα φθέγξῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε
ταὐτὸν καὶ λέγειν ἀεί;' 'τί μήν;' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον
ὄνομά ἐστιν ἐπί τινι;' 'πάνυ γε.' 'ὅταν ἄρα αὐτὸ
φθέγγῃ, ἐάντε | ἅπαξ ἐάντε πολλάκις, οὐκ ἐπ' ἄλλῳ E
οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὗπερ ἦν ὄνομα.'
'ἀνάγκη.' 'ὅταν δὴ λέγωμεν, ὅτι ἕτερον μὲν τἄλλα
τοῦ ἑνός, ἕτερον δὲ τὸ ἓν τῶν ἄλλων, δὶς τὸ ἕτερον
εἰπόντες οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῃ τῇ
φύσει αὐτὸ ἀεὶ λέγομεν, ἧσπερ ἦν τοὔνομα.' 'πάνυ
μὲν οὖν.' 'ᾗ ἄρα ἕτερον τῶν ἄλλων τὸ ἓν καὶ τἄλλα |

148 τοῦ ἑνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπονθέναι οὐκ ἄλλο,
ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἓν τοῖς ἄλλοις· τὸ
δέ που ταὐτὸν πεπονθὸς ὅμοιον· οὐχί;' 'ναί.' 'ᾗ δὴ
τὸ ἓν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ
τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὅμοιον ἂν εἴη· ἅπαν γὰρ ἁπάντων
ἕτερόν ἐστιν.' 'ἔοικεν.'

XVII. ''Ἀλλὰ μὴν τό γε ὅμοιον τῷ ἀνομοίῳ
ἐναντίον.' 'ναί.' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταὐτῷ.'
'καὶ τοῦτο.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ
B ἓν τοῖς ἄλλοις ταὐτόν.' | 'ἐφάνη γάρ.' 'τοὐναντίον δέ γε
πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον
εἶναι τῶν ἄλλων.' 'πάνυ γε.' 'ᾗ γε μὴν ἕτερον,
ὅμοιον ἐφάνη.' 'ναί.' 'ᾗ ἄρα ταὐτόν, ἀνόμοιον ἔσται
κατὰ τοὐναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. ὡμοίου
δέ που τὸ ἕτερον;' 'ναί.' 'ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταὐ-
τόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἑτέρῳ.' 'ἔοικεν.' 'ὅμοιον
C ἄρα καὶ ἀνόμοιον | ἔσται τὸ ἓν τοῖς ἄλλοις, ᾗ μὲν
ἕτερον, ὅμοιον, ᾗ δὲ ταὐτόν, ἀνόμοιον.' 'ἔχει γὰρ
οὖν δή, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.' 'καὶ γὰρ
τόνδε ἔχει.' 'τίνα;' 'ᾗ ταὐτὸν πέπονθε, μὴ ἀλλοῖον
πεπονθέναι, μὴ ἀλλοῖον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ
ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ᾗ δ' ἄλλο πέπονθεν, ἀλλοῖον,
ἀλλοῖον δὲ ὂν ἀνόμοιον εἶναι.' 'ἀληθῆ λέγεις.' 'ταὐτόν
τε ἄρα ὂν τὸ ἓν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ'
ἀμφότερα καὶ καθ' ἑκάτερον, ὅμοιόν τε ἂν εἴη καὶ
D ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.' | 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ
ὡσαύτως, ἐπείπερ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταὐτὸν ἑαυτῷ
ἐφάνη, κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ ἑκάτερον ὅμοιόν τε
καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;' 'ἀνάγκη.' 'τί δὲ δή; περὶ
τοῦ ἅπτεσθαι τὸ ἓν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ

ἅπτεσθαι πέρι πῶς ἔχει, σκόπει.' 'σκοπῶ.' 'αὐτὸ γάρ
που ἐν ἑαυτῷ ὅλῳ τὸ ἓν ἐφάνη ὄν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐκοῦν
καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἕν;' 'ναί.' 'ᾗ μὲν ἄρα ἐν τοῖς
ἄλλοις, | τῶν ἄλλων ἅπτοιτο ἄν· ᾗ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, E
τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἅπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὑτοῦ
ἅπτοιτο ἂν ἐν ἑαυτῷ ὄν.' 'φαίνεται.' 'οὕτω μὲν δὴ
ἅπτοιτο ἂν τὸ ἓν αὑτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.' 'ἅπτοιτο.'
'τί δὲ τῇδε; ἆρ' οὐ πᾶν τὸ μέλλον ἅψεσθαί τινος
ἐφεξῆς δεῖ κεῖσθαι ἐκείνῳ οὗ μέλλει ἅπτεσθαι, ταύτην
τὴν ἕδραν κατέχον ἣ ἂν μετ' ἐκείνην ᾖ, ᾗ ἂν κέηται,
ἅπτεται;' 'ἀνάγκη.' 'καὶ τὸ ἓν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ
αὑτοῦ ἅψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθὺς μεθ' ἑαυτὸ κεῖσθαι,
τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης, ᾗ αὐτό ἐστιν.'
'δεῖ γὰρ οὖν.' 'οὐκοῦν δύο μὲν ὂν τὸ ἓν ποιήσειεν |
ἂν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο· ἕως δ' 149
ἂν ᾖ ἕν, οὐκ ἐθελήσει;' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἡ αὐτὴ ἄρα
ἀνάγκη τῷ ἑνὶ μήτε δύο εἶναι μήτε ἅπτεσθαι αὑτῷ
αὑτοῦ.' 'ἡ αὐτή.' 'ἀλλ' οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἅψεται.'
'τί δή;' 'ὅτι, φαμέν, τὸ μέλλον ἅψεσθαι χωρὶς ὂν
ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι, οὗ μέλλει ἅψεσθαι, τρίτον δὲ
αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι.' 'ἀληθῆ.' 'δύο ἄρα δεῖ
τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἅψις εἶναι.' 'δεῖ.' 'ἐὰν
δὲ τοῖν δυοῖν ὅροιν τρίτον προσγένηται ἑξῆς, αὐτὰ |
μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἅψεις δύο.' 'ναί.' 'καὶ οὕτω δὴ B
ἀεὶ ἑνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἅψις προσγίγνεται,
καὶ συμβαίνει τὰς ἅψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν
μιᾷ ἐλάττους εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησε
τῶν ἅψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς
ἅψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πα-
σῶν τῶν ἅψεων πλεονεκτεῖ. ἤδη γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα

C | ἕν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία ἅψις ταῖς
ἅψεσιν.' 'ὀρθῶς.' 'ὅσα ἄρα ἐστὶ τὰ ὄντα τὸν ἀριθ-
μόν, ἀεὶ μιᾷ αἱ ἅψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.' 'ἀληθῆ.'
'εἰ δέ γε ἓν μόνον ἐστί, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἅψις οὐκ
ἂν εἴη.' 'πῶς γάρ;' 'οὐκοῦν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ
ἑνὸς οὔτε ἕν ἐστιν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα
ἐστίν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκ ἄρα ἔνεστιν ἀριθμὸς ἐν τοῖς
ἄλλοις, ἑνὸς μὴ ἐνόντος ἐν αὐτοῖς.' 'πῶς γάρ;' 'οὔτ'
ἄρα ἕν ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε ἄλλου ἀριθμοῦ |
D ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.' 'οὔ.' 'τὸ ἓν ἄρα μόνον ἔστιν
[ἕν], καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἅψις ἄρα
οὐκ ἔστι δυοῖν μὴ ὄντοιν.' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὔτ' ἄρα
τὸ ἓν τῶν ἄλλων ἅπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός,
ἐπείπερ ἅψις οὐκ ἔστιν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὕτω δὴ
κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἓν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ
ἅπτεταί τε καὶ οὐχ ἅπτεται.' 'ἔοικεν.'

XVIII. 'Ἆρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὑτῷ
τε καὶ τοῖς ἄλλοις;' 'πῶς;' 'εἰ μεῖζον εἴη τὸ ἓν ἢ
E τἆλλα ἢ | ἔλαττον, ἢ αὖ τἆλλα τοῦ ἑνὸς μείζω ἢ
ἐλάττω, ἆρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἓν εἶναι τὸ ἓν καὶ τὰ ἄλλα
ἄλλα τοῦ ἑνὸς οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἴη
ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις· ἀλλ' εἰ μὲν
πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἑκάτερα ἰσότητα ἔχοιεν, ἴσα ἂν
εἴη πρὸς ἄλληλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρό-
τητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἕν, σμικρότητα δὲ τἆλλα,
ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἴδει μέγεθος προσείη, μεῖζον ἂν εἴη,
ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν ἐστόν
γέ τινε τούτω εἴδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης;
οὐ γὰρ ἄν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλοιν εἴτην
150 καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐγγιγνοίσθην.' 'πῶς γὰρ ἄν;' | 'εἰ

ἄρα ἐν τῷ ἑνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἤτοι ἐν ὅλῳ ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνείη.' 'ἀνάγκη.' 'τί δ' εἰ ἐν ὅλῳ ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἑνὶ δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη ἢ περιέχουσα αὐτό;' 'δῆλον δή.' 'ἆρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὖσα ἡ σμικρότης τῷ ἑνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἴη, περιέχουσα δὲ μείζων;' 'πῶς δ' οὔ;' 'δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῳ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν γε τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ μὴ τὰ ἑαυτῆς;' 'ἀδύνατον.' | 'ἐν μὲν ὅλῳ ἄρα τῷ ἑνὶ οὐκ B
ἂν εἴη σμικρότης, ἀλλ' εἴπερ, ἐν μέρει.' 'ναί.' 'οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μή, ταὐτὰ ποιήσει ἅπερ πρὸς τὸ ὅλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἂν ἀεὶ ἐνῇ.' 'ἀνάγκη.' 'οὐδενί ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὅλῳ ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ. μεῖζον γὰρ ἄν τι εἴη ἄλλο καὶ | πλὴν αὐτοῦ C
μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ᾖ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἔνι.' 'ἀληθῆ.' 'ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μεῖζον ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους.' 'οὐ γάρ.' 'οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἑνὸς οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτὼ τούτω πρὸς | τὸ ἓν D
ἔχετον τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλω, οὔτε αὖ τὸ ἓν τούτοιν οὐδὲ τῶν ἄλλων μεῖζον ἂν οὐδ' ἔλαττον εἴη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.' 'οὔκουν φαίνεταί γε.' 'ἆρ' οὖν, εἰ μήτε μεῖζον μήτε ἔλαττον τὸ ἓν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ

ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι;' 'ἀνάγκη.'
'οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλὴ
ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὂν ἴσον εἶναι.' 'πῶς
E *γὰρ οὔ;' | 'καὶ μὴν καὶ αὐτό γε τὸ ἓν πρὸς ἑαυτὸ*
οὕτως ἂν ἔχοι· μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρό-
τητα ἔχον οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυ-
τοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὂν ἴσον ἂν εἴη ἑαυτῷ.' 'πάνυ μὲν
οὖν.' 'τὸ ἓν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν
εἴη.' 'φαίνεται.' 'καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὂν καὶ
περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἔξωθεν, καὶ περιέχον μὲν μεῖζον
151 *ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, | καὶ οὕτω*
μεῖζον ἂν καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἕν.' 'εἴη
γὰρ ἄν.' 'οὐκοῦν καὶ τόδε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς
τοῦ ἑνός τε καὶ τῶν ἄλλων;' 'πῶς γὰρ οὔ;' 'ἀλλὰ
μὴν καὶ εἶναί που δεῖ τό γε ὂν ἀεί.' 'ναί.' 'οὐκοῦν
τό γε ἔν τῳ ὂν ἐν μείζονι ἔσται ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ
ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἑτέρῳ εἴη.' 'οὐ γάρ.' 'ἐπειδὴ δὲ
οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός, δεῖ
δὲ αὐτὰ ἔν τῳ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλήλοις
εἶναι, τά τε ἄλλα ἐν τῷ ἑνὶ καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς ἄλλοις, |
B *ἢ μηδαμοῦ εἶναι;' 'φαίνεται.' 'ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἓν ἐν*
τοῖς ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός,
περιέχοντα αὐτό, τὸ δὲ ἓν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περι-
εχόμενον· ὅτι δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ ἑνί, τὸ ἓν τῶν ἄλλων
κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μεῖζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ
ἑνὸς ἐλάττω.' 'ἔοικεν.' 'τὸ ἓν ἄρα ἴσον τε καὶ μεῖζον
καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὑτοῦ καὶ τῶν ἄλλων.'
'φαίνεται.' 'καὶ μὴν εἴπερ μεῖζον καὶ ἔλαττον καὶ
ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
C *αὑτῷ | καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.'*

'πῶς δ' οὔ;' 'ἴσων μὲν ἄρα μέτρων ὂν καὶ πλειόνων
καὶ ἐλαττόνων, καὶ ἀριθμῷ ἔλαττον ἂν καὶ πλέον εἴη
αὐτό τε αὑτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὑτῷ τε καὶ
τοῖς ἄλλοις κατὰ ταὐτά.' 'πῶς;' 'ὧνπερ μεῖζόν ἐστι,
πλειόνων που καὶ μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν· ὅσων δὲ μέ-
τρων, καὶ μερῶν· καὶ ὧν ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς
ἴσον, κατὰ ταὐτά.' 'οὕτως.' 'οὐκοῦν ἑαυτοῦ μεῖζον
καὶ ἔλαττον ὂν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ |
πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὑτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ D
μερῶν;' 'πῶς δ' οὔ;' 'ἴσων μὲν ἄρα μερῶν ὂν αὑτῷ
ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὑτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλέον, ἐλατ-
τόνων δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὑτοῦ.' 'φαίνεται.'
'οὐκοῦν καὶ πρὸς τἆλλα ὡσαύτως ἕξει τὸ ἕν; ὅτι μὲν
μεῖζον αὐτῶν φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ
ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;'
'ἀνάγκη.' 'οὕτω δὴ αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ | ἓν καὶ ἴσον E
καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτό τε αὑτοῦ
ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.' 'ἔσται.'

XIX. Ἆρ' οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἕν, καὶ
ἐστί τε καὶ γίγνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον
αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον
οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων, χρό-
νου μετέχον;' 'πῶς;' 'εἶναι μέν που αὐτῷ ὑπάρχει,
εἴπερ ἕν ἐστιν.' 'ναί.' 'τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί ἐστιν ἢ
μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ τὸ
ἦν | μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὖ τὸ ἔσται μετὰ 152
τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;' 'ἔστι γάρ.' 'μετ-
έχει μὲν ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.' 'πάνυ γε.'
'οὐκοῦν πορευομένου τοῦ χρόνου;' 'ναί.' 'ἀεὶ ἄρα

πρεσβύτερον γίγνεται ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ
χρόνον.' 'ἀνάγκη.' 'ἆρ' οὖν μεμνήμεθα, ὅτι νεωτέρου
γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύτερον γίγνεται;' 'με-
μνήμεθα.' 'οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γίγνεται
B τὸ ἕν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου | ἑαυτοῦ πρεσβύτερον
γίγνοιτο;' 'ἀνάγκη.' 'γίγνεται μὲν δὴ νεώτερόν τε
καὶ πρεσβύτερον αὑτοῦ οὕτως.' 'ναί.' 'ἔστι δὲ πρε-
σβύτερον ἆρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ᾖ γιγνό-
μενον τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που
πορευόμενόν γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται
τὸ νῦν.' 'οὐ γάρ.' 'ἆρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ
C γίγνεσθαι πρεσβύτερον, | ἐπειδὰν τῷ νῦν ἐντύχῃ, καὶ
οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότ' ἤδη πρεσβύτερον; προϊὸν
γὰρ οὐκ ἄν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ νῦν. τὸ γὰρ προϊὸν
οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι, τοῦ τε νῦν καὶ
τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ' ἔπειτα
ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, τοῦ
τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.' 'ἀληθῆ.' 'εἰ δέ γε ἀνάγκη
μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὰν
κατὰ τοῦτο ᾖ, ἐπίσχει ἀεὶ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε
D τοῦτο | ὅτι ἂν τύχῃ γιγνόμενον.' 'φαίνεται.' 'καὶ τὸ
ἓν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχῃ τῷ νῦν,
ἐπέσχεν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε πρεσβύτερον.'
'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν οὗπερ ἐγίγνετο πρεσβύτερον,
τούτου καὶ ἔστιν· ἐγίγνετο δὲ αὑτοῦ;' 'ναί.' 'ἔστι δὲ
τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον;' 'ἔστιν.' 'καὶ
νεώτερον ἄρα τότε αὑτοῦ ἐστι τὸ ἕν, ὅταν πρεσβύ-
τερον γιγνόμενον ἐντύχῃ τῷ νῦν.' 'ἀνάγκη.' 'τό γε
E μὴν νῦν ἀεὶ | πάρεστι τῷ ἑνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι·
ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅτανπερ ᾖ.' 'πῶς γὰρ οὔ;' 'ἀεὶ ἄρα

[illegible]

ἐστί τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον
τὸ ἕν.' 'ἔοικεν.' 'πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν
ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον;' 'τὸν ἴσον.' 'ἀλλὰ μὴν τόν
γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὂν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν
ἔχει.' 'πῶς δ' οὔ;' 'τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον
οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.' 'οὐ γάρ.' 'τὸ
ἓν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον
καὶ ὂν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἐστιν
οὐδὲ γίγνεται.' 'οὔ μοι δοκεῖ.' 'τί δέ; τῶν ἄλλων;' |
'οὐκ ἔχω λέγειν.' 'τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ 153
ἄλλα τοῦ ἑνός, εἴπερ ἕτερά ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον,
πλείω ἐστὶν ἑνός· ἕτερον μὲν γὰρ ὂν ἓν ἂν ἦν· ἕτερα
δὲ ὄντα πλείω ἑνός ἐστι καὶ πλῆθος ἂν ἔχοι.' 'ἔχοι
γὰρ ἄν.' 'πλῆθος δὲ ὂν ἀριθμοῦ πλείονος ἂν μετέχοι
ἢ τοῦ ἑνός.' 'πῶς δ' οὔ;' 'τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν
τὰ πλείω γίγνεσθαί τε καὶ γεγονέναι πρότερον, ἢ τὰ
ἐλάττω;' 'τὰ ἐλάττω.' 'τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο
δ' ἔστι τὸ ἕν. ἦ γάρ;' 'ναί.' 'πάντων | ἄρα τὸ ἓν B
πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμὸν ἐχόντων. ἔχει δὲ καὶ
τἆλλα πάντα ἀριθμόν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν.'
'ἔχει γάρ.' 'πρῶτον δέ γε, οἶμαι, γεγονὸς πρότερον
γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον· τὰ δ' ὕστερον γεγονότα
νεώτερα τοῦ πρότερον γεγονότος· καὶ οὕτως ἂν εἴη
τἆλλα νεώτερα τοῦ ἑνός, τὸ δὲ ἓν πρεσβύτερον τῶν
ἄλλων.' 'εἴη γὰρ ἄν.'

XX. *'Τί δὲ τόδε; ἆρ' ἂν εἴη τὸ ἓν παρὰ φύσιν*
τὴν αὑτοῦ γεγονός, ἢ ἀδύνατον;' 'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ
μὴν | μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἕν, εἰ δὲ μέρη, καὶ C
ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.' 'ναί.' 'οὐκοῦν πάν-
των πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑνὸς καὶ

ἑκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τἆλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;' 'τί μήν;' 'καὶ μὴν μόριά γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τἆλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἑνός, αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγονέναι ἕν τε καὶ ὅλον.' 'φήσομεν γάρ.' 'τελευτὴ δέ γε, οἶμαι, ὕστατον γίγνεται· τούτῳ δ' ἅμα τὸ ἓν πέφυκε γίγνεσθαι· |
D ὥστ' εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ ἓν μὴ παρὰ φύσιν γίγνεσθαι, ἅμα τῇ τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἴη γίγνεσθαι.' 'φαίνεται.' 'νεώτερον ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἕν ἐστι, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἑνὸς πρεσβύτερα.' 'οὕτως αὖ μοι φαίνεται.' 'τί δὲ δή; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος ὁτιοῦν τοῦ ἑνὸς ἢ ἄλλου ὁτουοῦν, ἐάνπερ μέρος ᾖ, ἀλλὰ μὴ μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἓν εἶναι, μέρος γε ὄν;' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν τὸ ἓν ἅμα τε τῷ
E πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' | ἂν καὶ ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνομένων, ὅτιπερ ἂν προσγίγνηται ὁτῳοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ ἔσχατον διελθὸν ὅλον ἓν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.' 'ἀληθῆ.' 'πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ ἕν. ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἕν, οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονὸς
154 ἂν εἴη, ἀλλ' ἅμα. καὶ | κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἓν τῶν ἄλλων οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη, οὐδὲ τἆλλα τοῦ ἑνός· κατὰ δὲ τὸν πρόσθεν πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον, καὶ τἆλλα ἐκείνου ὡσαύτως.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ γεγονός. ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τἆλλα τοῦ ἑνός, καὶ μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον γίγνεσθαι; ἆρα

ὥσπερ περὶ τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίγνεσθαι
ἔχει, ἢ ἑτέρως;' | 'οὐκ ἔχω λέγειν.' 'ἀλλ' ἐγὼ τοσόνδε B
γε, ὅτι εἰ καὶ ἔστι πρεσβύτερον ἕτερον ἑτέρου, γίγνε-
σθαί γε αὐτὸ πρεσβύτερον ἔτι, ἢ ὡς τὸ πρῶτον εὐθὺς
γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ, οὐκ ἂν ἔτι δύναιτο,
οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὂν ἔτι νεώτερον γίγνεσθαι· ἀνί-
σοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὁτῳοῦν,
ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.'
'πῶς γὰρ οὔ;' 'οὐκ ἄρα τό γε ὂν τοῦ [ἑνὸς] ὄντος
γίγνοιτ' ἄν ποτε | πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ C
ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε
πρεσβύτερον, τὸ δὲ νεώτερον, γίγνεται δ' οὔ.' 'ἀληθῆ.'
'καὶ τὸ ἓν ἄρα ὂν τῶν ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν
ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ὅρα δέ,
εἰ τῇδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα γίγνεται.' 'πῇ δή;'
'ᾗ τό τε ἓν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρεσβύτερον καὶ τἆλλα
τοῦ ἑνός.' 'τί οὖν;' 'ὅταν τὸ ἓν τῶν ἄλλων πρεσβύ-
τερον ᾖ, πλείω που χρόνον | γέγονεν ἢ τὰ ἄλλα.' 'ναί.' D
'πάλιν δὴ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ
προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἆρα τῷ ἴσῳ μορίῳ
διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;' 'σμι-
κροτέρῳ.' 'οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτιπερ τὸ πρῶτον ἦν
πρὸς τἆλλα ἡλικίᾳ διαφέρον τὸ ἕν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ
ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλατ-
τον ἀεὶ τῇ ἡλικίᾳ διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὔ;'
'ναί.' 'οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρον | ἡλικίᾳ πρός E
τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνοιτ' ἂν ἢ ἐν τῷ πρόσθεν
πρὸς ἐκεῖνα, πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;' 'νεώ-
τερον.' 'εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα
πρὸς τὸ ἓν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;' 'πάνυ γε.' 'τὸ

μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς
τὸ πρότερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ
οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκείνου πρε-
σβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν,
155 τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. | τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ
νεωτέρου νεώτερον γίγνεται ὡσαύτως. ἰόντε γὰρ αὐ-
τοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίγνεσθον,
τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ
πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ
ἂν οἵω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιντο, οὐκ ἂν ἔτι γίγνοιντο,
ἀλλ' εἶεν ἄν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλή-
λων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἓν τῶν ἄλλων νεώτερον γί-
γνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὂν καὶ πρότερον γεγο-
B νός, τὰ δὲ | ἄλλα τοῦ ἑνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα
γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τἆλλα οὕτω
πρὸς τὸ ἓν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη
καὶ πρότερα γεγονότα.' 'φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.'
'οὐκοῦν ᾗ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γί-
γνεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἴσῳ ἀριθμῷ ἀλλήλων
ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἓν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον
γίγνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τἆλλα τοῦ ἑνός· ᾗ
δὲ ἄλλῳ ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν |
C ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτῃ
δὴ ἀνάγκη πρεσβύτερά τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γί-
γνεσθαι τά τε ἄλλα τοῦ ἑνὸς καὶ τὸ ἓν τῶν ἄλλων;'
'πάνυ μὲν οὖν.' 'κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἓν αὐτό
τε αὑτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον
ἔστι τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώ-
τερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὑτοῦ οὔτε τῶν
ἄλλων.' 'παντελῶς μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δὲ χρόνου

N.B. The distinction between ἐπίσταμαι & ἐπιστήμη especially in relation to knowledge — (i)
and to language (ii)

εἶς ἐν ἔστι

[illegible] and unable
1 [illegible] a whole has not parts or shape [illegible] neither in [illegible]
3 neither member of the [illegible] [illegible] many
[illegible], same, different, equal, unequal, greater [illegible]
Cant. predication of it
it cannot be named . . .

[illegible]

2. [illegible] ἔστι [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

[illegible]

[illegible]

μετέχει τὸ ἓν καὶ τοῦ πρεσβύτερόν τε καὶ | νεώτερον D
γίγνεσθαι, ἆρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει;' 'ἀνάγκη.' 'ἦν ἄρα τὸ ἓν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται.' 'τί μήν;' 'καὶ εἴη ἄν τι ἐκείνῳ καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.' 'πάνυ γε.' 'καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.' 'ὀρθῶς λέγεις.' 'καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ |
καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ E
περὶ τὸ ἓν ἔστιν.' 'παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.'

XXI. "Ετι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἓν εἰ ἔστιν οἷον διεληλύθαμεν, ἆρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἕν τε ὂν καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἓν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἕν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μή μετέχειν αὖ ποτὲ οὐσίας;' 'ἀνάγκη.' 'ἆρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἷόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;' 'οὐχ οἷόν τε.' 'ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ
ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.' | 'ὀρ- 156
θῶς.' 'οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἷόν τε ἔσται τοτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, τοτὲ δὲ μὴ ἔχειν, ἐὰν μή ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ;' 'οὐδαμῶς.' 'τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἆρά γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς;' 'ἔγωγε.' 'τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἆρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;' 'καὶ πάνυ γε.' 'τὸ ἓν δή, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφιὲν οὐσίαν γίγνεταί τε καὶ
ἀπόλλυται.' 'ἀνάγκη.' 'ἓν δὲ καὶ πολλὰ | ὂν καὶ B

γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ἆρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἕν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλά, τὸ ἓν εἶναι ἀπόλλυται;' 'πάνυ γε.' 'ἓν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἆρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαί τε καὶ συγκρίνεσθαι;' 'πολλή γε.' 'καὶ μὴν ἀνόμοιόν γε καὶ ὅμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαί τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;' 'ναί.' 'καὶ ὅταν μεῖζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, αὐξάνεσθαί τε
C καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;' | 'οὕτως.' 'ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἵστηται καὶ ὅταν ἑστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δή που αὐτό γε μηδ' ἐν ἑνὶ χρόνῳ εἶναι.' 'πῶς δή;' 'ἑστός τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἑστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἷόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.' 'πῶς γάρ;' 'χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἷόν τε ἅμα μήτε κινεῖσθαι μήτε ἑστάναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἀλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.' 'οὐκ εἰκός.' 'πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἑστὸς
D ἂν οὔτε κινούμενον μεταβάλλοι, | οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἆρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἐν ᾧ τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;' 'τὸ ποῖον δή;' 'τὸ ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἔκ γε τοῦ ἑστάναι ἑστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεώς τε
E καὶ στάσεως, | ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὖσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἑστάναι καὶ τὸ ἑστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.' 'κινδυνεύει.' 'καὶ τὸ ἓν δή, εἴπερ ἕστηκέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἑκάτερα· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφότερα ποιοῖ·

μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινοῖτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίη.' 'οὐ γάρ.' 'ἆρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι μεταβάλλῃ | ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίγνε- 157
σθαι, μεταξύ τινων τότε γίγνεται κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται;' 'ἔοικε γοῦν.' 'κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἓν οὔτε ἕν ἐστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἰὸν οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα | καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν B
οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε αὐξανόμενον οὔτε φθῖνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἄν.' 'οὐκ ἔοικε.' 'ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἕν, εἰ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὔ;'

XXII. 'Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἓν εἰ ἔστιν, ἆρα οὐ σκεπτέον;' 'σκεπτέον.' 'λέγωμεν δή, ἓν εἰ ἔστι, τἆλλα τοῦ ἑνὸς τί χρὴ πεπονθέναι;' 'λέγωμεν.' 'οὐκοῦν ἐπείπερ ἄλλα τοῦ ἑνός ἐστιν, οὔτε τὸ ἕν ἐστι τἆλλα· οὐ γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἦν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ | μὴν στέρεταί γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς C
τἆλλα, ἀλλὰ μετέχει πῃ.' 'πῇ δή;' 'ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν· εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἓν εἴη.' 'ὀρθῶς.' 'μόρια δέ γε, φαμέν, τούτου ἐστίν, ὃ ἂν ὅλον ᾖ.' 'φαμὲν γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε ὅλον ἓν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια τὰ μόρια. ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν

μόριον χρὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅλου.' 'πῶς τοῦτο;' 'εἴ τι
πολλῶν μόριον εἴη, ἐν οἷς αὐτὸ εἴη, ἑαυτοῦ τε δή
D που | μόριον ἔσται, ὅ ἐστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων
δὴ ἑνὸς ἑκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἑνὸς γὰρ μὴ ὂν
μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἑνὸς
ἑκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὂν δὲ μόριον ἑκάστου
οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὂν πάντων
τούτων τι εἶναι, ὧν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον
καὶ ἄλλο ὁτιοῦν ἀδύνατον.' 'φαίνεταί γε δή.' 'οὐκ
ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ
E μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνός τινος, ὃ καλοῦμεν | ὅλον,
ἐξ ἁπάντων ἓν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ
μόριον εἴη.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰ ἄρα τἆλλα
μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὅλου τε καὶ ἑνὸς μετέχοι.' 'πάνυ
γε.' 'ἓν ἄρα ὅλον τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
τἆλλα τοῦ ἑνός.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ
μορίου γε ἑκάστου ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο
ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἑνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μό-
158 ριόν ἐστι, | τό γε ἕκαστον εἶναι ἓν δή που σημαίνει,
ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὑτὸ δὲ ὄν, εἴπερ
ἕκαστον ἔσται.' 'ὀρθῶς.' 'μετέχοι δέ γε ἂν τοῦ ἑνὸς
δῆλον ὅτι ἄλλο ὂν ἢ ἕν· οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν, ἀλλ'
ἦν ἂν αὐτὸ ἕν· νῦν δὲ ἑνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῷ τῷ
ἑνὶ ἀδύνατόν που.' 'ἀδύνατον.' 'μετέχειν δέ γε τοῦ
ἑνὸς ἀνάγκη τῷ τε ὅλῳ καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ
ἓν ὅλον ἔσται, οὗ μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον
ἓν μόριον τοῦ ὅλου, οὗ ἂν ᾖ μόριον ὅλου.' 'οὕτως.'
B 'οὐκοῦν ἕτερα | ὄντα τοῦ ἑνὸς μεθέξει τὰ μετέχοντα
αὐτοῦ;' 'πῶς δ' οὔ;' 'τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἑνὸς πολλά
που ἂν εἴη. εἰ γὰρ μήτε ἓν μήτε ἑνὸς πλείω εἴη τἆλλα

This [illegible] the [illegible] — [illegible]
of great importance

*τοῦ ἑνός, οὐδὲν ἂν εἴη.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἐπεὶ δέ γε
πλείω ἑνός ἐστι τά τε τοῦ ἑνὸς μορίου καὶ τὰ τοῦ
ἑνὸς ὅλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
εἶναι αὐτά γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἑνός;'
'πῶς;' 'ὧδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἓν ὄντα οὐδὲ μετ-
έχοντα τοῦ ἑνὸς τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μετα-
λαμβάνει;' | 'δῆλα δή.' 'οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς* C
*τὸ ἓν οὐκ ἔνι;' 'πλήθη μέντοι.' 'τί οὖν; εἰ ἐθέλοιμεν
τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς οἷοί τέ ἐσμεν
ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκεῖνο,
εἴπερ τοῦ ἑνὸς μὴ μετέχοι, πλῆθος εἶναι καὶ οὐχ ἕν;'
'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντι αὐτὴν καθ'
αὑτὴν τὴν ἑτέραν φύσιν τοῦ εἴδους, ὅσον ἂν αὐτῆς
ἀεὶ ὁρῶμεν, ἄπειρον ἔσται πλήθει;' 'παντάπασι μὲν
οὖν.' 'καὶ μὴν ἐπειδάν γε ἓν ἕκαστον μόριον μόριον |
γένηται, πέρας ἤδη ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ* D
*ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μόρια.' 'κομιδῇ μὲν οὖν.'
'τοῖς ἄλλοις δὴ τοῦ ἑνὸς ξυμβαίνει ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς
καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι
γίγνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὴ πέρας παρέσχε πρὸς ἄλ-
ληλα· ἡ δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.' 'φαί-
νεται.' 'οὕτω δὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς καὶ ὅλα καὶ κατὰ
μόρια ἄπειρά τέ ἐστι καὶ πέρατος μετέχει.' 'πάνυ γε.'
'οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε | καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ* E
*ἑαυτοῖς;' 'πῇ δή;' 'ᾗ μέν που ἄπειρά ἐστι κατὰ τὴν
ἑαυτῶν φύσιν πάντα, ταὐτὸν πεπονθότα ἂν εἴη ταύτῃ.'
'πάνυ γε.' 'καὶ μὴν ᾗ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει,
καὶ ταύτῃ πάντ' ἂν εἴη ταὐτὸν πεπονθότα.' 'πῶς δ'
οὔ;' 'ᾗ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι καὶ ἄπειρα πέ-
πονθεν, ἐναντία πάθη ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ πάθη*

159 πέπονθεν.' | 'ναί.' 'τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἷόν τε ἀνομοιότατα.' 'τί μήν;' 'κατὰ μὲν ἄρα ἑκάτερον τὸ πάθος ὅμοια ἂν εἴη αὐτά τε αὑτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφότερα ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα.' 'κινδυνεύει.' 'οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτά τε αὑτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἂν εἴη.' 'οὕτως.' 'καὶ ταὐτὰ δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων, καὶ κινούμενα καὶ ἑστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθη οὐκέτι χαλεπῶς εὑρήσομεν
B πεπονθότα τἆλλα τοῦ | ἑνός, ἐπείπερ καὶ ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα.' 'ὀρθῶς λέγεις.'

XXIII. 'Οὐκοῦν ταῦτα μὲν ἤδη ἐῶμεν ὡς φανερά, ἐπισκοπῶμεν δὲ πάλιν, ἓν εἰ ἔστιν, ἆρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἢ οὕτω μόνον;' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς, ἓν εἰ ἔστι, τί χρὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς πεπονθέναι.' 'λέγωμεν γάρ.' 'ἆρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἓν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τἆλλα τοῦ ἑνὸς εἶναι;' 'τί δή;' 'ὅτι που οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μέν ἐστι τοῦ ἑνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων. |
C πάντα γὰρ εἴρηται, ὅταν ῥηθῇ τό τε ἓν καὶ τἆλλα.' 'πάντα γάρ.' 'οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἓν ἂν εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τἆλλα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδέποτε ἄρα ἐν ταὐτῷ ἐστι τὸ ἓν καὶ τἆλλα.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'χωρὶς ἄρα;' 'ναί.' 'οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμὲν τὸ ὡς ἀληθῶς ἕν.' 'πῶς γάρ;' 'οὔτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἓν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια αὐτοῦ, εἰ χωρίς τέ ἐστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.' 'πῶς γάρ;' 'οὐ-
D δενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι | ἂν τἆλλα τοῦ ἑνός, μήτε κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδαμῇ ἄρα ἓν τἆλλά ἐστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἓν οὐδέν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐδ' ἄρα πολλά

ἐστι τἆλλα. ἓν γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόριον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν· νῦν δὲ οὔτε ἓν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόριά ἐστι τἆλλα τοῦ ἑνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῇ μετέχει.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδ' ἄρα δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτά ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς, εἴπερ | τοῦ ἑνὸς πανταχῇ στέρεται.' 'οὕτως.' 'οὐδὲ ὅμοια ἄρα E
καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτά ἐστι τῷ ἑνὶ τὰ ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης. εἰ γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἴδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός.' 'φαίνεται.' 'ἦν δέ γε ἀδύνατον δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἃ μηδ' ἑνὸς μετέχοι.' 'ἀδύνατον.' 'οὔτ' ἄρα ὅμοια οὔτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὔτ' ἀμφότερα τἆλλα. ὅμοια | μὲν γὰρ ὄντα ἢ ἀνόμοια ἑνὸς 160
ἂν τοῦ ἑτέρου εἴδους μετέχοι, ἀμφότερα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοιν· ταῦτα δὲ ἀδύνατα ἐφάνη.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἑστῶτα, οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων. εἰ γάρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἑνὸς καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον | ἐφάνη μετέχειν B
τοῦ ἑνός γε πάντῃ πάντως στερομένοις.' 'ἀληθέστατα.' 'οὕτω δὴ ἓν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἓν καὶ οὐδέν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.' 'παντελῶς μὲν οὖν.'

XXIV. 'Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἕν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἆρ' οὐ σκεπτέον μετὰ ταῦτα;' 'σκεπτέον γάρ.' 'τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη ἡ ὑπόθεσις, εἰ ἓν μὴ ἔστιν; ἆρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ ἓν μὴ ἔστιν;' 'διαφέρει

μέντοι.' 'διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν τοὐναντίον ἐστὶν
C εἰπεῖν, εἰ μὴ | ἓν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἓν μὴ ἔστιν;' 'πᾶν
τοὐναντίον.' 'τί δ' εἴ τις λέγοι, εἰ μέγεθος μὴ ἔστιν
ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἤ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἆρα
ἐφ' ἑκάστου ἂν δηλοῖ, ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;'
'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ, ὅτι ἕτερον λέγει
τῶν ἄλλων τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ, ἓν εἰ μὴ ἔστι, καὶ
ἴσμεν ὃ λέγει;' 'ἴσμεν.' 'πρῶτον μὲν ἄρα γνωστόν τι
λέγει, ἔπειτα ἕτερον τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἕν, εἴτε τὸ
εἶναι αὐτῷ προσθεὶς εἴτε τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν γὰρ
D ἧττον γιγνώσκεται, | τί τὸ λεγόμενον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι
διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὔ;' 'ἀνάγκη.' 'ὧδε ἄρα
λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἓν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον
μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι
αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μηδὲ ὅτι λέγεται γιγνώσκεσθαι,
ὅταν τις εἴπῃ, ἓν εἰ μὴ ἔστιν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ
τὰ ἄλλα ἕτερα αὐτοῦ εἶναι, ἢ μηδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν
ἄλλων λέγεσθαι;' 'πάνυ γε.' 'καὶ ἑτεροιότης ἄρα ἐστὶν
αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτε-
E ροιότητα | λέγει, ὅταν τὸ ἓν ἕτερον τῶν ἄλλων λέγῃ,
ἀλλὰ τὴν ἐκείνου.' 'φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοῦ γε ἐκείνου
καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων καὶ
πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὂν ἕν. οὐ γὰρ
ἂν τὸ ἓν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἑνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκείνῳ
ἄν τι ἦν οὐδ' ἐκείνου, οὐδ' ἄν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε
τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν μήτε τῶν ἄλλων τούτων.' 'ὀρ-
θῶς.' 'εἶναι μὲν δὴ τῷ ἑνὶ οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ
161 ἔστι, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν κωλύει, | ἀλλὰ καὶ
ἀνάγκη, εἴπερ τό γε ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν.
εἰ μέντοι μήτε τὸ ἓν μήτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ περὶ

ἄλλου του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκείνου καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.' 'καὶ πάνυ γε.' 'καὶ ἀνομοιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἴη ἄν.' 'ναί.' 'τὰ δ' ἑτεροῖα οὐκ ἀλλοῖα;' 'πῶς δ' οὔ;' 'τὰ δ' ἀλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;' 'ἀνόμοια | μὲν οὖν.' B
'οὐκοῦν εἴπερ τῷ ἑνὶ ἀνόμοιά ἐστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τά γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη.' 'δῆλον.' 'εἴη δὴ ἂν καὶ τῷ ἑνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἐστίν.' 'ἔοικεν.' 'εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἔστιν αὐτῷ, ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα αὐτῷ εἶναι;' 'πῶς;' 'εἰ ἑνὸς ἀνομοιότης ἔστι τῷ ἑνί, οὐκ ἄν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἵου τοῦ ἑνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἑνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἑνός.' 'πάνυ γε.' 'οὐ δεῖ δέ γε.' | 'οὐ δῆτα.' C
'δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἑνὶ αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.' 'δεῖ.' 'καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ γὰρ εἴη ἴσον, εἴη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα· ταῦτα δ' ἀμφότερα ἀδύνατα, εἴπερ μὴ ἔστιν ἕν.' 'ἀδύνατα.' 'ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἆρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τἆλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;' 'ἀνάγκη.' 'τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;' 'ναί.' 'τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;' 'πῶς δ' οὔ;' 'καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἕν, πρὸς ἣν τἆλλα αὐτῷ | ἐστιν D
ἄνισα;' 'μετέχει.' 'ἀλλὰ μέντοι ἀνισότητός γ' ἐστὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης.' 'ἔστι γάρ.' 'ἔστιν ἄρα καὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἑνί;' 'κινδυνεύει.' 'μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλοιν.' 'πάνυ γε.' 'μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεί ἐστιν.'

'ἔστιν.' 'ἔχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα;' 'οὔκ, ἀλλὰ τοῦτο.' 'ὅτῳ ἄρα ἔστι μέγεθος καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῷ μεταξὺ τούτοιν
E *οὖσα.' 'φαίνεται.' 'τῷ | δὴ ἑνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν μετείη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.' 'ἔοικεν.' 'καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πῃ.' 'πῶς δή;' 'ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχοι, οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἓν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;' 'οὕτω μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δέ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα*
162 *λέγειν.' | 'ἀνάγκη.' 'ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἓν οὐκ ὄν. εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλά τι τοῦ εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὂν τὸ μὴ ὂν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὖ εἶναι ᾖ. οὕτως γὰρ ἂν τό τε ὂν μάλιστ' ἂν εἴη καὶ τὸ μὴ ὂν οὐκ ἂν εἴη, μετέχοντα τὸ μὲν ὂν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας |*
B *δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὂν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὂν αὖ τελέως μὴ ἔσται.' 'ἀληθέστατα.' 'οὐκοῦν ἐπείπερ τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ ἑνί, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἑνί, εἰ μὴ ἔστιν.' 'φαίνεται.' 'καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὔ;' 'οἷόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;' 'οὐχ οἷόν τε.' 'πᾶν*
C *ἄρα τὸ τοιοῦτον μεταβολὴν σημαίνει, ὃ | ἂν οὕτω τε*

We seem to have suddenly materialised the μὴ ὄν or ἓν in [illegible] attributing to it μέγεθος & σμικρότης

we should say we are considering exactly –

A ἓν negatively described as other than the [illegible] ἓν of the simple ἓν – πολλά – ἄπειρα

& we have remarked that there is divisible in ἓν & [illegible]

We might extend "it [illegible]" [illegible]

" it is [illegible], μὴ ὄν

we are emphasising [illegible]

" of the [illegible] the [illegible] [illegible]

& with the negation of [illegible]"

" again the [illegible] [illegible]"

[illegible] one [illegible]

[illegible]

[illegible] it has not been shown
that [illegible] has not been shown that the
[illegible] Hence the
[illegible]
not [illegible] the statements are got at as
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

καὶ μὴ οὕτως ἔχῃ.’ ‘πῶς δ’ οὔ;’ ‘μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;’ ‘κίνησις.’ ‘οὐκοῦν τὸ ἓν ὄν τε καὶ οὐκ ὂν ἐφάνη;’ ‘ναί.’ ‘οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.’ ‘ἔοικεν.’ ‘καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὂν ἓν πέφανται, ἐπείπερ καὶ μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.’ ‘κινδυνεύει.’ ‘ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν, εἴπερ μὴ ἔστιν, οὐδ’ ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.’ ‘πῶς γάρ;’ ‘οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινοῖτ’ ἄν.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘οὐδὲ μὴν | ἐν τῷ D
αὐτῷ ἂν στρέφοιτο· ταὐτοῦ γὰρ οὐδαμοῦ ἅπτεται. ὂν γάρ ἐστι τὸ ταὐτόν· τὸ δὲ μὴ ὂν ἔν τῳ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.’ ‘ἀδύνατον γάρ.’ ‘οὐκ ἄρα τὸ ἕν γε μὴ ὂν στρέφεσθαι ἂν δύναιτο ἐν ἐκείνῳ, ἐν ᾧ μὴ ἔστιν.’ ‘οὐ γὰρ οὖν.’ ‘οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦταί που τὸ ἓν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὂν οὔτε τὸ μὴ ὄν. οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἑνός, εἴπερ ἠλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.’ ‘ὀρθῶς.’ ‘εἰ δὲ μήτ’ ἀλλοιοῦται μήτε ἐν ταὐτῷ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, | ἆρ’ E
ἄν πῃ ἔτι κινοῖτο;’ ‘πῶς γάρ;’ ‘τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἑστάναι.’ ‘ἀνάγκη.’ ‘τὸ ἓν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὂν ἕστηκέ τε καὶ κινεῖται.’ ‘ἔοικεν.’ ‘καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦσθαι. ὅπῃ γὰρ ἄν τι κινηθῇ, |
κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ’ ὡσαύτως ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ’ 163
ἑτέρως.’ ‘οὕτως.’ ‘κινούμενον δὴ τὸ ἓν καὶ ἀλλοιοῦται.’ ‘ναί.’ ‘καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον οὐδαμῇ ἂν ἀλλοιοῖτο.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘ᾗ μὲν ἄρα κινεῖται τὸ οὐκ ὂν ἕν, ἀλλοιοῦται· ᾗ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘τὸ ἓν ἄρα μὴ ὂν ἀλλοιοῦταί τε καὶ οὐκ ἀλλοιοῦται.’ ‘φαίνεται.’ ‘τὸ δ’ ἀλλοιούμενον ἆρ’ οὐκ ἀνάγκη

γίγνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ
B τῆς προτέρας | ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε γίγνεσθαι μήτε ἀπόλλυσθαι;' 'ἀνάγκη.' 'καὶ τὸ ἓν ἄρα μὴ ὂν ἀλλοιούμενον μὲν γίγνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται· καὶ οὕτω τὸ ἓν μὴ ὂν γίγνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίγνεται οὔτ' ἀπόλλυται.' 'οὐ γὰρ οὖν.'

XXV. 'Αὖθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὀψόμενοι, εἰ ταὐτὰ ἡμῖν φανεῖται ἅπερ καὶ νῦν, ἢ
C ἕτερα.' 'ἀλλὰ χρή.' 'οὐκοῦν ἓν εἰ μὴ ἔστι, φαμέν, | τί χρὴ περὶ αὐτοῦ ξυμβαίνειν;' 'ναί.' 'τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἆρα μή τι ἄλλο σημαίνει ἢ οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι;' 'οὐδὲν ἄλλο.' 'πότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναί τι, πῶς οὐκ εἶναί φαμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγόμενον ἁπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἔστιν οὐδέ πῃ μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν;' 'ἁπλούστατα μὲν οὖν.' 'οὔτε ἄρα εἶναι δύναιτο ἂν τὸ μὴ ὂν οὔτε ἄλλως
D οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν.' | 'οὐ γάρ.' 'τὸ δὲ γίγνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μή τι ἄλλο ᾖ, ἢ τὸ μὲν οὐσίας μεταλαμβάνειν, τὸ δ' ἀπολλύναι οὐσίαν;' 'οὐδὲν ἄλλο.' 'ᾧ δέ γε μηδὲν τούτου μέτεστιν, οὔτ' ἂν λαμβάνοι οὔτ' ἀπολλύοι αὐτό.' 'πῶς γάρ;' 'τῷ ἑνὶ ἄρα, ἐπειδὴ οὐδαμῇ ἔστιν, οὔτε ἑκτέον οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.' 'εἰκός.' 'οὔτε ἄρα ἀπόλλυται τὸ μὴ ὂν ἓν οὔτε γίγνεται, ἐπείπερ οὐδαμῇ μετέχει οὐσίας.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδ' ἄρ' ἀλλοιοῦται
E οὐδαμῇ· ἤδη | γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο τοῦτο πάσχον.' 'ἀληθῆ.' 'εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι;' 'ἀνάγκη.' 'οὐδὲ μὴν ἑστάναι

This is the exact description of the μὴ ὂν ἓν of hypothesis $\overline{\underline{V}}$

φήσομεν τὸ μηδαμοῦ ὄν. τὸ γὰρ ἑστὸς ἐν τῷ αὐτῷ
τινὶ δεῖ ἀεὶ εἶναι τὸ αὐτό.' 'πῶς γὰρ οὔ;' 'οὕτω δὴ
αὖ τὸ μὴ ὂν μήτε ποτὲ ἑστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγω-
μεν.' 'μὴ γὰρ οὖν.' 'ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι
τῶν ὄντων. ἤδη γὰρ ἄν του μετέχον ὄντος οὐσίας
μετέχοι.' | 'δῆλον.' 'οὔτε ἄρα μέγεθος οὔτε σμικρότης 164
οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν ὁμοιό-
της γε οὐδὲ ἑτεροιότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς
τἆλλα εἴη ἂν αὐτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'τί δέ; τἆλλα ἔσθ'
ὅπως ἂν εἴη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;' 'οὐκ
ἔστιν.' 'οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταὐτὰ
οὔθ' ἕτερά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἄλλα.' 'οὐ γάρ.' 'τί δέ;
τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνῳ ἢ τὸ τὶ ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τού-
του ἢ ἄλλου ἢ ἄλλῳ ἢ ποτὲ ἢ ἔπειτα ἢ νῦν ἢ | ἐπι- B
στήμη ἢ δόξα ἢ αἴσθησις ἢ λόγος ἢ ὄνομα ἢ ἄλλο
ὁτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὂν ἔσται;' 'οὐκ ἔσται.'
'οὕτω δὴ ἓν οὐκ ὂν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῇ.' 'οὔκουν
δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῇ ἔχειν.'

XXVI. '"Ετι δὴ λέγωμεν, ἓν εἰ μὴ ἔστι, τἆλλα τί
χρὴ πεπονθέναι.' 'λέγωμεν γάρ.' 'ἄλλα μέν που δεῖ
αὐτὰ εἶναι· εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν
ἄλλων λέγοιτο.' 'οὕτω.' 'εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος,
τά γε ἄλλα ἕτερά ἐστιν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς
τό τε ἄλλο καὶ τὸ | ἕτερον;' 'ἔγωγε.' 'ἕτερον δέ γέ C
πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι ἑτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ
ἄλλο εἶναι ἄλλου;' 'ναί.' 'καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα, εἰ
μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὗ ἄλλα ἔσται.' 'ἀνάγκη.'
'τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἑνὸς οὐκ ἔσται ἄλλα,
μὴ ὄντος γε.' 'οὐ γάρ.' 'ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τοῦτο γὰρ
αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.' 'ὀρθῶς.'

'κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί. κατὰ
ἓν γὰρ οὐκ ἂν οἷά τε εἴη, μὴ ὄντος ἑνός· ἀλλ' ἕκα-
D στος, ὡς ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν | ἄπειρός ἐστι πλήθει,
κἂν τὸ σμικρότατον δοκοῦν εἶναι λάβῃ τις, ὥσπερ
ὄναρ ἐν ὕπνῳ φαίνεται ἐξαίφνης ἀντὶ ἑνὸς δόξαντος
εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες πρὸς
τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.' 'ὀρθότατα.' 'τοιούτων δὴ
ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τἆλλα, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος
ἄλλα ἐστίν.' 'κομιδῇ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι
ἔσονται, εἷς ἕκαστος φαινόμενος, ὢν δὲ οὔ, εἴπερ ἓν
E μὴ ἔσται;' 'οὕτω.' 'καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν | δόξει,
εἴπερ καὶ ἓν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.' 'πάνυ γε.' 'καὶ
τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἓν μὴ ἔσται.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
'καὶ μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς
ἐνεῖναι· φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς
165 ἕκαστον τῶν πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.' | 'πῶς δ'
οὔ;' 'καὶ ἴσος μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος
ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι. οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ
μείζονος εἰς ἔλαττον φαινόμενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ
δόξειεν ἐλθεῖν· τοῦτο δ' εἴη ἂν φάντασμα ἰσότητος.'
'εἰκός.' 'οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον πέρας ἔχων,
αὐτός γε πρὸς αὑτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας οὔτε μέ-
σον ἔχων;' 'πῇ δή;' 'ὅτι ἀεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι λάβῃ
τῇ διανοίᾳ ὥς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
B ἀεὶ φαίνεται | ἀρχή, μετά τε τὴν τελευτὴν ἑτέρα ὑπο-
λειπομένη τελευτή, ἔν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ
μέσου, σμικρότερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑνὸς αὐτῶν
ἑκάστου λαμβάνεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἑνός.' 'ἀληθέ-
στατα.' 'θρύπτεσθαι δή, οἶμαι, κερματιζόμενον ἀνάγκη

ὄγκος a mass or artificial group

& each of them though it [illegible] is a multitude appears to be one

πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἄν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. ὄγκος γάρ
που ἄνευ ἑνὸς λαμβάνοιτο ἄν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκ-
οῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν ὁρῶντι καὶ ἀμβλὺ
ἓν φαίνεσθαι ἀνάγκη, | ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ νοοῦντι C
πλήθει ἄπειρον ἓν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
τοῦ ἑνὸς μὴ ὄντος;' 'ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.' 'οὕτω
δὴ ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα καὶ ἓν καὶ πολλὰ ἕκαστα
τἆλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἓν εἰ μὴ ἔστιν, τἆλλα δὲ τοῦ
ἑνός.' 'δεῖ γάρ.' 'οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια
δόξει εἶναι;' 'πῇ δή;' 'οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι
μὲν ἓν πάντα φαινόμενα ταὐτὸν φαίνεσθαι πεπονθέναι
καὶ ὅμοια εἶναι.' 'πάνυ γε.' 'προσελθόντι | δέ γε πολλὰ D
καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἑτέρου φαντάσματι ἑτεροῖα καὶ
ἀνόμοια ἑαυτοῖς.' 'οὕτω.' 'καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνο-
μοίους τοὺς ὄγκους αὐτούς τε ἑαυτοῖς ἀνάγκη φαίνε-
σθαι καὶ ἀλλήλοις.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν καὶ τοὺς
αὐτοὺς καὶ ἑτέρους ἀλλήλων, καὶ ἁπτομένους καὶ χωρὶς
ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἑστῶτας
πάντῃ, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέ-
τερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετὲς |
ἤδη ἡμῖν, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος πολλά ἐστιν.' 'ἀληθέστατα E
μὲν οὖν.'

XXVII. "Ἔτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν
ἀρχὴν εἴπωμεν, ἓν εἰ μὴ ἔστι, τἆλλα δὲ τοῦ ἑνός, τί
χρὴ εἶναι.' 'εἴπωμεν γὰρ οὖν.' 'οὐκοῦν ἓν μὲν οὐκ
ἔσται τἆλλα.' 'πῶς γάρ;' 'οὐδὲ μὴν πολλά γε· ἐν γὰρ
πολλοῖς οὖσιν ἐνείη ἂν καὶ ἕν. εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν
ἐστὶν ἕν, ἅπαντα οὐδέν ἐστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ
εἴη.' 'ἀληθῆ.' 'μὴ ἐνόντος δὲ ἑνὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε
πολλὰ οὔτε ἓν ἔστι τἆλλα.' 'οὐ γάρ.' | 'οὐδέ γε φαί- 166

νεται ἓν οὐδὲ πολλά.' 'τί δή;' 'ὅτι τἆλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῳ ἐστιν. οὐδὲν γὰρ μέρος ἐστὶ τοῖς μὴ οὖσιν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ δοξάζεται οὐδαμῇ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὂν ἐπὶ τῶν ἄλλων.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἓν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν,
B *οὐδὲ δοξάζεταί τι | τῶν ἄλλων ἓν εἶναι οὐδὲ πολλά· ἄνευ γὰρ ἑνὸς πολλὰ δοξάσαι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'ἓν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τἆλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἓν οὐδὲ πολλά.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδ' ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν τὰ αὐτά γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἁπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τἆλλα, ἓν εἰ μὴ ἔστιν.'*
C *'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ συλλήβδην | εἰ εἴποιμεν, ἓν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδέν ἐστιν, ὀρθῶς ἂν εἴποιμεν;' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἓν εἴτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τἆλλα καὶ πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἐστί τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεταί τε καὶ οὐ φαίνεται.' 'ἀληθέστατα.'*

" no communion on the part of things which are not "
ie (i) the others do not participate
(ii) the things which are not have no κοινωνία with.

[illegible] " but many "
[illegible] " infinitely many " } J.

the transcendentalist ... occasionally seems to

ΦΙΛΗΒΟΣ

[ἢ περὶ ἡδονῆς, ἠθικός].

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ St. II p. 11
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΗΒΟΣ.

ΣΩ. Ὅρα δή, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ
Φιλήβου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῖν |
ἀμφισβητεῖν, ἐὰν μή σοι κατὰ νοῦν ᾖ λεγόμενος. βούλει B
συγκεφαλαιωσώμεθα ἑκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φίληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναί φησι τὸ
χαίρειν πᾶσι ζῴοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ
ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ'
ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ νοεῖν καὶ τὸ μεμνῆσθαι καὶ τὰ τούτων αὖ
ξυγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς, τῆς
γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῴω γίγνεσθαι | ξύμπασιν, ὅσαπερ C
αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφε-
λιμώτατον ἁπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὖσί τε καὶ ἐσο-
μένοις. μῶν οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίληβε, ἑκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχει δὴ τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώ-
ταρχε, λόγον;

ΠΡΩ. *Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπείρηκεν.*

ΣΩ. *Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τἀληθές πῃ περανθῆναι;*

D ΠΡΩ. | *Δεῖ γὰρ οὖν.*

II. ΣΩ. *Ἴθι δή, πρὸς τούτοις διομολογησώμεθα καὶ τόδε.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Ὡς νῦν ἡμῶν ἑκάτερος ἕξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἆρ' οὐχ οὕτως;*

ΠΡΩ. *Οὕτω μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν τοῦ φρονεῖν;*

ΠΡΩ. *Ἔστι ταῦτα.*

ΣΩ. *Τί δ', ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῇ;*
E *μῶν οὐκ, ἂν μὲν ἡδονῇ | μᾶλλον φαίνηται ξυγγενής, ἡττώμεθα μὲν ἀμφότεροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως*
12 *βίου, κρατεῖ | δὲ ὁ τῆς ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Ἂν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν, ἡ δὲ ἡττᾶται; ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;*

ΠΡΩ. *Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.*

ΣΩ. *Τί δὲ Φιλήβῳ; τί φῄς;*

ΦΙ. *Ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾶν ἡδονὴ δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ, Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσει.*

ΠΡΩ. *Παραδούς, ὦ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοὐναντίον.*

ΦΙ. *Ἀληθῆ λέγεις· | ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ* B *μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.*

ΠΡΩ. *Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν εἶμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἃ λέγεις. ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἑξῆς, ὦ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φιλήβου ἑκόντος ἢ ὅπως ἂν ἐθέλῃ πειρώμεθα περαίνειν.*

III. ΣΩ. *Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς θεοῦ, ἣν ὅδε Ἀφροδίτην μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον αὐτῆς ὄνομα ἡδονὴν εἶναι.*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα.*

ΣΩ. *Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὦ Πρώταρχε, | ἀεὶ πρὸς* C *τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον, ταύτῃ προσαγορεύω· τὴν δὲ ἡδονὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλον, καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ' ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθυμεῖσθαι δεῖ καὶ σκοπεῖν ἥντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως, ἁπλῶς ἕν τι, μορφὰς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καί τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ· ἥδεσθαι μέν φαμεν τὸν | ἀκολασταίνοντα ἄνθρωπον, ἥδεσθαι* D *δὲ καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἥδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἥδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν ἑκατέρας πῶς ἄν τις ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος φαίνοιτο ἐνδίκως;*

ΠΡΩ. *Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὦ Σώκρατες, αὗται πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταί γε ἀλλήλαις ἐναντίαι. πῶς γὰρ ἡδονή γε ἡδονῇ μὴ | οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἴη,* E *τοῦτο αὐτὸ ἑαυτῷ, πάντων χρημάτων;*

λόγου ἀρέσκει· πολλαὶ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλαὶ δὲ ἐπιστῆμαι καὶ διάφοροι.

B ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ὦ Πρώταρχε, | τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἄν πῃ ἐλεγχόμεναι μηνύσωσι, πότερον ἡδονὴν τἀγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἤ τι τρίτον ἄλλο εἶναι. νῦν γὰρ οὐ δήπου πρός γε αὐτὸ τοῦτο φιλονεικοῦμεν, ὅπως ἁγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἃ σύ, τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

V. ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον |
C δι' ὁμολογίας βεβαιωσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δή;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἑκοῦσί τε καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νῦν δὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφυκότα θαυμαστόν. ἓν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἓν πολλὰ θαυμαστὸν λεχθέν, καὶ ῥᾴδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἆρ' οὖν λέγεις, ὅταν τις ἐμὲ φῇ Πρώ-
D ταρχον ἕνα γεγονότα φύσει | πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μέν, ὦ Πρώταρχε, εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν θαυμαστῶν περὶ τὸ ἓν καὶ πολλά, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἅπτεσθαι, παιδαριώδη καὶ ῥᾴδια καὶ

σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια ὑπολαμβανόντων γίγνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν | τις ἑκάστου τὰ μέλη τε E *καὶ [ἅμα] μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα ταῦτα τὸ ἓν ἐκεῖνο εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ καταγελῶν, ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἓν ὡς πολλά ἐστι καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἓν μόνον.*

ΠΡΩ. *Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἃ μήπω συγκεχωρημένα δεδήμευται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;*

| ΣΩ. *Ὁπόταν, ὦ παῖ, τὸ ἓν μὴ τῶν γιγνομένων* 15 *τε καὶ ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἴπομεν. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἕν, ὅπερ εἴπομεν νῦν δή, συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἄνθρωπον ἐπιχειρῇ τίθεσθαι καὶ βοῦν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἓν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἕν, περὶ τούτων τῶν ἑνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίγνεται.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Πρῶτον μὲν εἴ τινας δεῖ τοιαύτας | εἶναι* B *μονάδας ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἶτα πῶς αὖ ταύτας, μίαν ἑκάστην οὖσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιότατα μίαν ταύτην· μετὰ δὲ τοῦτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὖ καὶ ἀπείροις εἴτε διεσπασμένην καὶ πολλὰ γεγονυῖαν θετέον, εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὑτῆς χωρίς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν, ταὐτὸν καὶ ἓν ἅμα ἐν ἑνί τε καὶ πολλοῖς γίγνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ περὶ τὰ τοιαῦτα | ἓν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρώ-* C *ταρχε, ἁπάσης ἀπορίας αἴτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας ἂν αὖ καλῶς.*

ΠΡΩ. *Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν
τῷ νῦν πρῶτον διαπονήσασθαι;*

ΣΩ. *Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.*

ΠΡΩ. *Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχω-
ρεῖν σοι τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτι-
στον ἐν τῷ νῦν ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.*

D VI. ΣΩ. *Εἶεν· πόθεν οὖν τις ταύτης* | *ἄρξηται
πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα
μάχης; ἆρ' ἐνθένδε;*

ΠΡΩ. *Πόθεν;*

ΣΩ. *Φαμέν που ταὐτὸν ἓν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων
γιγνόμενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν λεγο-
μένων ἀεὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ
παύσηταί ποτε οὔτε ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον,
ὡς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ
ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ πρῶτον αὐτοῦ γευσά-*
E *μενος ἑκάστοτε τῶν νέων, ἡσθεὶς* | *ὥς τινα σοφίας
εὑρηκὼς θησαυρόν, ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ τε καὶ πάντα
κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν
καὶ συμφύρων εἰς ἕν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ
διαμερίζων, εἰς ἀπορίαν αὑτὸν μὲν πρῶτον καὶ μά-
λιστα καταβάλλων, δεύτερον δ' ἀεὶ τὸν ἐχόμενον, ἄντε
νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος ἄντε ἧλιξ ὢν τυγχάνῃ,*
16 *φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε* | *μητρὸς οὔτε ἄλλου τῶν
ἀκουόντων οὐδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων,
οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς
ἂν φείσαιτο, εἴπερ μόνον ἑρμηνέα ποθὲν ἔχοι.*

ΠΡΩ. *Ἆρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὁρᾷς ἡμῶν τὸ πλῆ-
θος, ὅτι νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβεῖ μή σοι μετὰ
Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λοιδορῇς; ὅμως δέ*

— *μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις — εἴ τις τρόπος ἔστι
καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ
λόγου εὐμενῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δέ τινα καλλίω* |
ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σύ τε προθυμοῦ τοῦτο B
*καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ
σμικρὸς ὁ παρὼν λόγος, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Οὐ γὰρ οὖν, ὦ παῖδες, ὥς φησιν ὑμᾶς προσ-
αγορεύων Φίληβος. οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ'
ἂν γένοιτο, ἧς ἐγὼ ἐραστὴς μέν εἰμι ἀεί, πολλάκις δέ
με ἤδη διαφυγοῦσα ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.*

ΠΡΩ. *Τίς αὕτη; λεγέσθω μόνον.*

ΣΩ. *Ἣν δηλῶσαι μὲν οὐ* | *πάνυ χαλεπόν, χρῆ-* C
*σθαι δὲ παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα
ἀνευρέθη πώποτε, διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε. σκόπει
δὲ ἣν λέγω.*

ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. *Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις, ὥς γε κατα-
φαίνεται ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διά τινος Προ-
μηθέως ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί· καὶ οἱ μὲν παλαιοί,
κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύ-
την φήμην παρέδοσαν, ὡς ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ ἐκ πολλῶν
ὄντων τῶν ἀεὶ λεγομένων εἶναι, πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν
ἐν αὐτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. δεῖν οὖν* | *ἡμᾶς τούτων* D
*οὕτω διακεκοσμημένων ἀεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς
ἑκάστοτε θεμένους ζητεῖν· εὑρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν· ἐὰν
οὖν [μετα]λάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκο-
πεῖν, εἰ δὲ μή, τρεῖς ἤ τινα ἄλλον ἀριθμόν, καὶ τῶν
ἓν ἐκείνων ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχριπερ ἂν τὸ
κατ' ἀρχὰς ἓν μὴ ὅτι ἓν καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρά ἐστι
μόνον ἴδῃ τις, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου*

ἰδέαν πρὸς τὸ πλῆθος μὴ προσφέρειν, πρὶν ἄν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατίδῃ τὸν μεταξὺ τοῦ
E *ἀπείρου* | *τε καὶ τοῦ ἑνός· τότε δ' ἤδη τὸ ἓν ἕκαστον τῶν πάντων εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἐᾶν. οἱ μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ*
17 *νῦν τῶν ἀνθρώπων σοφοὶ ἓν μέν,* | *ὅπως ἂν τύχωσι, [καὶ πολλὰ] θᾶττον καὶ βραχύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος, μετὰ δὲ τὸ ἓν ἄπειρα εὐθύς· τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει, οἷς διακεχώρισται τό τε διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους.*

VII. ΠΡΩ. *Τὰ μέν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου μανθάνειν, τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἃ λέγεις ἀκοῦσαι.*

ΣΩ. *Σαφὲς μήν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς γράμμασιν ὃ λέγω, καὶ λάμβανε αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσ-*
B *περ* | *καὶ πεπαίδευσαι.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστί που μία διὰ τοῦ στόματος ἰοῦσα, καὶ ἄπειρος αὖ πλήθει, πάντων τε καὶ ἑκάστου.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Καὶ οὐδὲν ἑτέρῳ γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί, οὔθ' ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἕν· ἀλλ' ὅτι πόσα τέ ἐστι καὶ ὁποῖα, τοῦτ' ἔστι τὸ γραμματικὸν ἕκαστον ποιοῦν ἡμῶν.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν καὶ τὸ μουσικὸν ὃ τυγχάνει ποιοῦν, τοῦτ' ἔστι ταὐτόν.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

| ΣΩ. *Φωνὴ μέν που καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν* C
τέχνην ἐστὶ μία ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον. ἢ πῶς;*

ΠΡΩ. *Οὕτως.*

ΣΩ. *'Αλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὥς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔσει.*

ΠΡΩ. *Οὐ γὰρ οὖν.*

ΣΩ. *'Αλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὰν λάβῃς τὰ διαστήματα
ὁπόσα ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι
καὶ βαρύτητος, καὶ ὁποῖα, καὶ τοὺς ὅρους | τῶν δια-* D
*στημάτων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ὅσα συστήματα γέγονεν,
ἃ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρέδοσαν ἡμῖν τοῖς ἑπομένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἁρμονίας, ἔν τε ταῖς κινήσεσιν αὖ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόντα πάθη γιγνόμενα, ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὖ φασὶ ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν, ὡς οὕτω δεῖ περὶ παντὸς ἑνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν. ὅταν γὰρ ταῦτά τε λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός,
ὅταν τε ἄλλο | τῶν ὄντων ἓν ὁτιοῦν ταύτῃ σκοπού-* E
μενος ἕλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο γέγονας· τὸ δ' ἄπειρόν σε ἑκάστων καὶ ἐν ἑκάστοις πλῆθος ἄπειρον ἑκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ' ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ πώποτε ἀπιδόντα.

VIII. ΠΡΩ. *Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.*

ΦΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δή ποτε 18 πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε βουλόμενος;

ΣΩ. Ὀρθῶς μέντοι ταῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἠρώτηκε Φίληβος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ.

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διελθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τούτων. ὥσπερ γὰρ ἓν ὁτιοῦν εἴ τίς ποτε λάβοι, τοῦτον, ὥς φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀπείρου φύσιν δεῖ βλέπειν εὐθὺς ἀλλ' ἐπί τινα ἀριθμόν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον ὅταν τις τὸ ἄπειρον ἀναγκασθῇ πρῶτον λαμβάνειν, B μὴ | ἐπὶ τὸ ἓν εὐθὺς ἀλλ' ἐπ' ἀριθμὸν αὖ τινὰ πλῆθος ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευτᾶν τε ἐκ πάντων εἰς ἕν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ νῦν λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος, ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ Θεύθ τινα τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὃς πρῶτος τὰ φωνήεντα ἐν τῷ ἀπείρῳ κατενόησεν οὐχ ἓν ὄντα ἀλλὰ πλείω, καὶ πάλιν ἕτερα φωνῆς μὲν οὔ, φθόγγου δὲ C μετέχοντά | τινος, ἀριθμὸν δέ τινα καὶ τούτων εἶναι· τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διεστήσατο τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διῄρει τά τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα μέχρι ἑνὸς ἑκάστου, καὶ τὰ φωνήεντα καὶ τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν λαβὼν ἑνί τε ἑκάστῳ καὶ ξύμπασι στοιχεῖον ἐπωνόμασε· καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἓν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἄνευ πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν D δεσμὸν αὖ λογισάμενος ὡς ὄντα ἕνα καὶ | πάντα ταῦτα

ἕν πως ποιοῦντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγξατο προσειπών.

ΦΙ. *Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτά γε πρὸς ἄλληλα, ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ λόγου νῦν τε καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.*

ΣΩ. *Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὖ ταῦτ' ἐστίν;*

ΦΙ. *Ναί, τοῦτ' ἔστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγώ τε καὶ Πρώταρχος.*

ΣΩ. *Ἦ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε, ὡς φῄς, | πάλαι;* E

ΦΙ. *Πῶς;*

IX. ΣΩ. *Ἆρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἱρετέον;*

ΦΙ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ μὴν ἕν γε ἑκάτερον αὐτοῖν εἶναί φαμεν.*

ΦΙ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ, πῶς ἔστιν ἓν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἑκάτερον, καὶ πῶς μὴ ἄπειρα εὐθύς, ἀλλά τινά ποτε ἀριθμὸν ἑκάτερον | ἔμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα* 19 *γεγονέναι;*

ΠΡΩ. *Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε, οὐκ οἶδ' ὅντινα τρόπον κύκλῳ πως περιαγαγὼν ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δή, πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται τὸ νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοῖον τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν· γελοιότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μηδέτερον | ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει δή, τί δράσομεν.* B

εἴδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης, εἴτ' ἔστιν εἴτε μή, καὶ ὁπόσα ἐστὶ καὶ ὁποῖα· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνάμενοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἑνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταὐτοῦ δρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

C ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ | Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ καλὸν μὲν τὸ ξύμπαντα γιγνώσκειν τῷ σώφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δή μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν, ἐγώ σοι φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι, τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλήβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτά ἐστι, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες, ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνά
D ἐστιν, | ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν ἑκόντες, ὀρθῶς δρῶντες, ἵν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἑκάτερα βασανίζηται· φῂς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὖ τὰ τούτων ξυγγενῆ, ἃ κτᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὴ μετ' ἀμφισβητήσεως ἑκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοι
E μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν, ὡς οὐκ ἀφήσομεν | οἴκαδέ σε, πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηταί τι διορισθέντων. σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δή λέγομεν, καθάπερ οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. *Τίνα λέγεις;*

ΠΡΩ. *Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν | ὧν* 20
μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ γὰρ οἰώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τὴν πάντων ἡμῶν ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον· ὑπέσχου γάρ. βουλεύου δὴ πρὸς ταῦτα αὐτός, πότερον ἡδονῆς εἴδη σοι καὶ ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἐατέον, εἴ πῃ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον οἷός τ' εἶ καὶ βούλει δηλῶσαί πως ἄλλως τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

ΣΩ. *Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν | οὐδὲν* B
δεῖ τὸν ἐμέ, ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα φόβον ἑκάστων πέρι. πρὸς δὲ αὖ τούτοις μνήμην τινὰ δοκεῖ τίς μοι δεδωκέναι θεῶν ἡμῖν.

ΠΡΩ. *Πῶς δὴ καὶ τίνων;*

X. ΣΩ. *Λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας ὄναρ ἢ καὶ ἐγρηγορὼς νῦν ἐννοῶ περί τε ἡδονῆς καὶ φρονήσεως, ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἐστὶ τἀγαθόν, ἀλλ' ἄλλο τι τρίτον, ἕτερον μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναργῶς | ἡμῖν φανῇ νῦν, ἀπήλ-* C
λακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν ἔτι ταὐτὸν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. *Οὕτως.*

ΣΩ. *Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προϊὸν δ' ἔτι σαφέστερον δείξει.*

ΠΡΩ. *Κάλλιστα εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραινε.*

ΣΩ. *Σμίκρ' ἄττα τοίνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.*

ΠΡΩ. *Τὰ ποῖα;*

ΣΩ. *Τὴν τἀγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον*
D *ἢ* | *μὴ τέλεον εἶναι;*

ΠΡΩ. *Πάντων δή που τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Τί δέ; ἱκανὸν τἀγαθόν;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρειν τῶν ὄντων.*

ΣΩ. *Τόδε γε μήν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γιγνῶσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται βουλόμενον ἑλεῖν καὶ περὶ αὑτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς.*

ΠΡΩ. *Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.*

E ΣΩ. *Σκοπῶμεν* | *δὴ καὶ κρίνωμεν τόν τε ἡδονῆς*
καὶ τὸν φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρίς.

ΠΡΩ. *Πῶς εἶπες;*

ΣΩ. *Μήτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις*
μήτε ἐν τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ
πότερον αὐτῶν ἐστὶ τἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσ-
δεῖσθαι· δεόμενον δ' ἂν φανῇ πότερον, οὐκ ἔστι που
21 *τοῦτ' ἔτι* | *τὸ ὄντως ἡμῖν ἀγαθόν.*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ ἄν;*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Ἀποκρίνου δή.*

ΠΡΩ. *Λέγε.*

ΣΩ. *Δέξαιο ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον ἅπαντα ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;*

ΠΡΩ. *Τί δ' οὔ;*

ΣΩ. Ἆρ' οὖν ἔτι τινὸς ἄν σοι προσδεῖν ἡγοῖο, εἰ τοῦτ' ἔχεις παντελῶς;

ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ὅρα δή, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰ δέοντα, καὶ ὅσα τούτων | ἀδελφά, μῶν B
μὴ δέοι' ἄν τι;

ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἄν που τὸ χαίρειν ἔχων.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἄν;

ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δή πού σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην | μὴ κεκτημένον C
ἀνάγκη δή που μηδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνῆσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παραχρῆμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπομένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μηδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλά τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρείνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων. ἔστι | ταῦτα, ἢ παρὰ ταῦτα D
ἔχομεν ἄλλως πως διανοηθῆναι;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἆρ' οὖν αἱρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;

ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασί με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

ΣΩ. *Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὖ βίον ἴδωμεν.*

XI. ΠΡΩ. *Ποῖον δὴ λέγεις;*

ΣΩ. *Εἴ τις δέξαιτ' ἂν αὖ ζῆν ἡμῶν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάν-*
E *των* | *κεκτημένος, ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν, μηδ' αὖ λύπης, ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθὴς πάντων τῶν τοιούτων.*

ΠΡΩ. *Οὐδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἱρετός, οὐδ' ἄλλῳ μή ποτε, ὡς ἐγᾦμαι, φανῇ.*

22 ΣΩ. *Τί δ' ὁ ξυναμφότερος,* | *ὦ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν συμμιχθεὶς κοινὸς γενόμενος;*

ΠΡΩ. *Ἡδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;*

ΣΩ. *Οὕτω καὶ τὸν τοιοῦτον λέγω ἔγωγε.*

ΠΡΩ. *Πᾶς δή που τοῦτόν γε αἱρήσεται πρότερον ἢ ἐκείνων ὁποτερονοῦν, καὶ πρὸς τούτοις γε, οὐχ ὁ μέν, ὁ δ' οὔ.*

ΣΩ. *Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ ξυμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προὐ-*
B *τέθησαν, τοῖν* | *δυοῖν δ' οὐδέτερος ἱκανὸς οὐδὲ αἱρετὸς οὔτ' ἀνθρώπων οὔτε ζῴων οὐδενί.*

ΣΩ. *Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε πέρι δῆλον ὡς οὐδέτερος αὐτῶν εἶχε τἀγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἱκανὸς καὶ τέλεος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζῴοις αἱρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως ἀεὶ διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ᾕρεῖθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἱρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἤ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.*

ΠΡΩ. *Ἔοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.*

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν | τήν γε Φιλήβου θεὸν οὐ C
δεῖ διανοεῖσθαι ταὐτὸν καὶ τἀγαθόν, ἱκανῶς εἰρῆσθαί
μοι δοκεῖ.

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τἀγαθόν, ἀλλ' ἕξει που ταὐτὰ ἐγκλήματα.

ΣΩ. Τάχ' ἄν, ὦ Φίληβε, ὅ γ' ἐμός· οὐ μέντοι
τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ'
ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν
κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ
δευτερείων ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ πέρι τί δράσομεν·
τάχα | γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιῴμεθ' ἂν D
ἑκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἡδονὴν εἶναι,
καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον
ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἴτιόν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν
εἶναι. τούτου δὴ πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον
διαμαχοίμην ἄν, ὡς ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ'
ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἱρετὸς ἅμα
καὶ ἀγαθός, οὐχ ἡδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ ξυγγενέστε-
ρον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον | τὸν λόγον E
οὔτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ
μετὸν ἀληθῶς ἄν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δέ ἐστι
τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεύειν ἡμᾶς
τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ μήν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν
μὲν ἡδονή σοι πεπτωκέναι καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ
τῶν νῦν δὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχο-
μένη κεῖται. τὸν δὲ νοῦν, ὡς | ἔοικε, λεκτέον ὡς 23
ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ
αὐτὰ ἔπαθεν ἄν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα
ἡδονὴ παντάπασιν ἄν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη πρὸς

τῶν αὐτῆς ἐραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν ἐᾶν ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

B ΣΩ. | Ἆρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἡδονήν;

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδείς πώ σε ἡμῶν μεθήσει, πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαὶ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ῥᾳδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον, οἷον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων· ἔστι δὲ ἴσως ἔνια καὶ ταὐτά. οὐκοῦν χρή;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

XII. ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι

C | πειρώμεθα τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποίαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῇ διαλάβωμεν, μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῇ.

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν.

ΣΩ. Λάβωμεν ἅττα τῶν νῦν δὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ πέρας;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τούτω δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν ἕν τι ξυμμισγόμενον.

| εἰμὶ δ', ὡς ἔοικεν, ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' D
εἴδη διιστὰς καὶ συναριθμούμενος.

ΠΡΩ. Τί φής, ὠγαθέ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὖ προσδεῖν φαίνεται.

ΠΡΩ. Λέγε τίνος.

ΣΩ. Τῆς ξυμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὅρα, καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρτον τοῦτο.

ΠΡΩ. Μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεήσει διάκρισίν τινος δυναμένου;

ΣΩ. Τάχ' ἄν· οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἐὰν
δέ τι δέῃ, συγγνώσει πού | μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμ- E
πτον [βίον].

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι, τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἑκάτερον ἐσχισμένον καὶ διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἓν πάλιν ἑκάτερον συναγαγόντες νοῆσαι, πῇ ποτὲ ἦν αὐτῶν ἓν καὶ πολλὰ ἑκάτερον.

ΠΡΩ. Εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις, τάχ' ἂν ἑποίμην.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τὰ δύο, ἃ προτίθεμαι, | ταῦτ' 24
εἶναι, ἅπερ νῦν δή, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρας ἔχον· ὅτι δὲ τρόπον τινὰ τὸ ἄπειρον πολλά ἐστι, πειράσομαι φράζειν· τὸ δὲ πέρας ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δή. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβητήσιμον, ὃ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι πρῶτον ὅρα πέρας εἴ ποτέ τι νοήσαις ἄν, ἢ τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον ἐν αὐτοῖς

οἰκοῦντε τοῖς γένεσιν, ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ
B | ἂν ἐπιτρεψαίτην γίγνεσθαι· γενομένης γὰρ τελευτῆς
καὶ αὐτὼ τετελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἀεὶ δέ γε, φαμέν, ἔν τε τῷ θερμοτέρῳ καὶ τῷ ψυχροτέρῳ τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον ἔνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἀεὶ τοίνυν ὁ λόγος σημαίνει ἡμῖν τούτω μὴ τέλος ἔχειν· ἀτελῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιν ἀπείρω γίγνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες
C καὶ ἀνέμνησας, | ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν ἐφθέγξω, καὶ τό γε ἠρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον. ὅπου γὰρ ἂν ἐνῆτον, οὐκ ἐᾶτον εἶναι ποσὸν ἕκαστον, ἀλλ' ἀεὶ σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου καὶ τοὐναντίον ἑκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, τὸ δὲ ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νῦν δή, μὴ ἀφανίσαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἐάσαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ σφόδρα καὶ ἠρέμα |
D ἕδρᾳ ἐγγενέσθαι, αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας, ἐν ᾗ ἐνῆν. οὐ γὰρ ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον ἤστην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν· προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον ἀεὶ καὶ τὸ ψυχρότερον ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔστη καὶ προϊὸν ἐπαύσατο. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνοιτ' ἂν τὸ θερμότερον καὶ τοὐναντίον ἅμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ εἶπες, οὐ ῥᾴδια ταῦτα ξυνέπεσθαι· τὸ δὲ εἰς αὖθίς τε

καὶ αὖθις | ἴσως λεχθέντα τόν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν E
ἐρωτώμενον ἱκανῶς ἂν ξυμφωνοῦντας ἀποφήνειεν.

ΣΩ. Ἀλλ' εὖ μὲν λέγεις, καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν. νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα σημεῖον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὁπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνηται μᾶλλόν τε καὶ ἧττον γιγνόμενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἠρέμα δεχόμενα
καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα πάντα, | εἰς τὸ τοῦ ἀπείρου 25
γένος ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον, ὃν ἔφαμεν, ὅσα διέσπασται καὶ διέσχισται συναγαγόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν μίαν ἐπισημαίνεσθαί τινα φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς ᾖ μέτρον ᾖ πρὸς μέτρον, |
ταῦτα ξύμπαντα εἰς τὸ πέρας ἀπολογιζόμενοι καλῶς B
ἂν δοκοῖμεν δρᾶν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῄς;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε, ὦ Σώκρατες.

XIII. ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μικτὸν ἐκ τούτοιν ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σοὶ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηταί τις θεῶν.

ΠΡΩ. Εὔχου δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καί μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νῦν δὴ γεγονέναι.

C ΠΡΩ. | *Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίνι τεκμηρίῳ χρῇ;*

ΣΩ. *Φράσω δῆλον ὅτι. σὺ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ.*

ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. *Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νῦν δή πού τι καὶ ψυχρότερον. ἦ γάρ;*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Πρόσθες δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ θᾶττον καὶ βραδύτερον καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον καὶ ὁπόσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἓν φύσεως.*

D ΠΡΩ. | *Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;*

ΣΩ. *Ναί. συμμίγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ ταῦτα τὴν αὖ τοῦ πέρατος γένναν.*

ΠΡΩ. *Ποίαν;*

ΣΩ. *Ἣν καὶ νῦν δή, δέον ἡμᾶς, καθάπερ τὴν τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἕν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ περατοειδοῦς συναγαγεῖν, οὐ συνηγάγομεν. ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν ταὐτὸν δράσει, ⟨εἰ⟩ τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων καταφανὴς κἀκείνη γενήσεται.*

ΠΡΩ. *Ποίαν καὶ πῶς λέγεις;*

ΣΩ. *Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὁπόση E παύει πρὸς | ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμμετρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθεῖσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.*

ΠΡΩ. *Μανθάνω· φαίνει γάρ μοι λέγειν, μιγνῦσι ταῦτα γενέσεις τινὰς ἐφ' ἑκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.*

ΣΩ. *Ὀρθῶς γὰρ φαίνομαι.*

ΠΡΩ. *Λέγε τοίνυν.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἡ τούτων ὀρθὴ κοινωνία τὴν ὑγιείας φύσιν ἐγέννησεν;*

ΠΡΩ. | *Παντάπασι μὲν οὖν.* 26

ΣΩ. *Ἐν δὲ ὀξεῖ καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπείροις οὖσιν, ἆρ' οὐ ταὐτὰ ἐγγιγνόμενα ταῦτα ἅμα πέρας τε ἀπειργάσατο καὶ μουσικὴν ξύμπασαν τελεώτατα ξυνεστήσατο;*

ΠΡΩ. *Κάλλιστά γε.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν ἔν γε χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενόμενα τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἄπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ ἅμα σύμμετρον ἀπειργάσατο.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὧραί τε καὶ ὅσα καλὰ |*
πάντα ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν πέρας B
ἐχόντων συμμιχθέντων;

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἷον μεθ' ὑγιείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὖ πάμπολλα ἕτερα καὶ πάγκαλα. ὕβριν γάρ που καὶ ξύμπασαν πάντων πονηρίαν αὕτη κατιδοῦσα ἡ θεός, ὦ καλὲ Φίληβε, πέρας οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ τάξιν πέρας ἐχόν-*
των ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῂς αὐτήν, | ἐγὼ C
δὲ τοὐναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ὦ Πρώταρχε, πῶς φαίνεται;

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἴρηκα, εἰ ξυννοεῖς.*

ΠΡΩ. *Ἀλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἓν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ ἄπειρον λέγειν, ἓν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρας ἐν τοῖς οὖσι· τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.*

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλῆθός σε, ὦ θαυμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ τρίτου γενέσεως· καί τοι πολλά γε καὶ τὸ
D ἄπειρον | παρέσχετο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ ἐναντίου γένει ἓν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρας οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ' ἐδυσκολαίνομεν ὡς οὐκ ἦν ἓν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἓν τοῦτο τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων.

ΠΡΩ. Ἔμαθον.

E XIV. ΣΩ. | Ἀλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι γένος σκεπτέον· κοινὴ δ' ἡ σκέψις. ὅρα γάρ, εἴ σοι δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνόμενα διά τινα αἰτίαν γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Ἔμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡ τοῦ ποιοῦντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἕν;

ΠΡΩ. Ὀρθῶς.

27 ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὖ | καὶ τὸ γιγνόμενον οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νῦν δή, διαφέρον εὑρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν ἡγεῖται μὲν τὸ ποιοῦν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταὐτὸν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτίᾳ.

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίγνεται
πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα.*

ΣΩ. *Τὸ δὲ | δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγο-* B
*μεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων
δεδηλωμένον;*

ΠΡΩ. *Ἕτερον γὰρ οὖν.*

ΣΩ. *Ὀρθῶς μὴν ἔχει διωρισμένων τῶν τεττάρων
ἑνὸς ἑκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμή-
σασθαι.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον
δὲ πέρας, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μικτὴν καὶ γεγενη-
μένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως
τετάρτην λέγων ἆρα μὴ | πλημμελοίην ἄν τι;* C

ΠΡΩ. *Καὶ πῶς;*

ΣΩ. *Φέρε δή, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος,
καὶ τί ποτε βουληθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἆρ' οὐ
τόδε ἦν; δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ'
ἂν ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;*

ΠΡΩ. *Οὕτω μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν [ὡς] νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διει-
λόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα
πρώτου πέρι καὶ δευτέρου, περὶ ὧν δὴ τὸ πρῶτον
ἠμφισβητήσαμεν;*

ΠΡΩ. *Ἴσως.*

ΣΩ. *Ἴθι | δή· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μι-* D
κτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. *Ἦν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὁρῶμέν που τίς τέ ἐστι καὶ ὁποίου γένους;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου, οἶμαι, γένους· οὐ γὰρ δυοῖν τινοῖν ἐστὶ μικτὸς ἐκεῖνος, ἀλλὰ ξυμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγνοιτ' ἄν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα μὲν οὖν.*

E XV. ΣΩ. *Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ὦ | Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἄμικτος ὤν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἄν ποτε λέγοιτο; ὧδε δ' ἀπόκριναί μοι πρὶν ἀποφήνασθαι.*

ΦΙ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. *Ἡδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχετον, ἢ τῶν τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένων ἐστόν;*

ΦΙ. *Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ πᾶν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει καὶ τῷ μᾶλλον.*

28 ΣΩ. | *Οὐδέ γ' ἄν, ὦ Φίληβε, λύπη πᾶν κακόν· ὥστ' ἄλλο τι νῷν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν, ὡς παρέχεταί τι μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τοῦτο δή σοι τῶν ἀπεράντων γεγονὸς ἔστω· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς τί ποτε τῶν προειρημένων, ὦ Πρώταρχέ τε καὶ Φίληβε, νῦν θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῖμεν; οὐ γάρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.*

B ΦΙ. *Σεμνύνεις γάρ, ὦ Σώκρατες, | τὸν σεαυτοῦ θεόν.*

ΣΩ. *Καὶ γὰρ σύ, ὦ ἑταῖρε, τὴν σαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον ὅμως ἡμῖν λεκτέον.*

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ πειστέον.*

ΦΙ. *Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σύ, Πρώταρχε, προῄρησαι λέγειν;*

ΠΡΩ. *Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι.*

ΣΩ. *Πειστέον,* | *ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν* C
οὐδὲν ἐπιτάττεις· ἀλλ' ὄντως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος, σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. *Παντάπασί γε, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν ῥᾴδιον. πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.*

| ΠΡΩ. *Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν* D
ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθησόμενος.

XVI. ΣΩ. *Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ ξύμπαντα καὶ τόδε τὸ καλούμενον ὅλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῇ δύναμιν καὶ τὸ ὅπῃ ἔτυχεν, ἢ τἀναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;*

| ΠΡΩ. *Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες.* E
ὃ μὲν γὰρ σὺ νῦν δὴ λέγεις, οὐδ' ὅσιον εἶναί μοι

φαίνεται· τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι καὶ τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἄν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

ΣΩ. *Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον ξυμφήσωμεν, ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, |*
29 *καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τἀλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῇ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;*

ΣΩ. *Ἴθι δή, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθρει.*

ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. *Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἁπάντων τῶν ζῴων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορῶμέν που καὶ γῆν, καθάπερ οἱ χειμαζόμενοί φασιν, ἐνόντα ἐν*
B *τῇ | συστάσει.*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.*

ΣΩ. *Φέρε δή, περὶ ἑκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ τὸ τοιόνδε.*

ΠΡΩ. *Ποῖον;*

ΣΩ. *Ὅτι σμικρόν τε τούτων ἕκαστον [παρ'] ἡμῖν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὂν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον· ἐν ἑνὶ δὲ λαβὼν περὶ πάντων νόει ταὐτόν. οἷον πῦρ μὲν ἔστι που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

C ΣΩ. *Οὐκοῦν | σμικρὸν μέν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ*

ἀσθενὲς καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντὶ πλήθει τε θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔσῃ.

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα ἀληθὲς ὃ λέγεις.*

ΣΩ. *Τί δέ; τρέφεται καὶ γίγνεται ἐκ τούτου καὶ ἄρχεται τὸ τοῦ παντὸς πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός, ἢ τοὐναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων ζῴων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;*

ΠΡΩ. *Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾷς.*

ΣΩ. | *Ὀρθῶς· ταὐτὰ γὰρ ἐρεῖς, οἶμαι, περί τε* D
τῆς ἐν τοῖς ζῴοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί, καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων, ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν, οὕτως ἀποκρινεῖ.

ΠΡΩ. *Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἄν ποτε φανείη;*

ΣΩ. *Σχεδὸν οὐδ' ὁστισοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἑξῆς ἕπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νῦν δὴ λεχθέντα ἆρ' οὐκ εἰς ἓν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Ταὐτὸν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε | ὃν κόσμον* E
λέγομεν· διὰ τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που σῶμα, σύνθετον ὂν ἐκ τῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα λέγεις.*

ΣΩ. *Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦτο τρέφεταί τε καὶ ὅσα νῦν δὴ περὶ αὐτῶν εἴπομεν εἴληφέ τε καὶ ἴσχει;*

ΠΡΩ. *Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως.*

| ΣΩ. *Τί δέ; τόδε ἆρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;* 30

ΠΡΩ. *Λέγε τὸ ποῖον.*

ΣΩ. *Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἆρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;*

ΠΡΩ. *Δῆλον ὅτι φήσομεν.*

ΣΩ. *Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντὸς σῶμα ἔμψυχον ὂν ἐτύγχανε, ταὐτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντῃ καλλίονα;*

ΠΡΩ. *Δῆλον ὡς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρας καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ*
B *τῆς αἰτίας γένος, ἐν | ἅπασι τέταρτον ἐνόν, τοῦτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχήν τε παρέχον καὶ σωμασκίαν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος ἰατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθὲν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων ὄντων ἐν ὅλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.*

C | ΠΡΩ. *'Αλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν ἑπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν, ὡς ἔστιν, ἃ πολλάκις εἰρήκαμεν, ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολύ, καὶ πέρας ἱκανόν, καί τις ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη δικαιότατ' ἄν.*

ΠΡΩ. *Δικαιότατα δῆτα.*

ΣΩ. *Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἄν ποτε γενοίσθην.*

ΠΡΩ. *Οὐ γὰρ οὖν.*

D ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς | ἐρεῖς φύσει*

βασιλικὴν μὲν ψυχήν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι
διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἐν δὲ ἄλλοις ἄλλα καλά,
καθ' ὅ φίλον ἑκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μή τι μάτην
δόξῃς, ὦ Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν
πάλαι ἀποφηναμένοις, ὡς ἀεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει,
ξύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσει πεπορικὼς ἀπόκρισιν,
ὅτι νοῦς ἐστὶ γένους [τῆς] | τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέν- E
τος τῶν τεττάρων, ὧν ἦν ἡμῖν ἓν τοῦτο. ἔχεις γὰρ
δήπου νῦν ἡμῶν ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. Ἔχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινά-
μενος ἔλαθες.

ΣΩ. Ἀνάπαυλα γάρ, ὦ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς
γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά.

ΠΡΩ. Καὶ καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νοῦς δήπου, ὦ ἑταῖρε, οὗ μὲν γένους | ἐστὶ 31
καὶ τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν
τὰ νῦν δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος
ἐφάνη.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι
νοῦς μὲν αἰτίας ἦν ξυγγενὴς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ
γένους, ἡδονὴ δὲ ἄπειρός τε αὐτὴ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν
μήτε μέσα μήτε τέλος ἐν αὑτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος
μηδὲ ἕξοντός ποτε γένους.

B ΠΡΩ. *Μεμνησόμεθα· | πῶς γὰρ οὔ;*

XVII. ΣΩ. *Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστιν ἑκάτερον αὐτοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίγνεσθον, ὁπόταν γίγνησθον, ἰδεῖν ἡμᾶς· πρῶτον τὴν ἡδονήν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δ' αὖ χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσαι.*

ΠΡΩ. *Ἀλλ' εἰ ταύτῃ χρὴ πορεύεσθαι, ταύτῃ πορευώμεθα.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως αὐτῶν πέρι;*

C ΠΡΩ. *Τὸ | ποῖον;*

ΣΩ. *Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.*

ΠΡΩ. *Κοινὸν δέ γε, ὦ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμνησκε ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.*

ΣΩ. *Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ὦ θαυμάσιε.*

ΠΡΩ. *Καλῶς εἶπες.*

ΣΩ. *Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τεττάρων τρίτον ἐλέγομεν.*

ΠΡΩ. *Ὃ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρας ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;*

D ΣΩ. | *Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη πρόσεχε.*

ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. *Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζῴοις ἅμα λύσιν τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ.*

ΠΡΩ. *Πάνυ λέγεις εἰκός.*

ΣΩ. *Πάλιν δὲ ἁρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς*

φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίγνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι᾽
ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι.

| ΠΡΩ. Οἶμαι μέν σε ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, E
ἐμφανέστερον δὲ ἔτι ταὐτὰ ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ
ῥᾷστον συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Πείνη μέν που λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ᾽ αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις],
ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα | δύ- 32
ναμις ἡδονή· διάκρισις δέ γ᾽ αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ
φύσιν, τοῦ πνίγους πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δ᾽ ἡ
πάλιν ἀπόδοσίς τε καὶ ψῦξις ἡδονή.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῴου
τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη· πάλιν δ᾽ εἰς ταὐτὸν ἀπιόν-
των καὶ διακρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή.
καὶ ἑνὶ λόγῳ σκόπει εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος, ὃς ἂν
φῇ τὸ ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν | ἔμ- B
ψυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν τῷ πρόσθεν, ὅταν
μὲν τοῦτο φθείρηται, τὴν μὲν φθορὰν λύπην εἶναι,
τὴν δ᾽ εἰς τὴν αὑτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δ᾽ αὖ πάλιν
τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἓν εἶδος τιθώμεθα λύπης
τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

ΠΡΩ. Κείσθω.

σιν μνήμης, εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πῃ γενήσεσθαι.

D | ΠΡΩ. Πῶς φῄς;

ΣΩ. Θὲς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἑκάστοτε παθημάτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα, πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν διεξελθεῖν, ἀπαθῆ ἐκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ.

ΠΡΩ. Κείσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα ἐὰν τὴν ψυχὴν ἡμῶν φῶμεν λανθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λανθάνειν, ἆρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν;

E ΠΡΩ. Πῶς γὰρ | οὔ;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος· ἡ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὔπω γέγονε· τοῦ δὲ μήτε ὄντος μήτε γεγονότος πω γίγνεσθαι φάναι τινὰ ἀποβολὴν ἄτοπον. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετάβαλε μόνον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἀντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχήν, ὅταν ἀπαθὴς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος,

34 ἣν νῦν λήθην | καλεῖς, ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἔμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἑνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν, ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν.*

ΠΡΩ. | *Ὀρθῶς γὰρ οὖν.* B

ΣΩ. *Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἆρ' οὐ διαφέρουσαν λέγομεν;*

ΠΡΩ. *Ἴσως.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν οὐ τόδε;*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Ὅταν ἃ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχέ ποθ' ἡ ψυχή, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνῃ, τότε ἀναμιμνήσκεσθαί που λέγομεν. ἦ γάρ;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτε αἰσθήσεως εἴτ' αὖ μαθήματος αὖθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, | καὶ ταῦτα ξύμπαντα ἀναμνή-* C
σεις καὶ μνήμας που λέγομεν.

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς λέγεις.*

ΣΩ. *Οὗ δὴ χάριν ἅπαντ' εἴρηται ταῦτα, ἔστι τόδε.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Ἵνα ἤδη τὴν τῆς ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν· διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφότερα ἔοικε δηλοῦσθαι.*

XX. ΠΡΩ. *Λέγωμεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.*

ΣΩ. *Πολλά γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν*

D τὴν | μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι, τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.

ΠΡΩ. *Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.*

ΣΩ. *Ἀπολοῦμεν μὲν οὖν, καὶ ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε, εὑρόντες ὃ νῦν ζητοῦμεν, [ἀπολοῦμεν] τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς ἠμύνω· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν νῦν δὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ*
E *πόλλ' ἕτερα τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναί | τινας ἐπιθυμίας;*

ΠΡΩ. *Σφόδρα γε.*

ΣΩ. *Πρὸς τί ποτε ἄρα ταὐτὸν βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἑνὶ προσαγορεύομεν ὀνόματι;*

ΠΡΩ. *Μὰ Δί' οὐ ῥᾴδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.*

ΣΩ. *Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.*

ΠΡΩ. *Πόθεν δή;*

ΣΩ. *Διψῇ που λέγομεν ἑκάστοτέ τι;*

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Τοῦτο δέ γ' ἐστὶ κενοῦται;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;*

ΠΡΩ. *Ναί, πώματός γε.*

35 ΣΩ. *Πώματος, | ἢ πληρώσεως πώματος;*

ΠΡΩ. *Οἶμαι μὲν πληρώσεως.*

ΣΩ. *Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει· κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.*

ΠΡΩ. *Σαφέστατά γε.*

ΣΩ. *Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἔστιν ὁπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμῃ, τούτου ὃ μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθε πώποτ' ἔπαθεν;*

ΠΡΩ. *Καὶ πῶς;*

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν ὅ γ' ἐπιθυμῶν | τινὸς ἐπιθυμεῖ,* B *φαμέν.*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Οὐκ ἄρα ὅ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῇ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δὲ ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Πληρώσεώς γ' ἄρα πῄ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.*

ΠΡΩ. *Ἀναγκαῖον.*

ΣΩ. *Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ που.*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῇ μνήμῃ δῆλον ὅτι· | τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλῳ* C *ἐφάψαιτο;*

ΠΡΩ. *Σχεδὸν οὐδενί.*

XXI. ΣΩ. *Μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Σώματος ἐπιθυμίαν οὔ φησιν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίγνεσθαι.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀεὶ παντὸς ζῴου μηνύει τὴν ἐπιχείρησιν.*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα.*

ΣΩ. *Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τοὐναντίον ἄγουσα ἢ τὰ*

παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὖσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

ΠΡΩ. *Πάνυ γε.*

D ΣΩ. | *Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς ξύμπασαν τήν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα.*

ΣΩ. *Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἤ τι τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῇ ὁ λόγος αἱρεῖ.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταὐτὰ ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γάρ εἶδός τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.*

E ΠΡΩ. | *Ἐν τίσι καὶ ποίου περὶ βίου φράζεις;*

ΣΩ. *Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι καὶ πᾶσιν ὅσα περὶ σωτηρίαν τ' ἐστὶ τῶν ζῴων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἑκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει κατὰ τὰς μεταβολάς.*

ΠΡΩ. *Ἔστι ταῦτα.*

ΣΩ. *Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;*

ΠΡΩ. *Πῶς ἐν μέσῳ;*

ΣΩ. *Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῇ, μεμνῆται δὲ τῶν ἡδέων, ὧν γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνος, πληρῶται δὲ μήπω· τί τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν*
36 *αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν | παθημάτων εἶναι;*

ΠΡΩ. *Φῶμεν μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;*

ΠΡΩ. *Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον, κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας τινὶ πόθῳ.*

ΣΩ. *Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἆρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι | καθέστηκε, τοτὲ δὲ τοὐναντίον ἀνελπίστως ἔχει;* B

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα γε.*

ΣΩ. *Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθήσεσθαι τῷ μεμνῆσθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἀλγεῖν;*

ΠΡΩ. *Ἀνάγκη.*

ΣΩ. *Τότ' ἄρα ἄνθρωπος καὶ τἆλλα ζῷα λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει.*

ΠΡΩ. *Κινδυνεύει.*

ΣΩ. *Τί δ' ὅταν ἀνελπίστως ἔχῃ κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἆρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνοιτ' ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νῦν δὴ κατιδὼν ᾠήθης ἁπλῶς εἶναι | διπλοῦν;* C

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Ταύτῃ δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρησώμεθα.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μέν τινας ἀληθεῖς, τὰς δ' οὔ;*

ΠΡΩ. *Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λῦπαι;*

ΣΩ. *Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;*

| ΠΡΩ. *Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα ταῦτ' οὐκ ἄν.* D

ΣΩ. *Πῶς φῄς; λόγον μέντοι τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγείρειν.*

ΠΡΩ. *Ἀληθῆ λέγεις.*

ΣΩ. *Ἀλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὦ παῖ 'κείνου τἀνδρός, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.*

ΠΡΩ. *Ἴσως τοῦτό γε.*

ΣΩ. *Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὁτῳοῦν τῶν παρὰ τὸ προσῆκον λεγομένων.*

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς.*

E ΣΩ. *Λέγε δή μοι· θαῦμα | γάρ ἐμέ γ' ἔχει διὰ τέλους ἀεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νῦν δὴ προυθέμεθα ἀπορήματα.*

ΠΡΩ. *Πῶς δὴ φῄς;*

ΣΩ. *Ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ ἄν;*

ΣΩ. *Οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φῄς, [ἔστιν] οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.*

ΠΡΩ. *Πάνθ' οὕτω ταῦτ', ὦ Σώκρατες, ἔχειν πάντες ὑπειλήφαμεν.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μὴ ταῦτα λέγεται;*

37 XXII. ΠΡΩ. *Σκεπτέον, ὥς γ' ἐγὼ | φαίην ἄν.*

ΣΩ. *Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νῦν δὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστι γάρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Καὶ ἥδεσθαι;*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενόν ἐστί τι;*

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἡδόμενον ἥδεται;*

ΠΡΩ. *Καὶ πάνυ γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτ' ἀπόλλυσιν.*

ΠΡΩ. | *Πῶς γὰρ ἄν;* B

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ τὸ ἡδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἥδηται, τό γε ὄντως ἥδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ.*

ΠΡΩ. *Ναί, καὶ τοῦθ' οὕτως ἔχει.*

ΣΩ. *Τῷ ποτὲ οὖν δὴ τρόπῳ δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές, δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφότερα ὁμοίως εἴληφεν;*

ΠΡΩ. *Σκεπτέον.*

ΣΩ. *Ἆρ' ὅτι δόξῃ μὲν ἐπιγίγνεσθον ψεῦδός τε καὶ | ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ποιά τις ἑκατέρα, σκεπτέον φῂς τοῦτ' εἶναι;* C

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μέν ἐστι ποί' ἄττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἅπερ ἐστί, ποιὼ τινε δὲ οὐ γίγνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.*

ΠΡΩ. *Δῆλον.*

ΣΩ. *Ἀλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιώ τινε. πάλαι γὰρ εἴπομεν, ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ σφόδρα ἑκάτεραι γίγνονται, λῦπαί | τε καὶ ἡδοναί.* D

ΠΡΩ. *Παντάπασι μὲν οὖν.*

ΣΩ. Ἂν δέ γε πονηρία τούτων, ὦ Πρώταρχε,
προσγίγνηταί τινι, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίγνε-
σθαι δόξαν, πονηρὰν δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μήν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοὐναντίον ὀρθότητι
τινὶ τούτων προσγίγνηται; μῶν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν
ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα ἴσχῃ, ταὐτὸν δὲ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἂν δέ γε ἁμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον |
E ᾖ, τὴν δόξαν τότε ἁμαρτάνουσάν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολο-
γητέον οὐδ' ὀρθῶς δοξάζουσαν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὖ λύπην ἤ τινα ἡδονὴν περὶ
τὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται ἢ τοὐναντίον ἁμαρτάνουσαν ἐφο-
ρῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἤ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων
αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε, εἴπερ ἁμαρτήσεταί γε
ἡδονή.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἔοικέ γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ
δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ
38 Σώκρατες, | ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε ἐλέγομεν ψευδῆ,
τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἄν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἀλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ
Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἅπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἑταῖρε, ἡ μετὰ
δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ
τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἑκάστοις ἡμῶν
ἐγγιγνομένης;

| ΠΡΩ. *Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.* B

XXIII. ΣΩ. *Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν.*

ΠΡΩ. *Ἄγε ὅπῃ σοι φαίνεται.*

ΣΩ. *Τῇδε δὴ ἄγω.*

ΠΡΩ. *Πῇ;*

ΣΩ. *Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδής, ἔστι δὲ καὶ ἀληθής;*

ΠΡΩ. *Ἔστιν.*

ΣΩ. *Ἕπεται μὴν ταύταις, ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν, ἡδονὴ καὶ λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ λέγω.*

ΠΡΩ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεθ' | ἑκάστοτε;* C

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἡγούμεθα ἴσχειν;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Πολλάκις ἰδόντι τινὶ πόρρωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ καθορώμενα ξυμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν φαίης ἂν ταῦθ' ἅπερ ὁρᾷ;*

ΠΡΩ. *Φαίην ἄν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὑτὸν οὗτος ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Τί ποτε ἄρα ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἑστάναι φανταζόμενον | ὑπό τινι δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν* D *ἄν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτα ἄττα κατιδὼν φαντασθέντα αὑτῷ ποτέ;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

*ματα, ἃ σμικρῷ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίγνεσθαι,
περὶ μὲν τὸν γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστί,*
E | *περὶ δὲ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔστιν;*

ΠΡΩ. *Σφόδρα γε.*

ΣΩ. *Ἆρα σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα
ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὖσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ
παντὸς τοῦ βίου ἀεὶ γέμομεν ἐλπίδων;*

ΠΡΩ. *Παντάπασι μὲν οὖν.*

XXIV. ΣΩ. *Ἄγε δή, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις
καὶ τόδε ἀπόκριναι.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάν-
τως ἆρ' οὐ θεοφιλής ἐστιν;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Τί δέ; ἄδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἆρ'*
40 *οὐ τοὐναντίον* | *ἐκείνῳ;*

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Πολλῶν μὴν ἐλπίδων, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι,
πᾶς ἄνθρωπος γέμει;*

ΠΡΩ. *Τί δ' οὔ;*

ΣΩ. *Λόγοι μήν εἰσιν ἐν ἑκάστοις ἡμῶν, ἃς ἐλ-
πίδας ὀνομάζομεν;*

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐζωγραφημένα·
καί τις ὁρᾷ πολλάκις ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθο-
νον καὶ ἐπ' αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεζω-
γραφημένον αὐτὸν ἐφ' αὑτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾷ.*
B ΠΡΩ. | *Τί δ' οὔ;*

ΣΩ. *Τούτων οὖν πότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς
ὡς τὸ πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ*

τὸ θεοφιλεῖς εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὖ ⟨τὸ⟩ πολὺ τοὐναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα φατέον.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν ἧττον πάρεισιν ἐζωγραφημέναι, ψευδεῖς δὲ αὗταί που.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. | *Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονη-* C
ροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.

ΠΡΩ. *Ἀναγκαιότατα λέγεις.*

ΣΩ. *Εἰσὶ δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημέναι μέντοι τὰς ἀληθεῖς ἐπὶ τὰ γελοιότερα· καὶ λῦπαι δὲ ὡσαύτως.*

ΠΡΩ. *Εἰσίν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὖσι δὲ μηδὲ ἐπὶ γεγονόσι μηδ' ἐπ' ἐσομένοις ἐνίοτε.*

ΠΡΩ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *Καὶ* | *ταὐτά γε ἦν, οἶμαι, τὰ ἀπεργαζόμενα* D
δόξαν ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. *Ναί.*

ΣΩ. *Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν ἐν ἐκείνοις;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν ὁπωσοῦν καὶ εἰκῇ χαίροντι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς οὖσι μηδ' ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν ἐνίοτε, πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι.*

ΠΡΩ. *Ἀλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὕτη.*

ΣΩ. *Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ*
42 *ἐγγύθεν ὁρᾶν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν | ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταὐτὸν τοῦτο γιγνόμενον;*

ΠΡΩ. *Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον λέγεις;*

ΣΩ. *Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίμπλασαν.*

B ΠΡΩ. | *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἑκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδρότεραι, λῦπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς τοὐναντίον ἐκείναις.*

ΠΡΩ. *Ἀνάγκη γίγνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τῶν οὐσῶν ἑκάτεραι καὶ ἐλάττους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἑκατέρων τὸ φαινόμενον, ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινό-*
C *μενον | ἐρεῖς, οὐδ' αὖ ποτὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγειν.*

ΠΡΩ. *Οὐ γὰρ οὖν.*

ΣΩ. *Τούτων τοίνυν ἑξῆς ὀψόμεθα, ἐὰν τῇδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζῴοις.*

ΠΡΩ. *Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;*

XXVI. ΣΩ. *Εἴρηταί που πολλάκις, ὅτι τῆς φύσεως ἑκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσεσι καὶ διακρίσεσι καὶ πληρώσεσι καὶ κενώσεσι | καί τισιν* D *αὔξαις καὶ φθίσεσι λῦπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι καὶ πάνθ', ὁπόσα τοιαῦτ' ὀνόματ' ἔχει, ξυμβαίνει γιγνόμενα.*

ΠΡΩ. *Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.*

ΣΩ. *Εἰς δέ γε τὴν αὑτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς.*

ΣΩ. *Τί δ', ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ᾖ;*

ΠΡΩ. *Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Οὐδὲν | πρὸς λόγον ἐστίν, ὦ Πρώταρχε, ὃ* E *σὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.*

ΠΡΩ. *Τί δή;*

ΣΩ. *Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύει ἐμὲ διερέσθαι σε πάλιν.*

ΠΡΩ. *Ποίαν;*

ΣΩ. *Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῖν;*

ΠΡΩ. *Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἑκάτερα φῄς;*

ΣΩ. *Οὕτως.*

ΠΡΩ. *Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.*

43 ΣΩ. | *Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γάρ, οἶμαι, τόδε λέγεις,*
ὡς ἀεί τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν ξυμβαίνειν, ὡς οἱ
σοφοί φασιν· ἀεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ῥεῖ.

ΠΡΩ. *Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύ-*
λως λέγειν.

ΣΩ. *Πῶς γὰρ ἂν μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ*
ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι.
τῇδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σύ μοι ξύμφευγε.

ΠΡΩ. *Λέγε ὅπῃ.*

ΣΩ. *Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς*
B *τούτους. σὺ δ' | ἀπόκριναι· πότερον ἀεὶ πάντα, ὁπόσα*
πάσχει τι τῶν ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον,
καὶ οὔτ' αὐξανόμενοι λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε
τι τῶν τοιούτων οὐδὲν πάσχοντες, ἢ πᾶν τοὐναντίον;

ΠΡΩ. *Ἅπαν δή που τοὐναντίον. ὀλίγου γὰρ τά*
γε τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. *Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νῦν δὴ*
ῥηθέν, ὡς αἱ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι
λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

C ΣΩ. *Ὧδ' ἔσται κάλλιον | καὶ ἀνεπιληπτότερον*
τὸ λεγόμενον.

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Ὡς αἱ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ*
ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν, αἱ δ' αὖ μέτριαί τε καὶ σμικραὶ
τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. *Ὀρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νῦν δὴ*
ῥηθεὶς βίος ἂν ἥκοι.

ΠΡΩ. *Ποῖος;*

ΣΩ. Ὃν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριττοὺς ἡμῖν βίους, ἕνα μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα | μηδέ- D
τερα. ἢ πῶς ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτῃ, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἴη τὸ μὴ λυπεῖσθαί ποτε ταὐτὸν τῷ χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ὁπόταν οὖν ἀκούσῃς ὡς ἥδιστον πάντων ἐστὶν ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον;

ΠΡΩ. Ἡδὺ λέγειν φαίνεταί ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

ΣΩ. Τριῶν οὖν ὄντων ἡμῖν, ὧντινων βούλει, τίθει, | καλλίοσιν ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυ- E
σόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

ΣΩ. Τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἄν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἄν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος ὀρθῶς ἄν ποτε οὔτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὔτ' εἰ λέγοι, λεχθείη, κατά γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ἀλλὰ μήν, ὦ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα |
καὶ δοξαζόντων αἰσθανόμεθα. 44

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. *Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε, ὅταν μὴ λυπῶνται;*

ΠΡΩ. *Φασὶ γοῦν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.*

ΠΡΩ. *Κινδυνεύει.*

ΣΩ. *Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἡ φύσις ἑκατέρου.*

ΠΡΩ. *Καὶ μὴν χωρίς γε ἦν.*

ΣΩ. *Πότερον οὖν αἱρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ'*
B *εἶναι, καθάπερ ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, | λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἡδὺ προσαγορεύεσθαι;*

XXVII. ΠΡΩ. *Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω.*

ΣΩ. *Ὄντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλήβου τοῦδε, ὦ Πρώταρχε, οὐ μανθάνεις.*

ΠΡΩ. *Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;*

ΣΩ. *Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἳ τὸ παράπαν ἡδονὰς οὔ φασιν εἶναι.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

C ΣΩ. *Λυπῶν | ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγάς, ἃς νῦν οἱ περὶ Φίληβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.*

ΠΡΩ. *Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι ξυμβουλεύεις, ἢ πῶς, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Οὔκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι, μαντευομένοις οὐ τέχνῃ ἀλλά τινι δυσχερείᾳ φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς, λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικότων οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ*

τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα, ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν
εἶναι. τούτοις | μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, σκεψά- D
μενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἵ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι, πεύ-
σει, ἵνα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγοιν σκεψάμενοι τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς παραθώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὥσπερ ξυμμά-
χους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος. οἶμαι γὰρ
τοιόνδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν,
ὡς εἰ βουληθεῖμεν ὁτουοῦν | εἴδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, E
οἷον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα
ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς
τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δή σε, ὦ Πρώταρχε,
καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρί-
νεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι
πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν
ἥντινά ποτε ἔχει φύσιν βουληθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς
πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, | ἀλλ' εἰς τὰς ἀκρο- 45
τάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἄν σοι ταύτῃ συγχωροίη τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν, αἵ πρόχειροί γε εἴπερ καὶ μέγι-
σται τῶν ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ
σῶμά εἰσιν αὗται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Πότερον οὖν μείζους εἰσὶ καὶ γίγνονται
περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ τοὺς ὑγιαί-
νοντας; εὐλαβηθῶμεν δέ, μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι

B πταίσωμέν πῃ. τάχα γὰρ ἴσως φαῖμεν | ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ αὗται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμίαι μέγισται προγίγνωνται;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἀλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ῥιγοῦσι καὶ πάντα, ὁπόσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασι πάσχειν, μᾶλλόν τ' ἐνδείᾳ ξυγγίγνονται καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ φήσομεν ἀληθὲς εἶναι;

C ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν | φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες, ὡς εἴ τις τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιτο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὅρα δέ, μή με ἡγῇ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε, εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων, ἀλλ' οἴου μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ σφόδρα περὶ τοῦ τοιούτου ποῦ ποτὲ γίγνεται ἑκάστοτε. νοῆσαι γὰρ δεῖν φαμὲν ἥντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν οἱ φάσκον-

D τες μηδ' εἶναι τὸ παράπαν | αὐτήν.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ σχεδὸν ἕπομαι τῷ λόγῳ σου.

XXVIII. ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἧττον δείξεις. ἀπόκριναι γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονάς, οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερεχούσας ὁρᾷς ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ; λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

ΠΡΩ. Ἀλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ διαφέρον ὁρῶ. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροιμιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἑκάστοτε, ὁ τὸ μηδὲν ἄγαν

| παρακελευόμενος, ᾧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν μέχρι μανίας ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται. E

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἴ γε ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὡς ἔν τινι πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λῦπαι γίγνονται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκοπεῖσθαι, τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς εἶναι μεγίστας.

ΠΡΩ. | Ἀνάγκη. 46

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὓς εἴπομεν δυσχερεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πάθος ἡμῖν, ὦ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ἔοικε γίγνεσθαί τι κακόν.

| ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἕνεκα παρεθέμην τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἑπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι, σχεδὸν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον. B

ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων ξυγγενεῖς.

ΣΩ. *Τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας λέγεις;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Εἰσὶ τοίνυν μίξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασιν, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ*
C *ψυχῇ· | τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μιχθείσας τοτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ ξυναμφότερα, τοτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Ὁπόταν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τἀναντία ἅμα πάθη πάσχῃ, ποτὲ ῥιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται, ζητῶν, οἶμαι, τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὴ λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον, μετὰ δυσαπαλλακτίας παρόν, ἀγα-*
D *νάκτησιν | καὶ ὕστερον σύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ.*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλ' ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μίξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἑτέρων πλειόνων;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Λέγε δὴ τὰς μέν, ὅταν πλείους λῦπαι τῶν ἡδονῶν γίγνωνται, τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νῦν δὴ ταύτας εἶναι καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν, ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ᾖ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ*
E *κνήσει μὴ ἐφικνῆταί τις, τὰ δ' ἐπιπολῆς | μόνον διαχέῃ, [τοτὲ] φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ καὶ εἰς τοὐναντίον, ἀπορίαις μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους ἡδονάς, τοτὲ δὲ τοὐναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἔξω λύπας ἡδοναῖς ξυγκερασθείσας, εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο τῷ τὰ συγκεκριμένα βίᾳ διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα*
47 *συγχεῖν καὶ ὁμοῦ | λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὁπόταν αὖ πλείων ἡδονὴ κατὰ τὰ τοιαῦτα πάντα ξυμμιχθῇ, τὸ μὲν ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει τε καὶ ἠρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὖ τῆς ἡδονῆς πολὺ πλέον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ, καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα ἀπεργαζόμενον πᾶσαν ἔκπληξιν καὶ βοὰς μετ' ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;*

ΠΡΩ. | *Μάλα γε.* B

ΣΩ. *Καὶ λέγειν τε, ὦ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ καὶ ἄλλον, ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἷον ἀποθνήσκει· καὶ ταύτας γε δὴ παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὢν τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς ὅτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.*

ΠΡΩ. *Πάντα, ὦ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν | διεπέρανας.* C

ΣΩ. *Περί γε τῶν ἡδονῶν, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δὲ τῶν, εἰ ψυχὴ σώματι τἀναντία ξυμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφότερα κρᾶσιν ἰέναι, ταῦτα ἔμπροσθεν μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπόταν [αὖ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ, καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεῖ, ταῦτα δὲ τότε | μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν, ὡς* D *ψυχῆς πρὸς σῶμα διαφερομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὖσι μῖξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς ξυμπίπτει γενομένη.*

ΣΩ. Ἆρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὑτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι
E πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὑτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶ τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

ΣΩ. Πλείους δέ γε, οἳ μείζους καὶ καλλίους αὑτοὺς δοξάζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πολὺ δὲ πλεῖστοί γε, οἶμαι, περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετὴν δοξάζοντες βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

49 ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἆρ' οὐ | σοφίας πέρι τὸ πλῆθος πάντως ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἄν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς ἂν εἴποι πάθος.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὦ Πρώταρχε, δίχα, εἰ μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ λύπης ὄψεσθαι μῖξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;

ΠΡΩ. Ναί.

B ΣΩ. Πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ | δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀνοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων ἀναγκαιότατον ἕπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν, τοῖς δέ, οἶμαι, τοὐναντίον.

ΠΡΩ. *Ἀνάγκη.*

ΣΩ. *Ταύτῃ τοίνυν δίελε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσὶ μετ' ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι, γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τἀληθῆ φθέγξει· τοὺς δὲ δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς προσαγορεύων | ὀρθό-* C *τατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. ἄγνοια γὰρ ἡ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχρά· βλαβερὰ γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτή τε καὶ ὅσαι εἰκόνες αὐτῆς εἰσίν· ἡ δ' ἀσθενὴς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἡ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μῖξις ἐν τούτοις οὔπω μοι καταφανής.*

ΣΩ. *Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.*

ΠΡΩ. *Λέγε μόνον.*

ΣΩ. | *Λύπη τις ἄδικός ἐστί που καὶ ἡδονή;* D

ΠΡΩ. *Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὔτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὁρῶντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δὲ ἆρ' οὐκ ἄδικόν ἐστιν;*

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἴπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;*

ΠΡΩ. *Ὀρθῶς.*

ΣΩ. *Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ | ὅσα νῦν δὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶ λέγοντες* E *εἴδεσι γίγνεσθαι, γελοῖα μὲν ὁπόσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὁπόσα ἐρρωμένα, ⟨φῶμεν⟩ ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον*

ἅμα καὶ πολλὰς φαντασθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμ-
πεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν
τῶν μεγίστων περί τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.
B | ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνας, ὦ Σώκρατες, ὑπο
λαμβάνων ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περί τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα
καὶ περὶ τὰ σχήματα καὶ τῶν ὀσμῶν τὰς πλείστας καὶ
τὰς τῶν φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους
ἔχοντα καὶ ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδείας
καθαρὰς λυπῶν παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν
οὕτως;

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθὺς δῆλά ἐστιν ἃ
C λέγω, πειρατέον | μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ
κάλλος οὐχ ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι
νῦν λέγειν, οἷον ζῴων ἤ τινων ζωγραφημάτων, ἀλλ'
εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος, καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ
τούτων δὴ τά τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε
καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις, εἴ μου
μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρός τι καλὰ λέγω,
καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' ἀεὶ καλὰ καθ' αὑτὰ πεφυκέναι
D καί τινας ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, | οὐδὲν ταῖς τῶν κνή-
σεων προσφερεῖς· καὶ χρώματα δὴ τοῦτον τὸν τύπον
ἔχοντα καλὰ καὶ ἡδονάς. ἀλλ' ἆρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρῶμαι μέν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ
καὶ σὺ σαφέστερον ἔτι λέγειν.

ΣΩ. Λέγω δὴ ἰὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ
λαμπρὰς τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος, οὐ πρὸς
ἕτερον καλὰς ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὑτὰς εἶναι, καὶ τού-
των ξυμφύτους ἡδονὰς ἑπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο.

ΣΩ. | Τὸ δὲ περὶ τὰς ὀσμὰς ἧττον μὲν τούτων E θεῖον γένος ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμῖχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας, καὶ ὅπῃ τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν, τοῦτ' ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς, ταῦτα εἴδη δύο λέγομεν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν | τὰς 52 περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὗται πείνας μὲν μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας ἐξ ἀρχῆς γενομένας.

ΠΡΩ. Ἀλλ' οὕτω ξυνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίγνωνται, καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

ΠΡΩ. Οὔ τι φύσει γε, ἀλλ' ἔν τισι λογισμοῖς, τοῦ μαθήματος, ὅταν | τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν. B

ΣΩ. Καὶ μήν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοίνυν λέγεις, ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη γίγνεται ἑκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

ΣΩ. Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμίκτους τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

XXXII. | ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρίμεθα χωρὶς τάς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ C ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τού-

ναντίον ἐμμετρίαν· καὶ ⟨τὰς⟩ τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν [αὖ] ⟨δεχομένας⟩ καὶ πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας [τῆς] τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου καὶ ἧττον καὶ μᾶλλον διά τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
D [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, | τὰς δὲ μὴ τῶν ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὀρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε αὐτῶν διαθεατέον.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾷς βουλόμενος;

ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων
E ἡδονῆς τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ | τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἑκατέρου καθαρόν ἐστι, τὸ δ' οὐ καθαρόν, ἵνα καθαρὸν ἑκάτερον ἰὸν εἰς τὴν κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ ξυνάπασι τοῖσδε ῥᾴω παρέχῃ τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὀρθότατα.

ΣΩ. Ἴθι δή, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη λέγομεν, οὑτωσὶ διανοηθῶμεν· προελόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἕν τι διασκοπῶμεν.

53 | ΠΡΩ. Τί οὖν προελώμεθα;

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεασώμεθα γένος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν εἴη; πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλεῖστον ἢ τὸ ἀκρα-

τέστατον, ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἐνείη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστα εἰλικρινὲς ὄν.

ΣΩ. Ὀρθῶς. ἆρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ὦ Πρώταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων | θήσομεν, ἀλλ' οὐ τὸ πλεῖστον οὐδὲ τὸ μέγιστον; B

ΠΡΩ. Ὀρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμιγμένου πολλοῦ λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀληθέστερον ἐὰν φῶμεν γίγνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὀρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δή που πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμάτων τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον, ἀλλ' ἀρκεῖ νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν, ὡς ἄρα καὶ ξύμπασα ἡδονὴ σμικρὰ μεγάλης | καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ C
λύπης, ἡδίων καὶ ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα ἱκανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιόνδε; ἆρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν, ὡς ἀεὶ γένεσίς ἐστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς; κομψοὶ γὰρ δή τινες αὖ τοῦτον τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

ΠΡΩ. Τί δή;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν, ὦ Πρώταρχε | φίλε. D

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

XXXIII. ΣΩ. Ἐστὸν δή τινε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ καθ' αὑτό, τὸ δὲ ἀεὶ ἐφιέμενον ἄλλου.

ΠΡΩ. Πῶς τούτω καὶ τίνε λέγεις;

ΣΩ. *Τὸ μὲν σεμνότατον ἀεὶ πεφυκός, τὸ δ' ἐλλιπὲς ἐκείνου.*

ΠΡΩ. *Λέγ' ἔτι σαφέστερον.*

ΣΩ. *Παιδικά που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.*

ΠΡΩ. *Σφόδρα γε.*

ΣΩ. *Τούτοις τοίνυν ἐοικότα δυοῖν οὖσι δύ' ἄλλα*
E *ζήτει κατὰ | πάντα ὅσα λέγομεν εἶναι.*

ΠΡΩ. *Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ὦ Σώκρατες, ὅτι λέγεις.*

ΣΩ. *Οὐδέν τι ποικίλον, ὦ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος ἐρεσχηλεῖ νῷν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἕνεκά του τῶν ὄντων ἔστ' ἀεί, τὸ δ' οὗ χάριν ἑκάστοτε τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον ἀεὶ γίγνεται.*

ΠΡΩ. *Μόγις ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.*

ΣΩ. *Τάχα δ' ἴσως, ὦ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα*
54 *προελθόντος | τοῦ λόγου.*

ΠΡΩ. *Τί γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.*

ΠΡΩ. *Ποῖα;*

ΣΩ. *Ἓν μέν τι γένεσιν πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἕν.*

ΠΡΩ. *Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.*

ΣΩ. *Ὀρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἕνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἕνεκα;*

ΠΡΩ. *Τοῦτο ὃ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἕνεκα τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἐστί, νῦν πυνθάνει;*

ΣΩ. *Φαίνομαι.*

ΠΡΩ. | *Πρὸς θεῶν ἆρ' ἐπανερωτᾷς με τοιόνδε* B
τι; λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν ἕνεκα φῂς γίγνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἕνεκα ναυπηγίας, καὶ πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτ' ἐστί;

ΣΩ. *Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε.*

ΠΡΩ. *Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαυτῷ, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Οὐδὲν ὅτι οὔ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμέτεχε.*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Φημὶ δὴ γενέσεως μὲν ἕνεκα φάρμακά τε καὶ*
| *πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν,* C
ἑκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἑκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι, ξύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἕνεκα γίγνεσθαι ξυμπάσης.

ΠΡΩ. *Σαφέστατα μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἡδονή γε, εἴπερ γένεσίς ἐστιν, ἕνεκά τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.*

ΠΡΩ. *Τί μήν;*

ΣΩ. *Τό γε μὴν οὗ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενον ἀεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνό ἐστι· τὸ δὲ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε, μοῖραν θετέον.*

ΠΡΩ. *Ἀναγκαιότατον.*

| ΣΩ. *Ἆρ' οὖν ἡδονή γε εἴπερ γένεσίς ἐστιν,* D
εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες ὀρθῶς θήσομεν;

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ λόγου, τῷ μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς πέρι τὸ γένεσιν μέν, οὐσίαν δὲ μηδ' ἡντινοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ·*

δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελᾷ.

ΠΡΩ. *Σφόδρα γε.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν ⟨ὁ⟩ αὐτὸς οὗτος ἑκάστοτε καὶ τῶν*
E *ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.*

ΠΡΩ. *Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;*

ΣΩ. *Τῶν ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἤ τι τῶν τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὔσης αὐτῆς, καί φασι ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τἆλλα, ἅ τις ἂν εἴποι, πάντα τὰ ἑπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.*

55 ΠΡΩ. | *Ἐοίκασι γοῦν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαί γε τοὐναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαῖμεν ἄν.*

ΠΡΩ. *Ἀναγκαῖον.*

ΣΩ. *Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἱροῖτ' ἄν τις τοῦθ' αἱρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκεῖνον βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν δυνατὸν ὡς οἷόν τε καθαρώτατα.*

ΠΡΩ. *Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ὦ Σώκρατες, ἀλογία συμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.*

ΣΩ. *Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῇδε ἔτι λέγωμεν.*

ΠΡΩ. *Πῇ;*

B | ΣΩ. *Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μηδὲν ἀγαθὸν εἶναι μηδὲ καλὸν μήτε ἐν σώμασι μήτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην ἢ νοῦν ἤ τι τῶν ἄλλων, ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχή, μηδὲν τοιοῦτον εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ*

ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλγοῦντα δὲ ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῇ, κἂν ᾖ ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὖ, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, τότε ὅταν χαίρῃ, τοσούτῳ διαφέρειν | πρὸς ἀρετήν. C

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.

XXXIV. ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπιχειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῄ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν, ἕως ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὀρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν | τὸ μέν, οἶμαι, δημιουργικόν D ἐστι τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δὲ ἧττόν ἐστι, καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθαρτότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρή.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἑκάστων αὐτῶν χωρίς;

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

| ΣΩ. Οἷον πασῶν που τεχνῶν ἄν τις ἀριθμη- E τικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικήν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἑκάστης ἂν γίγνοιτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δή.

ΣΩ. *Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάζειν λείποιτ' ἂν
καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καί τινι τριβῇ,
ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν, ἃς
56 πολλοὶ τέχνας ἐπονομάζουσι, | μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν
ῥώμην ἀπειργασμένας.*

ΠΡΩ. *Ἀναγκαιότατα λέγεις.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν μεστὴ μέν που μουσικὴ πρῶτον, τὸ
ξύμφωνον ἁρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ·
καὶ ξύμπασα αὐτῆς αὐλητική, τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς
τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺ μεμιγ-
μένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

B ΣΩ. *Καὶ μὴν | ἰατρικήν τε καὶ γεωργίαν καὶ
κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὑρήσομεν
ἐχούσας.*

ΠΡΩ. *Καὶ πάνυ γε.*

ΣΩ. *Τεκτονικὴν δέ γε, οἶμαι, πλείστοις μέτροις
τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ
πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρ-
έχεται.*

ΠΡΩ. *Πῇ;*

ΣΩ. *Κατά τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ
ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γάρ, οἶμαι,
C καὶ τόρνῳ χρῆται καὶ διαβήτῃ καὶ στάθμῃ | καί τινι
προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.*

ΠΡΩ. *Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.*

ΣΩ. *Θῶμεν τοίνυν διχῇ τὰς λεγομένας τέχνας,
τὰς μὲν μουσικῇ ξυνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος
ἀκριβείας μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῇ πλείονος.*

ΠΡΩ. *Κείσθω.*

ΣΩ. *Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἃς νῦν δὴ πρώτας εἴπομεν.*

ΠΡΩ. *Ἀριθμητικὴν φαίνει μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ ταύτης τέχνας ἐφθέγξω νῦν δή.*

ΣΩ. *Πάνυ μὲν | οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἆρ'* D
οὐ διττὰς αὖ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. *Ποίας δὴ λέγεις;*

ΣΩ. *Ἀριθμητικὴν πρῶτον ἆρ' οὐκ ἄλλην μέν τινα τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὖ τὴν τῶν φιλοσοφούντων;*

ΠΡΩ. *Πῇ ποτὲ διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην θείη τις ἂν ἀριθμητικήν;*

ΣΩ. *Οὐ σμικρὸς ὅρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο | καὶ δύο τὰ* E
σμικρότατα ἢ καὶ τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἄν ποτε αὐτοῖς συνακολουθήσειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἑκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα γ' εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δύο αὐτὰς εἶναι.*

ΣΩ. *Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ ἡ κατὰ τεκτονικὴν καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν | καταμελετωμένων —* 57
πότερον ὡς μία ἑκατέρα λεκτέον ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. *Τοῖς πρόσθεν ἑπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον τιθείην ἑκατέραν τούτων.*

ΣΩ. *Ὀρθῶς. οὗ δ' ἕνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἆρα ἐννοεῖς;*

ΠΡΩ. *Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.*

ΣΩ. *Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος οὐχ ἧττον, ἢ ὅτε λέγειν αὐτὸν ἠρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς*
B *ζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι, | σκοπῶν ἆρά ἐστί τις ἑτέρας ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς ἡδονή.*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἕνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.*

XXXV. ΣΩ. *Τί οὖν; ἆρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὖσαν ἀνεύρισκε σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Ἐν τούτοις δὲ ἆρ' οὔ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς,*
C *πάλιν ὡς δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοιν | αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἡ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.*

ΣΩ. *Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀπόκρισιν;*

ΠΡΩ. *Ὦ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἀποκρινούμεθα ῥᾷον;*

ΠΡΩ. *Τί μήν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὗται τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν*
D *αἱ περὶ τὴν τῶν | ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμὴν ἀμήχανον ἀκριβείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσιν.*

ΣΩ. *Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες*

θαρροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκήν —

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἑνὸς κεκοινωμέναι.*

ΠΡΩ. | *Διδῶμεν τύχῃ ἀγαθῇ τούτοις, οὓς φῂς* E
δεινοὺς εἶναι, ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. *Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστα εἶναι;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἡ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.*

ΠΡΩ. *Τίνα δὲ ταύτην αὖ δεῖ | λέγειν;* 58

ΣΩ. *Δῆλον ὅτι πᾶς ἂν τήν γε νῦν λεγομένην γνοίη. τὴν γὰρ περὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἡγεῖσθαι ξύμπαντας, ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρτηται, μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν· σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ὦ Πρώταρχε, διακρίνοις ἄν;*

ΠΡΩ. *Ἤκουον μὲν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἑκάστοτε Γοργίου πολλάκις, ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν· πάντα γὰρ ὑφ' αὑτῇ δοῦλα δι' ἑκόντων*
| ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο, καὶ μακρῷ ἀρίστη πασῶν B
εἴη τῶν τεχνῶν· νῦν δ' οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

ΣΩ. *Τὰ ὅπλα μοι δοκεῖς βουληθεὶς εἰπεῖν αἰσχυνθεὶς ἀπολιπεῖν.*

ΠΡΩ. *Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτῃ, ὅπῃ σοι δοκεῖ.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολα-
βεῖν σε;*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐζήτουν
πω, τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ |
C μεγίστῃ καὶ ἀρίστῃ καὶ πλεῖστα ὠφελοῦσα ἡμᾶς, ἀλλὰ
τίς ποτε τὸ σαφὲς καὶ τἀκριβὲς καὶ τὸ ἀληθέστατον
ἐπισκοπεῖ, κἂν ᾖ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ'
ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν. ἀλλ' ὅρα· οὐδὲ γὰρ ἀπε-
χθήσει Γοργίᾳ, τῇ μὲν ἐκείνου ὑπερέχειν τέχνῃ διδοὺς
πρὸς χρείαν τοῖς ἀνθρώποις, κρατεῖν δ' ᾗ εἶπον ἐγὼ
νῦν πραγματείᾳ, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι τότε ἔλε-
γον, κἂν εἰ σμικρόν, καθαρὸν δ' εἴη, τοῦ πολλοῦ καὶ
D μὴ τοιούτου διαφέρειν | τούτῳ γ' αὐτῷ τῷ ἀλη-
θεστάτῳ, καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἱκα-
νῶς διαλογισάμενοι, μήτ' εἴς τινας ὠφελείας ἐπιστη-
μῶν βλέψαντες μήτε τινὰς εὐδοκιμίας, ἀλλ' εἴ τις
πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς
καὶ πάντα ἕνεκα τούτου πράττειν, ταύτην εἴπωμεν,
διεξερευνησάμενοι τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ φρονήσεως,
εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι φαῖμεν
E ἂν ἤ τινα ἑτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν | ζητητέον.*

ΠΡΩ. *Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπόν, οἶμαι, συγχωρῆ-
σαί τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας
ἀντέχεσθαι μᾶλλον ἢ ταύτην.*

ΣΩ. *Ἆρ' οὖν ἐννοήσας τὸ τοιόνδε εἴρηκας ὃ
λέγεις νῦν, ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα
59 πεπόνηνται, πρῶτον | μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ
δόξας ζητοῦσι συντεταμένως; εἴτε καὶ περὶ φύσεως*

ἡγεῖταί τις ζητεῖν, οἶσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπῃ τε γέγονε καὶ ὅπῃ πάσχει τι καὶ ὅπῃ ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαῖμεν ἂν ταῦτα, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα ἀεί, περὶ δὲ τὰ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα καὶ γεγονότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνῄρηται τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαῖμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ ἀληθείᾳ | γίγνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε B
κατὰ ταὐτὰ μήθ' ἕξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν πῶς ἄν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὁτιοῦν;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτά ἐστι τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὔκουν εἰκός γε.

XXXVI. ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρὴ συχνὰ χαίρειν ἐᾶν, τόδε δὲ διαμαρτύρασθαι | τῷ λόγῳ. C

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος] ἐκείνων ὅτι μάλιστά ἐστι ξυγγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα δεύτερά τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

νῦν ὁστισοῦν ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἄν οἱ καὶ ὁτιοῦν εἶναι ἢ καὶ γίγνεσθαι, μὴ ὅτι δή γε ἡδονὴν εἴθ' ὡς πλείστην εἴθ' ὡς σφοδροτάτην, ἣν μήτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μήτε τὸ παρά-
E *παν γιγνώσκοι τί ποτε πέπονθε πάθος* | *μήτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μηδ' ὀντινοῦν χρόνον ἔχοι. ταὐτὰ δὲ λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετά τινων ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ μετὰ φρονήσεως αὖ τινός.*

ΠΡΩ. *Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε πολλάκις ἐπερωτᾶν.*

61 ΣΩ. | *Οὐκοῦν τό γε τέλεον καὶ πᾶσιν αἱρετὸν καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ ἄν;*

ΣΩ. *Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἤτοι σαφῶς ἢ καί τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον, ἵν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὅτῳ δώσομεν ἔχωμεν.*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα λέγεις.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὁδὸν μέν τινα ἐπὶ τἀγαθὸν εἰλήφαμεν;*

ΠΡΩ. *Τίνα;*

ΣΩ. *Καθάπερ εἴ τίς τινα ἄνθρωπον ζητῶν τὴν*
B *οἴκησιν πρῶτον* | *ὀρθῶς, ἵν' οἰκεῖ, πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δή που πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.*

ΠΡΩ. *Πῶς δ' οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ νῦν δή τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ*

καὶ κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμίκτῳ βίῳ τἀγαθὸν ἀλλ' ἐν τῷ μικτῷ.

ΠΡΩ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *'Ελπὶς μὴν πλείων ἐν τῷ μιχθέντι καλῶς τὸ ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μή;*

ΠΡΩ. *Πολύ γε.*

ΣΩ. *Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι
κεραννύωμεν, εἴτε Διόνυσος | εἴτε Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις C
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι, μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος· ἃς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι.*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Φέρε δὴ πρότερον· ἆρα πᾶσαν | ἡδονὴν* D
πάσῃ φρονήσει μιγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;

ΠΡΩ. *Ἴσως.*

ΣΩ. *'Αλλ' οὐκ ἀσφαλές. ᾗ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν μιγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινὰ ἀποφήνασθαι ἄν.*

ΠΡΩ. *Λέγε τίνα.*

ΣΩ. *Ἦν ἡμῖν ἡδονή τε ἀληθῶς, ὡς οἰόμεθα, μᾶλλον ἑτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα;*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἡ μὲν
ἐπὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἡ δὲ
ἐπὶ | τὰ μήτε γιγνόμενα μήτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταὐτὰ* E

δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα ἀεί. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοπούμενοι ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τἀληθέστατα τμήματα ἑκατέρας ἴδοιμεν πρῶτον συμμίξαντες, ἆρα ἱκανὰ ταῦτα συγκεκραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν, ἤ τινος ἔτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

62 | ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

XXXVIII. ΣΩ. Ἔστω δή τις ἡμῖν φρονῶν ἄνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔστι, καὶ λόγον ἔχων ἑπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως διανοούμενος.

ΠΡΩ. Ἔστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἕξει κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους
B τούτους ἀγνοῶν, καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ | τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καινοῖς καὶ κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοίαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῖς θείαις οὖσαν μόνον ἐπιστήμαις λέγομεν.

ΣΩ. Πῶς φῄς; ἦ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἑκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

C ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικήν, | ἣν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἔφαμεν στοχάσεώς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὖσαν καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὁπωσοῦν ποτὲ βίος.

ΣΩ. *Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου
τις ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος, ἡττηθεὶς ἀναπετάσας
τὰς θύρας ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσρεῖν καὶ
μίγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾷ τὴν ἐνδεεστέραν;*

ΠΡΩ. *Οὔκουν ἔγωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, | ὅτι τις* D
*ἂν βλάπτοιτο πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων
τὰς πρώτας.*

ΣΩ. *Μεθιῶ δὴ τὰς ξυμπάσας ῥεῖν εἰς τὴν τῆς
Ὁμήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχήν;*

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

XXXIX. ΣΩ. *Μεθεῖνται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν
τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὡς γὰρ διενοήθημεν αὐτὰς
μιγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ'
ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς | ταὐ-* E
τὸν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα λέγεις.*

ΣΩ. *Ὥρα δὴ βουλεύεσθαι νῷν καὶ περὶ τῶν ἡδο-
νῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ
τούτων πρώτας μεθετέον ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς.*

ΠΡΩ. *Πολύ τι διαφέρει πρός γε ἀσφάλειαν πρώ-
τας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.*

ΣΩ. *Μεθείσθων δή. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἆρ' οὐκ
εἰ μέν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, ξυμμικτέον καὶ
ταύτας;*

ΠΡΩ. *Τί δ' οὔ; τάς γε ἀναγκαίας δήπουθεν.*

ΣΩ. *Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς | τέχνας πάσας* 63
*ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ
νῦν δὴ ταὐτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας
ἡδονὰς ἥδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστι καὶ
ἀβλαβὲς ἅπασι, πάσας συγκρατέον.*

ΠΡΩ. *Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν; καὶ πῶς ποιῶμεν;*

ΣΩ. *Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρή, τὰς ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπυνθανομένους*
B *τὸ τοιόνδε ἀλλήλων | πέρι.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *'Ὦ φίλαι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρὴ προσαγορεύειν εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν ὀνόματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;' οἶμαι μὲν πρὸς ταῦτα τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *'Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, τὸ μόνον καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατὸν οὔτ' ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν*
C *ἄριστον | ἓν ἀνθ' ἑνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιγνώσκειν τἆλλά τε πάντα καὶ [αὖ τὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως εἰς δύναμιν ἑκάστην.'*

ΠΡΩ. *'Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν,' φήσομεν.*

ΣΩ. *'Ὀρθῶς. πάλιν τοίνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρόνησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· 'ἆρ' ἡδονῶν τι προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει;' φαῖμεν ἂν αὖ τὸν νοῦν τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. 'ποίων,' φαῖεν ἂν ἴσως, 'ἡδονῶν;'*

ΠΡΩ. *Εἰκός.*

D ΣΩ. *Ὁ δέ γ' ἡμέτερος | λόγος μετὰ τοῦτ' ἐστὶν ὅδε. 'πρὸς ταῖς ἀληθέσιν ἐκείναις ἡδοναῖς,' φήσομεν, 'ἆρ' ἔτι προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοίκους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας;' 'καὶ πῶς, ὦ Σώκρατες,' φαῖεν ἄν, 'αἵ γ' ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν*

ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταράττουσαι διὰ
μανικὰς ἡδονάς, καὶ γίγνεσθαί τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν
οὐκ ἐῶσι, τά τε γιγνόμενα ἡμῶν | τέκνα ὡς τὸ πολύ, E
δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθεί-
ρουσιν; ἀλλ' ἃς γε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἃς]
εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις
τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ ξυμ-
πάσης ἀρετῆς ὁπόσαι καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γιγνόμεναι
αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντῃ, ταύτας μίγνυ· τὰς δ'
ἀεὶ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἑπομένας
πολλή που ἀλογία τῷ νῷ μιγνύναι τὸν βουλόμενον
ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μῖξιν καὶ
κρᾶσιν | ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι, τί ποτε ἔν τε 64
ἀνθρώπῳ καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν
αὐτὴν εἶναί ποτε μαντευτέον.' ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως
ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπέρ τε
αὑτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ
νῦν ῥηθέντα;

ΠΡΩ. *Παντάπασι μὲν οὖν.*

ΣΩ. *'Αλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ
ἄλλως ἄν ποτε γένοιτο οὐδ' ἂν ἕν.*

ΠΡΩ. | *Τὸ ποῖον;* B

ΣΩ. *Ὧι μὴ μίξομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἄν ποτε τοῦτο
ἀληθῶς γίγνοιτο οὐδ' ἂν γενόμενον εἴη.*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ ἄν;*

XL. ΣΩ. *Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴ τινος ἔτι προσδεῖ
τῇ συγκράσει ταύτῃ, λέγετε σύ τε καὶ Φίληβος. ἐμοὶ
μὲν γὰρ καθαπερεὶ κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων
καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν λόγος ἀπειργάσθαι
φαίνεται.*

ΠΡΩ. *Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.*

C ΣΩ. | *Ἆρ᾽ οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις καὶ τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι τῆς τοῦ τοιούτου λέγοντες ἴσως ὀρθῶς ἄν τινα τρόπον φαῖμεν;*

ΠΡΩ. *Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.*

ΣΩ. *Τί δῆτα ἐν τῇ ξυμμίξει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ᾽ αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσι γεγονέναι προσφιλῆ τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ᾽ ἐπισκεψόμεθα, εἴθ᾽ ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προσφυέστερον καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν.*

D ΠΡΩ. *Ὀρθῶς· | τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστὶ συμφορώτατον.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν καὶ ξυμπάσης γε μίξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν ἢ παντὸς ἀξία γίγνεται ἡτισοῦν ἢ τὸ παράπαν οὐδενός.*

ΠΡΩ. *Πῶς λέγεις;*

ΣΩ. *Οὐδείς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.*

ΠΡΩ. *Τὸ ποῖον;*

ΣΩ. *Ὅτι μέτρου καὶ τῆς συμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα ἡτισοῦν καὶ ὁπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τά τε κεραννύμενα καὶ πρώτην αὑτήν. οὐδὲ*
E | *γὰρ κρᾶσις, ἀλλά τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γίγνεται ἑκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις ξυμφορά.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Νῦν δὴ καταπέφευγεν ἡμῖν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν. μετριότης γὰρ καὶ*

συμμετρία κάλλος δή που καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΣΩ. *Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κράσει μεμῖχθαι.*

ΠΡΩ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέᾳ τὸ ἀγα-*
θὸν | θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ ξυμ- 65
μετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἷον ἓν ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν τῶν ἐν τῇ συμμίξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὂν τοιαύτην αὐτὴν γεγονέναι.

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα μὲν οὖν.*

XLI. ΣΩ. *Ἤδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἂν ὁστισοῦν κριτὴς ἡδονῆς τε πέρι καὶ*
φρονήσεως, ὁπότερον αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου | ξυγγενέστε- B
ρόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. *Δῆλον μέν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν βέλτιον.*

ΣΩ. *Καθ' ἓν ἕκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν. δεῖ γὰρ ἰδεῖν, ποτέρῳ μᾶλλον ξυγγενὲς ἕκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.*

ΠΡΩ. *Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις;*

ΣΩ. *Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία νοῦν καὶ |*
ἀλήθειαν καὶ ἡδονὴν πολὺν ἐπισχὼν χρόνον ἀπόκρι- C
ναι σαυτῷ, πότερον ἡδονὴ ξυγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθείᾳ.

ΠΡΩ. *Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γάρ, οἶμαι, διαφέρετον. ἡδονὴ μὲν γὰρ ἁπάντων ἀλαζονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τἀφροδίσια, αἳ*

ΠΡΩ. *Ποῖον δή;*

ΣΩ. *Φίληβος τἀγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελῆ.*

ΠΡΩ. *Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγες ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον.*

E ΣΩ. *Ναί, τὸ δέ γε μετὰ | τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ κατιδὼν ἅπερ νῦν δὴ διελήλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἴη μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.*

ΠΡΩ. *Ἦν ταῦτα.*

ΣΩ. *Ὑποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον, ὡς εἰ φανείη τι τούτοιν ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων στερήσοιτο.*

67 ΠΡΩ. | *Εἶπες γὰρ οὖν.*

ΣΩ. *Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοιν οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μή τοι τἀγαθόν γε αὐτὸ μηδ' ἕτερον αὐτοῖν εἶναι, στερομένοιν αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;*

ΠΡΩ. *Ὀρθότατα.*

ΣΩ. *Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοιν ἑκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφυέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ.*

ΠΡΩ. *Πῶς γὰρ οὔ;*

ΣΩ. *Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος ἀπεφήνατο, γίγνοιτ' ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.*

ΠΡΩ. *Ἔοικεν.*

ΣΩ. | *Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε* B *καὶ ἵπποι καὶ τἆλλα ξύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν· οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντεις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἑκάστοτε λόγων.*

ΠΡΩ. *Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρῆσθαί σοι νῦν ἤδη φαμὲν ἅπαντες.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;*

ΠΡΩ. *Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπόν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ δή που σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν· ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα.*